

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 99

I Legislatura

Any 1982 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera Sessió Plenària núm. 45

Segona reunió
tinguda el dia 21 de maig de 1982

SUMARI

Es reprèn la sessió a un quart i cinc d'onze del matí.

*Pren la paraula el Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, per defensar les **esmenes** que porten els números d'ordre 26 (p. 2886). Intervé en torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2887). Es posen a votació les **esmenes** núms. 25 i 26, que són rebutjades per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2889).*

retirada l'esmena núm. 27, intervé el Diputat H. Sr. Armet per defensar la núm. 28, presentada pel G. Socialista (p. 2889). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2890). Posada a votació, l'esmena núm. 28 és rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2890). Novament intervé el Diputat H. Sr. Armet per defensar l'apartat tercer de l'esmena núm. 29 (p. 2890) i li respon el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2891). L'esmena és rebutjada per 41 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2892).

*Es vota la **Disposició Transitòria Primera**, que s'aprova per la unanimitat dels presents (p. 2892).*

*El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, defensa l'esmena núm. 30 i la retira (p. 2892). Tot seguit defensa l'esmena núm. 31, de supressió de la **Disposició Final Primera** (p. 2892). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2893). Passada a votació, l'esmena núm. 41 és rebutjada per 44 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2893).*

*Es vota la **Disposició Final Segona**, que és aprovada per unanimitat dels presents i, posteriorment, s'aprova per 65 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció el text de la **Disposició Final Primera** (p. 2893).*

*Es passa tot seguit al debat de l'Estat de Despeses. El Diputat I. Sr. Santiburcio, del G. Socialista, intervé per defensar simultàniament les **esmenes** del seu Grup, núms. 28, 137, 141, 148, 156, 158, 165, 179, 314, 328, 346, 390, 403, 415, 438, 445, 452, 458, 467, 476, 480, 516, 561, 566 i 571 (p. 2893). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2894). totes les **esmenes** esmentades són rebutjades per 42 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2895).*

*Pren la paraula el Diputat I. Sr. Santiburcio per defensar les **esmenes** núms. 31, 46, 134, 142, 149, 159, 180, 190, 192, 201, 202, 203,*

229, 295, 315, 347, 391, 404, 416, 439, 468, 477, 482, 484, 507, 512, 517, 534, 554, 558, 567, 574, 580, al concepte 172; i 30, 47, 135, 143, 150, 160, 181, 191, 193, 204, 296, 316, 348, 392, 405, 417, 440, 469, 478, 483, 485, 508, 513, 518, 535, 555, 559, 568, 575 i 581 al concepte 181 (p. 2895). Intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus per al torn en contra (p. 2895). Es passen a votació totes les **esmenes** abans enumerades, llevat de la **núm. 482** i la **núm. 484**, i són rebutjades per 44 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 2896).

Per defensar les **esmenes núms. 35, 54, 56, 67, 71, 101, 154, 156, 317, 336, 453, 456, 459, 460, 491, 492 i 495**. Intervé el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 2896). Parla el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, en el torn en contra (p. 2898). Posades a votació les dites **esmenes** són rebutjades per 39 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 2899).

Intervé el Diputat I. Sr. Santiburcio per defensar les **esmenes núms.**, del concepte 211, 64, 144, 151, 182, 297, 349, 363, 318, 486, 536, 544; del concepte 212, 298, 520 i 524; del concepte 221, 65, 152, 183, 299, 318, 364 i 487; del concepte 223, 66, 49, 108, 109 i 454; del concepte 224, 419; del concepte 233, 406; del concepte 234, 67, 50 i 488; del concepte 233, 406; del concepte 234, 67, 50 i 488; del concepte 241, 51, 71, 153, 170, 184, 300, 321, 330, 351, 393, 441, 524, 537 i 546; del concepte 243, 407 i 420; del concepte 251, 33, 72, 145, 185, 196, 197, 205, 278, 301, 331, 352, 366, 408, 421, 442, 456, 459, 489, 535, 538, 547 i 556; del concepte 252, 34, 73, 146, 186, 206, 302, 332, 394, 409, 422, 490, 548 i 550; del concepte 253, 74 i 303; del concepte 251, 333, 353, 367 i 423; del concepte 255, 75, 207, 324, 334, 354, 368, 369, 370, 395 i 527; del concepte 256, 111, 549 i 551; del concepte 257, 305, 355, 396 i 529; del concepte 258, 491; del concepte 259, 213, 379, 486, 492, 531 i 543; del concepte 281, 208 i 306; del concepte 282, 485 i 573 i del concepte 291, 532 (p. 2899). Per al torn en contra, té la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2900). Les **esmenes** esmentades són rebutjades per 44 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 2902).

El Diputat I. Sr. Lucchetti intervé per defensar les **esmenes núms. 38, 60, 77, 208, 609 i 616** (p. 2902). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2903). Les **esmenes** són rebutjades per 42 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2904).

El Diputat I. Sr. Valentín, del G. p. del PSUC, retira les **esmenes núms. 40 i 41** (p. 2904).

Intervé el Diputat I. Sr. Margalef, del G. p. de Centristes, per defensar l'**esmena núm. 44** (p. 2904). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Forné, del G. p. del PSUC (p. 2904). El Diputat I. Sr. Simó, del G. Socialista, (p. 2905) retira l'**esmena núm. 42**. Posada a votació l'**esmena núm. 44**, és rebutjada per 14 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció (p. 2905).

El Diputat I. Sr. Santiburcio intervé per defensar l'**esmena núm. 43**, la qual és aprovada per la unanimitat dels presents (p. 2905).

El Diputat I. Sr. Lucchetti defensa les **esmenes núms. 46, 103 i 250** (p. 2905). Per al torn en contra té la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2906). Les **esmenes** són rebutjades per 45 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2906).

El Diputat I. Sr. Vives intervé per defensar les **esmenes núms. 47, 204, 205, 326, 360, 464, 599, 602 i 622** (p. 2906). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus pren la paraula en el torn en contra (p. 2907). Passades a votació les dites **esmenes**, són rebutjades per 43 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2908).

El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, defensa les **esmenes núms. 48 i 50** (p. 2908). El Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC, defensa les **esmenes núms. 78, 79 i 120** i en presenta unes de **transaccionals** (p. 2909). L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a les **esmenes transaccionals** (p. 2909). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus fa el torn en contra a totes les **esmenes** presentades (p. 2909). Les **esmenes núms. 48 i 50** són posades a votació i rebutjades per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2910). Les **esmenes transaccionals** del G. p. del PSUC també són rebutjades per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2910). Intervé el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, per defensar les **esmenes núms. 124, 193, 497, 606, 615 i 569** (p. 2910). Tot seguit pren la paraula el Diputat I. Sr. Vives, també del G. p. del PSUC, per defensar les **esmenes núms. 64, 102, 150, 160, 176, 183, 195, 203, 339, 348, 368, 422, 501, 507, 572 i 640** (p. 2911). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, fa un torn en contra de totes les **esmenes** (p. 2911). Posades a votació, són rebutjades per 39 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2911).

El M. H. Sr. President suspèn la sessió a mig quart de tres de la tarda.

La sessió es reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda (p. 2912). El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, intervé per defensar les **esmenes núms. 61, 100, 648, 649, 650, 652, 654, 657, 658 i 665** (p. 2912). El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, fa el torn en contra (p. 2912). Posades a votació les dites **esmenes**, són rebutjades per 42 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2913).

El Diputat I. Sr. Terradellas defensa l'**esmena núm. 62**, i el Diputat I. Sr. Subirà i Claus fa el torn en contra (p. 2913). Passada a votació l'**esmena núm. 62**, és rebutjada per 43 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2913).

El Diputat I. Sr. Fornas, del G. p. d'Esquerra Republicana, anuncia la retirada de les **esmenes núms. 63, 660, 661, 663, 664 i 212** (p. 2913).

Per defensar l'**esmena núm. 72**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC (p. 2914). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2914). Posada a votació l'**esmena núm. 72**, és rebutjada per 42 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2915).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, anuncia la retirada de l'**esmena núm. 80** (p. 2915). El Diputat I. Sr. Planellas intervé per defensar les **esmenes núms. 82, 84, 86, 91, 93, 96 i 97** (p. 2915). Intervé en el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2916). Posades a votació les dites **esmenes**, són rebutjades per 42 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2916).

El Diputat I. Sr. Terradellas, del G. Socialista, anuncia la retirada de les **esmenes núms. 83, 85, 87, 90, 94 i 98** (p. 2916). Fa el torn de rèplica el Diputat I. Sr. Subirà i Claus (p. 2917). Posades a votació les dites **esmenes**, són rebutjades per 45 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2917).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, anuncia la retirada de les **esmenes núms. 104 i 107** (p. 2917).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'**esmena transaccional** presetada pel G. p. de Convergència i Unió (p. 2917). Atès que els Grups Socialista i de Centristes retiren les seves **esmenes** —núms. 109 i 110 del text del Dictamen—, és posada a votació la dita **transaccional**, que és aprovada per unanimitat dels presents (p. 2917).

Per a defensar l'**esmena núm. 113**, té la paraula el Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 2917), i per a defensar l'**esmena núm. 114**, el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 2919). Fa el torn en contra d'ambdues el Diputat Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2919). Posades a votació, l'**esmena núm. 133** és rebutjada per 46 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2919), i l'**esmena núm. 114** per 46 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2920).

El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, defensa les **esmenes núms. 121, 122 i la 26** del seu Grup, que no és publicada en el Butlletí (p. 2920). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Escudé (p. 2921). Posades a votació, són rebutjades per 42 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 2921).

El Diputat I. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, té la paraula per a defensar les **esmenes** del seu Grup, **núms. 470, 213, 214, 215, 216, 222, 223, 224, 225, 276, 296, 331, 334 i 348** (p. 2922). Pel torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2923). El Diputat I. Sr. Espasa intervé novament per defensar les **esmenes núms. 231, 232, 233 i 234**, també segons la numeració del seu Grup, que a la seva intervenció anterior havia oblidat (p. 2924). Així mateix el Diputat I. Sr. Subirà i Claus fa el torn en contra (p. 2924). Posades a votació totes les **esmenes esmentades**, són rebutjades per 40 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 2924).

La sessió se suspèn a un quart menys dos minuts de vuit del vespre i es reprèn a tres quarts menys tres minuts de vuit del vespre (p. 2925).

Intervé el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC, per defensar l'**esmena núm. 137**, vot particular (p. 2925). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2925). El dit vot particular és rebutjat en votació per 38 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2926).

Pren la paraula novament el Diputat I. Sr. Vives per defensar les **esmenes núms. 140, 143, 145 i 146** (p. 2926). En torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Escudé (p. 2927). Posades a votació les dites **esmenes**, són rebutjades per 37 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2927).

El Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, intervé per defensar les **esmenes núms. 162, 163, 164, 165, 166, 167 i 168** (p. 2927). Fa el torn en contra el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 2929). Posades a votació les dites **esmenes**, són rebutjades per 32 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2929).

Per defensar l'**esmena núm. 178**, a la totalitat del Departament d'Ensenyament, intervé la Diputada I. Sra. Marta Mata, del G. Socialista (p. 2929). El Diputat H. Sr. Pi-Sunyer, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per al torn en contra (p. 2931). En nom del G. p. del PSUC intervé la Diputada I. Sra. Calzada (p. 2932). Posada a votació l'**esmena núm. 178**, és rebutjada per 35 vots a favor, 55 en contra i 2 abstencions (p. 2933).

La Diputada I. Sra. Calzada intervé novament per defensar a la vegada les **esmenes núms. 187 i 188** i les retira (p. 2933).

El Diputat I. Sr. Fornas, del G. p. d'Esquerra Republicana, defensa l'**esmena núm. 191** (p. 2934). Pel torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Pi-Sunyer (p. 2934). El Diputat I. Sr. Fornas retira l'**esmena** i defensa les **núms. 192, 196 i 201**, a la vegada que en presenta una de **transaccional** (p. 2935). L'I. Sr. Secretari Primer hi dóna lectura (p. 2935). Posada a votació és aprovada per unanimitat (p. 2935).

La Diputada I. Sra. Calzada pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 200** (p. 2935). En torn de rèplica intervé el Diputat H. Sr. Pi-Sunyer (p. 2936). Posada a votació l'**esmena**, és rebutjada per 36 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2936).

Novament la Diputada I. Sra. Calzada té la paraula per defensar les **esmenes núms. 209, 443, 342, 219 i 214** (p. 2936). Igualment, és el Diputat H. Sr. Pi-Sunyer qui fa el torn en contra (p. 2936). Posades a votació les **esmenes**, són rebutjades per 38 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2937).

La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 210** (p. 2937). Fa el torn en contra el Diputat H. Sr. Pi-Sunyer, del G. p. de Convergència i Unió, i proposa una **esmena transaccional** que és aprovada per unanimitat dels presents (p. 2937).

La Diputada I. Sra. Mata fa la defensa del vot particular **núm. 211** (p. 2937) i el Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC, la del vot particular **núm. 212** (p. 2938). El torn en contra és a càrrec del Diputat H. Sr. Pi-Sunyer (p. 2939). Posats a votació, ambdós vots particulars són rebutjats per 34 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2939).

El Diputat I. Sr. Besa, del G. p. de Centristes, defensa l'**esmena núm. 213** (p. 2939). L'H. Sr. Pi-Sunyer, en nom del G. p. de Convergència i Unió, presenta una **esmena transaccional**, que és aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions (p. 2940).

La sessió se suspèn quan manquen sis minuts per a les deu del vespre.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu i cinc minuts del matí, sota la Presidència del M.H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tot els membres de la Mesa. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i l'Oidor de Comptes, Sr. Portabella. Al banc del Govern seuen el M.H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura i Mitjans de Comunicació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Vam acabar ahir amb l'esmena que porta el número d'ordre 24, l'esmena número 58 del Grup Socialista, i correspon ara reprendre el debat amb l'esmena número 59, també del Grup Socialista, que proposa l'addició d'una nova disposició addicional. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, per reprendre la sessió amb una esmena d'addició, del Grup Socialista, el títol de la qual és «criteris operatius de política sanitària de serveis socials».

Quan el Grup Socialista va estudiar el pressupost del Departament de Sanitat i Seguretat Social, ja a Comissió va manifestar quins eren els elements fonamentals que ens portaven a plantejar aquestes dues esmenes, l'esmena número 25 del text del Dictamen de Comissió i l'esmena número 26. Amb una anàlisi rigorosa del pressupost del Departament de Sanitat i Seguretat Social vam trobar que la situació quant a informació pressupostària que contenia el Pressupost era realment baixa. Per exemple, ja aleshores al debat de Comissió el Grup Socialista va informar els altres membres de la Comissió que la informació que donava, per exemple, l'INSALUD a nivell del pressupost de l'Estat era molt més detallada, molt més àmplia que la que trobàvem al Pressupost del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat. És així com, per exemple, a l'INSALUD tota una informació venia desglossada en un conjunt de serveis per a nosaltres elementals a l'hora de fer una anàlisi rigorosa de quina és la política pressupostària, la política sanitària de serveis socials que el Consell Executiu i el Govern de Convergència i Unió ens plantegen. Per exemple, trobàvem un servei d'assistència sanitària amb mitjans propis a domicili, assistència sanitària amb mitjans propis en institucions obertes, assistència sanitària amb mitjans propis en institucions tancades, assistència sanitària amb mitjans aliens, investigació, docència, medicina preventiva i laboral, administració general. És a dir, un conjunt de serveis dintre dels quals podíem nosaltres conèixer quines són les prioritats polítiques, si assistència ambulatoria, si assistència hospitalària; quines eren les previsions de despeses farmacèutiques que s'estableixen al pressupost dintre de cadascun d'aquests serveis, és a dir, un conjunt d'informació que, evidentment, si des del punt de vista del Grup Socialista sempre és insuficient, en aquest cas, per una total absència d'aquesta, era una dificultat que feia pràcticament inviable saber quina era l'orientació política del Consell Executiu en matèria d'assistència sanitària, en matèria de serveis socials.

Si després observàvem quin és el pressupost del Departament en el capítol d'inversions, també ens trobàvem amb unes grans xifres, grans xifres, grans quantitats, per exemple,

2.444 X milions de pessetes sense destinació. No hi havia una localització geogràfica, no hi havia una localització municipal, no sabíem on s'executaria aquesta mena d'inversió. Finalment, el Grup de Convergència i Unió, al llarg de tot el debat de Comissió, ens va anar informant, ens va anar trametent informació de quina era aquesta política complementària quant a la informació que no constava en el pressupost del Departament. Tot i això, ens vam assabentar també, mitjançant un mitjà de comunicació aliè al Parlament, abans d'aquesta informació, de quina era aquesta orientació, per exemple, en matèria d'inversió.

Tot això al seu moment va fer que el Grup Socialista es plantejés la necessitat d'introduir aquestes dues disposicions addicionals noves, que, com diu el seu títol, marquen els criteris operatius de la política sanitària i de serveis socials. Per aquesta raó. Una segona raó fonamental que segurament serà esgrimida pel Grup que dona suport al Govern, en aquest cas el Grup de Convergència i Unió, és la que vam escoltar ahir i segurament la que escoltarem al llarg del que resta d'esmenes d'addició al text articulat de la Llei, és a dir, són aspectes, són temes que no corresponen a una llei de pressupostos, perquè una llei de pressupostos és *stricto sensu* als aspectes fonamentalment de caire econòmic. Aquesta informació, aquesta argumentació, des del punt de vista del Grup Socialista no solament no és vàlida, sinó que, si tenim en compte quina és la situació jurídica avui del conjunt de la política sanitària i de serveis socials, fa més necessari que mai avui que el pressupost de la Generalitat, també amb aquest caràcter de transitorietat anual, continuï aquests criteris, que són criteris de caràcter general, que són criteris de caràcter fonamentalment d'orientació de la gestió de la política sanitària; des del punt de vista socialista, que facin una preservació de quin és el contingut de la política que s'ha de fer.

No m'estendré gaire en quins són els catorze aspectes, els catorze punts que des del punt de vista socialista són fonamentals de la política sanitària avui a Catalunya. Penso que una lectura atenta de cadascun d'ells explicita per si mateixa quina és aquesta orientació. Em detindré breument en diversos aspectes per a nosaltres molt importants.

El punt primer, per exemple, diu: «correcció de les desigualtats territorials de l'oferta sanitària de l'INSALUD, en coordinació amb l'oferta pública que resti dels serveis sanitaris». És evident que des de la Generalitat provisional tenim un marc, un marc del que ha de ser el desenvolupament de la política sanitària a Catalunya: és el mapa de sanitat elaborat a la Generalitat provisional i encara assumit en els seus plantejaments i declaracions pel Consell Executiu, malgrat que s'observen algunes actuacions, algunes intervencions del Consell Executiu que contradiuen, si més no, aquesta orientació de reserva d'instrument vàlid que declaren en el mapa sanitari. Doncs bé, nosaltres volem que la inversió que fa el Consell Executiu s'ajusti no solament a l'eina del mapa sanitari, sinó que a la vegada tingui coherència amb aquest objectiu fonamental de correcció dels desequilibris territorials, de les desigualtats territorials quant a l'oferta sanitària. Que no hi hagi una inversió del Consell Executiu, una inversió nova en un municipi on hi hagi un hospital municipal o benèfic privat. Nosaltres considerem que és absolutament prioritari que el Consell Executiu tingui en compte aquesta realitat, que poten-

cif mitjançant la inversió que sigui necessària aquesta realitat, aquesta necessària coordinació.

Un altre aspecte, per a nosaltres també molt important, és el que fa referència a les normes de control de qualitat de l'assistència sanitària, amb tots els recursos i sectors; per a nosaltres és una eina indispensable d'una bona gestió sanitària. És fonamental que hi hagi unes normes de qualitat i els indicadors assistencials en tot el que fa referència als ambulatoris, en tot el que fa referència, per exemple, a l'ocupació, la rotació, l'estada mitjana a fi i efecte de comprovar que els recursos propis de l'INSALUD i del sector públic estan prou aprofitats abans de recórrer a la concertació privada. I aquest aspecte de la concertació privada és un altre dels elements fonamentals que poden induir, si no hi ha una política clarament decidida a potenciar el sector públic, que poden induir, insisteixo, a un procés de privatització dels recursos sanitaris a Catalunya. És per això, que tots coneixem que existeix ja una política definida pel Consell Executiu, amb un ordre d'acreditació de centres i un ordre polític de concertació, que nosaltres considerem que s'ha d'impulsar tot un conjunt d'actuacions que facin possibles, que no es vagi a una política de concert amb les institucions privades quan la utilització dels recursos propis, en aquest cas dels recursos sanitaris, està per sota, molt per sota, de les possibilitats d'ocupació.

Anem ara, així també, a defensar amb aquesta intervenció alguna cosa més, senyor President, l'esmena número 26, i així aniria una mica més ràpid.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, d'acord.

El Sr. GARCÍA: Amb l'esmena 26, parlant del que és l'assistència sanitària amb mitjans aliens, plantejem que, malgrat que existeixen aquestes dues ordres del Consell Executiu, desconecem quines són les prioritats establertes pel Consell Executiu quant a —són aquestes que estan posades en la informació, en l'esmena del Grup Socialista— la distribució econòmica d'aquestes partides. No sabem, per exemple, si el volum de l'acció concertada serà tan important, per exemple, en els centres privats que ofegarà, o donarà poques possibilitats d'actuació, el sector benèfic privat, el sector públic o el sector privat no lucratiu.

És per aquesta preocupació que té el Grup Socialista d'actuació en defensa del sector públic dels recursos sanitaris, que hem plantejat també aquesta esmena d'addició, de disposició nova, l'esmena número 60.

Finalment, voldria esmentar també, perquè fins ara només he estat parlant de recursos sanitaris de l'INSALUD, parlar breument també de la problemàtica dels serveis socials establerts en els pressupostos del Departament de Sanitat i Seguretat Social. És evident que desconec encara una llei de bases, una llei marc de serveis socials, compromisos adquirits pel Consell Executiu en aquest Parlament, doncs, ens trobem amb un pressupost, amb un pressupost que prima gairebé amb un conjunt, jo diria, del doble de recursos la iniciativa privada, la iniciativa malgrat que és una iniciativa privada, no benèfica, una iniciativa privada no lucratiu, però la relació pràcticament del 50% a favor de recursos públics cap a aquesta iniciativa en detriment, en detriment des del nostre punt de vista evidentment, de recursos públics, de la política de serveis socials, mitjançant els recursos de l'ajuntament, és una greu preocupació que té el Grup Socialista.

És per això que nosaltres dèiem en la nostra esmena, al punt número 11, que s'ha de publicar en el termini de quatre mesos, des de la vigència d'aquesta Llei, un mapa de serveis socials, per tal de saber els recursos de serveis socials que tenim a Catalunya, quins són, la titularitat dels quals, quina és la política de foment dels recursos públics dels serveis socials per part del Consell Executiu, molt migrada, molt migrada amb els recursos que ha posat en aquest pressupost el Consell Executiu.

Tot aquest conjunt de raons, tot aquest conjunt de motivacions, i fonamentalment aquesta situació que nosaltres hem esmentat, segurament de transició amb el que és la política futura de recursos sanitaris, de política d'INSALUD, i de serveis socials, és el que ens han plantejat que aquest pressupost contingui aquestes dues Disposicions Addicionals noves que plantegen aquests criteris orientatius de la gestió, insisteixo, de la gestió dels recursos sanitaris, de la gestió dels serveis socials. Aquesta és la intenció. No se'ns pot dir des del nostre punt de vista que la Llei de Pressupost no és el lloc més adient per a fer aquesta política, perquè del que es tracta, senyores i senyors Diputats, és que aquesta política sanitària i de serveis socials, en aquesta situació, ha d'estar contemplada en aquest pressupost per, si més no, preservar que no es pugui fer una política —i tots som conscients de quines són les orientacions últimes preses a iniciativa del Govern de Madrid—, un procés de privatització profund dels recursos sanitaris de la Seguretat Social. Aquestes raons fonamentals són les que donen suport a les nostres dues esmenes d'addició al text articulat del Projecte de Pressupostos.

El Sr. PRESIDENT: El senyor García ha defensat les esmenes números 59 i 60; hi ha possibilitat de fer un torn en contra conjunt o separat. Té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquests moments finals del debat de l'articulat ens estem trobant amb un fenomen curiós, que és que cada especialista, cada, diguem-ne, cap de brot en el partit esmenant ens està fent una explicació del que hauria de ser la política del Consell Executiu quan realment el que ens estan dient és quina seria la seva política. Fan la implicació, en fer les defenses de les esmenes, que no hi ha política, i això no és cert, i els ho demostraré, el que passa és que tenim la nostra, que és diferent.

Concretament, l'esmena número 59 intenta una definició de política contraposada a la política del Govern en matèria sanitària, que si s'aprovés, evidentment, l'esmena, capgiraria la política pròpia del Consell Executiu.

En el programa polític i social del Govern ja es van assenyalar les línies i directrius en sanitat i serveis socials i no es pot anar ara a canviar de sentit, no es pot executar quelcom que sigui contraposat. És en les lleis específiques de sanitat, higiene, serveis socials, etc. que s'han presentat o que estan en preparació pel Consell Executiu, on s'han de definir aquestes línies polítiques concretes, i que són, per pròpia naturalesa, plurianuals, i per tant no és la Llei de Pressupostos, de caràcter essencialment anual, allà on s'ha de fer l'intent de definició d'aquestes línies. D'altra banda, gran part de les accions que es proposen en l'esmena número 59 concretament, ja s'estan realitzant, i han estat endegades pel Consell Executiu, evidentment, amb les nostres pròpies orientacions polítiques.

Per exemple, la norma sobre control de qualitat de l'assistència sanitària, ja ha estat publicada al *Diari Oficial de la Generalitat*, concretament és una Ordre del Conseller establint l'acreditació de l'assistència i la regulació de l'acció concertada. Són ordres de 20 i 21 de novembre de 1981. Es demana, per tant, en l'esmena socialista, fer quelcom que ja ha estat fet; en el punt segon d'aquesta addicional es proposa això. Aquesta Ordre, l'Ordre reguladora de l'acció concertada, estableix uns criteris clars quant a l'actuació sanitària, pública i privada. Aquesta Ordre va constituir una fita important en aquest camp; mai no s'havia definit amb tanta claredat a l'Estat espanyol la política de concertació.

El desenvolupament dels serveis socials està previst globalment en el Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials en tràmit de ponència precisament en aquest Parlament. I en el punt desè de la Disposició Addicional que es proposa, s'està en complert desacord amb el que es preveu en l'esmentat Projecte de Llei.

Cas d'aprovar-se aquesta esmena presentada i el Projecte de Llei, tindríem dues disposicions totalment contraposades sobre aquest punt.

El Registre General que es proposa crear mitjançant el punt 13 d'aquesta Disposició Addicional resulta que ja està creat, ja està creat pel Decret 298 de 1981, del 31 de juliol. Aquest registre, creat pel Decret que acabo d'esmentar, s'està posant en funcionament. És una tasca complexa, que requereix temps i s'està fent.

Altres punts de la Disposició Addicional que es proposen són, i perdonin l'expressió una mica dura, de legalitat dubtosa. Per exemple, la implantació de centres de planificació familiar en els ambulatoris de la Seguretat Social és problemàtica, perquè la Seguretat Social, malgrat la importància del tema, no dona aquesta prestació.

La impulsó dels centres de salut municipals també és un punt molt complex, perquè existeix una reglamentació pròpia de la Seguretat Social, quant a les inversions i règim financer, que és claríssima. I la Generalitat no pot transferir partides de la Seguretat Social als municipis, i això precisament, que transferís partides de la Seguretat Social als municipis, és el que es demana en el punt quart de la Disposició Addicional proposada.

Els indicadors de què es parla en el punt tercer estan reglamentats, i es confeccionen mensualment posant-se en coneixement de les Junes de Govern dels centres respectius. Els òrgans de control i participació disposen d'aquests indicadors, més bons o menys bons; en tot cas, el Departament té previstes actuacions per a millorar els índexs i augmentar-ne la difusió.

Quant als indicadors de costos, que esmenta l'esmena en el punt 14, també es realitzen regularment, sobretot en el camp sanitari. L'aprofundiment en tots aquests indicadors és una tasca feixuga, ja que implica la reordenació, la reorganització dels circuits administratius dels centres assistencials, la formació del personal i la modificació —i això és el més difícil— d'hàbits administratius defectuosos.

En tots els centres de la Seguretat Social de Catalunya, des del primer de gener de 1982, s'aplica el Pla comptable del sector públic, i això es fa en els centres de la Seguretat Social per primera vegada a tot l'Estat espanyol.

Les investigacions que estableixen, que demanen al punt cinquè són una proposta purament mimètica del que el Departament està duent a terme. Insisteixo, purament mimètica del que el Departament està duent a terme. En aquests moments són a la impremta els informes dels comitès d'experts sobre acreditació, control de qualitat, formació de personal directiu i auditoria. I, ben aviat també, es publicarà un estudi-proposta sobre la història clínica en l'assistència primària. El mapa de serveis socials esmentat en el punt onzè s'està realitzant a bon ritme i es pretén publicar-lo aquest any. No té cap sentit la fixació d'un termini de mesos concret, perquè és un instrument tècnic de molt complexa elaboració; i es pot triar entre fer-lo en un termini curt, malament, o fer-lo durant l'any, bé.

En síntesi, gran part de les mesures proposades ja estan establertes, són concretament els punts segon, tercer, cinquè, vuitè, tretzè i catorzè. Algunes mesures són de difícil realització, segons la legislació vigent, apartats quart i novè. Altres mesures van contra el principi d'unitat gestora per al sector públic. Aquest principi de la unitat gestora per al sector públic és cabdal per a la política sanitària i social de la Generalitat. Altres punts són puntualitzacions sobre temes que el Consell Executiu ja està fent i té ben presents, com són el sisè, el setè i el dotzè. I, finalment, el punt 11 és la publicació del mapa de serveis socials en quatre mesos. Ja ho he dit, no es pot acceptar aquest termini, una tasca tan complexa i costosa no es pot circumscriure a un període concret i tan curt, excepte en el cas, com deia fa un moment, que es vulgui un mapa incomplet i deficient, o sigui, en el fons, que no es vulgui el mapa. Tot això, pel que fa a l'esmena número 59.

Deixin-me passar ara a l'esmena número 60. El Programa sobre Política d'Assistència sanitària amb Mitjans aliens ja ha estat publicat al *Diari Oficial de la Generalitat*. Altra vegada ens trobem en una situació similar: concretament, amb les Ordres del Conseller de Sanitat i Seguretat Social regulant la concertació i l'acreditació d'assistència sanitària, que es van publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat* número 187. El criteri gradatiu d'utilització prioritària dels serveis i centres assistencials s'estableix clarament i rotundament en l'esmentada ordre de concertació. És la primera vegada altra volta a Espanya que l'acció concertada es defineix de forma clara i transparent. Aquesta Ordre, junt amb l'acreditació a què es fa referència en l'acreditació, s'està aplicant en tots els seus continguts, i precisament perquè la concertació es troba enllaçada i supeditada a l'acreditació o exigència d'uns mínims de qualitat. Aquest programa d'assistència sanitària amb mitjans aliens no es pot improvisar ni aplicar en pocs dies, ja que requereix una adaptació gradual i l'avaluació de tots els centres sanitaris de Catalunya que sol·liciten ser concertants.

Per tant, es tracta d'una política nova a Espanya i a Catalunya, a aplicar en el present exercici econòmic. No és possible definir prèviament el nombre de centres, llits, preus i costos dels concerts, perquè, senzillament, això s'està estudiant, s'està fent. Els centres es concerten, no en funció de qui és el propietari; els centres es concerten en funció de la seva qualitat assistencial i de les necessitats assistencials de la zona. Adoptar un criteri prioritari diferent, adoptar un criteri prioritari que fos la propietat, fóra inconseqüent envers la salut dels ciutadans. Els criteris de concertació depenen principalment de la qualitat assistencial i del mapa sanitari, no de la naturalesa jurí-

dica dels centres. La posició que permet entreveure la disposició la considerem errònia. El criteri del Consell Executiu, contràriament, és que els ciutadans de Catalunya disposin dels serveis assistencials de qualitat i al més a prop possible, sigui quina sigui la forma jurídica de propietat del centre.

Finalment, el Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis socials —en tràmit de ponència en aquest Parlament— deixa en mans de l'Executiu i de les entitats gestores de la Seguretat Social la capacitat de concertar. Tanmateix, en aquest Projecte de Llei sobre aquesta qüestió, resulta que el PSC no ha presentat cap esmena. Per això és xocant que en la llei de pressupostos es pretengui fer quelcom que seria molt més adequat de fer en l'altre Projecte de Llei que és en tràmit. No hi ha cap antecedent ni cap base jurídica perquè el Parlament determini directament o estableixi l'acció concertada, que és una tasca purament executiva.

I no insistiré més, senyores i senyors Diputats. Repeteixo el que he dit en començar: ens trobem davant d'unes esmenes, que no solament provoquen allò que jo deia ahir —o, millor dit, un company del Grup parlamentari en deia ahir— un ruminar, un ajornar coses, sinó que ens trobem amb l'intent d'establir per via de disposicions addicionals en el pressupost d'un programa de govern que és diferent, i que no ve a suplir una inexistència, sinó que simplement és diferent del que, en aquests moments, té el Consell Executiu.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a votació aquestes dues esmenes, separatament. Primerament, l'esmena número 59, d'addició, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena número 60, també d'addició, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena número d'ordre 27, l'esmena número 61 del Grup Socialista, d'addició, que proposa també una nova disposició addicional.

Per a defensar-la té la paraula...

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Aquesta primera esmena és retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

L'esmena següent, la número 62, del Grup Socialista, també d'addició, proposa una nova disposició addicional.

Té la paraula per a defensar-la el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena, senyor Subirà, no és pas una orientació diferent i alternativa, que és el que correspon fer al Grup Socialista quan veu unes orientacions que no potencien el que creu que haurien de potenciar, o que no jerarquitzen els objec-

tius de la forma convenient, sinó que és una esmena que té una característica absolutament diferent. Però té una característica també centrada des de la perspectiva de plantejar-nos si el Govern de la Generalitat de Catalunya vol o no vol, o té capacitat o no té capacitat per a articular una política en relació amb l'Administració local de Catalunya.

Sovint s'ha vist que totes les decisions d'inversió de subvencions s'han fet amb contactes bilaterals municipi-municipi, s'han fet, per tant, d'una forma dispersa, i les resultants territorials que dóna són aleatòries: depèn de l'habilitat d'un municipi, depèn de la coloració que tindrà, fa més fàcil l'entrada en un Departament, perquè es consignin unes partides que afecten un municipi o un altre.

Aquesta esmena el que intenta és basar-nos en un principi d'objectivitat, i voldria recordar aquí que ens referim als crèdits consignats als Capítols IV, VI i VII, en el sentit de crèdits de subvencions d'inversions i de transferències de capital. Dir que la importància d'aquests capítols és notable. Nosaltres sempre hem dit que la política de subvencions del Capítol IV pot tenir un sentit, pot tenir una justificació, però en aquest cas, en el pressupost que se'ns presenta, el que té, com a sentit principal, és arribar a tot arreu, és a dir, que tot tipus de necessitat sigui atesa, no per la forma de donar sortida als seus problemes, sinó que la Generalitat pugui arribar mínimament, encara que sigui amb deu mil duros, a fer una petita subvenció.

El Capítol IV té 52.000 milions de pessetes. Si en aquests 52.000 milions de pessetes veiem que el que pertoca als ens territorials només és un 1,38 —i això ho dic per desmentir la política d'interès de la Generalitat de Catalunya en relació amb els ens territorials, en aquest cas, amb els ajuntaments de Catalunya—, i si agafem les despeses pròpies d'infraestructura de la Generalitat, pel que fa al Capítol IV, que són uns 4.000 milions, aproximadament, els ens territorials reben un 7,5%, quantitats, evidentment, baixes, des del punt de vista de l'orientació general. Si anem al Capítol VII, i descomptéssim les dues polítiques que fa el Consell Executiu en coordinació amb els ajuntaments, que són els 2.000 milions d'ocupació comunitària, i la política d'instal·lacions esportives, veurem que el percentatge calculat des del punt de vista de les despeses d'infraestructura o els serveis propis de la Generalitat que va canalitzat a ens territorials, és d'un 21%. I al Capítol VI d'inversions, com vostès saben, hi ha moltes inversions que es poden fer en col·laboració amb els ajuntaments de Catalunya. Aquesta disposició diu: «l'aplicació dels crèdits consignats als Capítols IV, VI i VII de l'estat de despeses que comportin una acció complementària dels ens locals i es relacionin amb les seves competències requerirà l'elaboració prèvia d'uns criteris de regulació i la necessària col·laboració o cooperació que, consulta prèvia amb les agrupacions de municipis de Catalunya legalment constituïdes, seran aprovats per decret del Govern de la Generalitat».

Aquí, el que es vol, d'una manera o d'una altra, és que aquelles polítiques que van dirigides o, que d'una forma o d'una altra requereixen una col·laboració dels ens locals, es permetin, no objectivar —que sempre té un sentit que pot semblar inassolible—, sinó, simplement i exclusivament, que es pugui tenir una prèvia consulta amb les agrupacions de municipis legalment constituïdes. I es fixaran les senyores i els senyors Diputats que parlem d'agrupacions de municipis legal-

ment constituïdes, perquè si nosaltres no anem errats, n'hi ha dues, que serien interlocutors vàlids, permetrien plantejar els temes en una taula de negociacions, estalviarien al Consell Executiu tot un conjunt de gestions que cada un dels Departaments fa amb una munió d'ajuntaments, sovint amb polítiques disperses, i, evidentment, sens cap mena de dubte, permetin-me que ho digui, racionalitzarien, evidentment, la gestió del Consell Executiu. I es diu «prèvia consulta», no es diu una consulta vinculant. A nosaltres ens sembla que, realment, seria, en aquest cas, un gest polític positiu, amb unes quantitats migrades de Capítol IV i de Capítol VII —que hem vist que hi ha per als ens territorials—, però seria una política positiva, un gest positiu, una voluntat, des del Govern de la Generalitat, de dir: «volem la col·laboració amb els ajuntaments, volem parlar amb els representants per discutir polítiques sectorials en un sentit ampli». Es parla de «prèvia consulta», no vincula, per tant, l'actuació del Consell Executiu, i, si més no, el que permet és un estalvi horari importantíssim de la munió de contactes que, des del Consell Executiu i de cadascun dels Departaments, es tenen amb tots els ajuntaments de Catalunya.

Fer això és fer una política, sens cap mena de dubte, al servei de Catalunya, fer això és una política on no es té com a punt de referència l'Ajuntament de Boadella o de Picamoixons, sinó que es tenen en compte el conjunt d'ajuntaments, el conjunt de les comarques de Catalunya, el conjunt dels interessos dels petits municipis, dels mitjans municipis, dels grans municipis, i, si més no, sempre es pot dir que el Consell Executiu, quan ha analitzat un tema, ho ha fet amb prèvia consulta amb les agrupacions de municipis i ho ha fet amb un criteri, òbviament, de neutralitat administrativa.

Jo sempre he dit que en aquest país, que venim de quaranta anys de mala administració, de petita corruptela, d'influències personals generalitzades pel que fa a la política d'inversions, jo sempre he dit que la neutralitat és un fet revolucionari —permetin-me aquesta expressió per cloure aquesta intervenció.

Gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, el que passa és que si s'aproves aquesta esmena resultaria de compliment impossible. Quan ni a Catalunya ni a la resta de l'Estat espanyol no hi ha altres agrupacions que les expressament recollides en la llei —no tenen existència legal, evidentment—, com són les mancomunitats, corporacions metropolitanes, consorcis i agrupacions forçoses de municipis per al sosteniment d'un secretari comú. Tota altra mena d'associacions exigeix un reconeixement legal previ que, de moment, no existeix, ni tenim coneixement de cap projecte de llei per a fer-ho.

Insisteixo: tot altre tipus d'associació s'ha d'entendre, des d'un punt de vista administratiu, com una mena de col·laboració circumstancial entre ajuntaments, molt important, mercedora de respecte, però, evidentment, no pot ser tinguda en compte per llei com un interlocutor permanent i necessari de l'Administració. I aleshores, el senyor Armet, en un excés de generositat, ens diu que és clar, que això no serà vinculat,

home! només faltaria que fos vinculant!, a sobre que es tractaria d'unes consultes a uns organismes que no tenen existència legal. Si, a sobre, fos vinculant seria una de les coses més surrealistes que es podria haver fet.

Que s'han d'establir contactes amb els ajuntaments? Evidentment. Que quan l'Administració creu oportú consultar a les associacions existents, ho fa? Evidentment. Quan creu oportú consultar als municipis individualment, també ho fa, i llavors el senyor Armet ens diu que hi ha «munió de contactes». Ho celebrem molt. Aquesta munió de contactes vol dir que l'Administració de la Generalitat té molt en compte els ens amb els quals es relaciona. I aquí, si s'admetés o s'aproves aquesta esmena del Diputat senyor Armet, ens podríem trobar amb la indefensió, amb la marginació, fins a cert punt, d'alguns municipis que no estiguessin agrupats en les associacions existents —i ara jo no repetiré unes argumentacions que en aquest mateix sentit de la voluntarietat de l'associacionisme ens feia fa uns quants dies en aquest Parlament el Diputat senyor Colomines, del meu Grup parlamentari, en relació amb uns determinats consells de teatre, si no ho recordo malament, i deien: «què passarà amb aquell ciutadà que no s'agrupi en aquestes associacions que, evidentment, són voluntàries?» Ens trobaríem en una situació similar amb els ajuntaments —hi ha molts ajuntaments que no estan associats—, ja he parlat de la consistència jurídica de les associacions, i, per tant, em sembla que l'acceptació d'aquesta esmena és absolutament improcedent.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena 62, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número d'ordre 29, 63 del Grup Socialista, d'addició també d'una nova disposició addicional. Tal com ha estat publicada al *Butlletí Oficial*, aquesta esmena comprèn tres apartats, però el primer i el segon ja han estat aprovats en aprovar-se la Disposició Addicional dotzena. Per tant, del que es tracta ara és només de veure la procedència d'aprovar l'apartat tercer.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest afegit que nosaltres proposem ve com a conseqüència dels incompliments que el Consell Executiu ha tingut en la presentació del document pressupostari.

Vostès recordaran que ahir els comentava que, en el debat que hi va haver sobre el Pla Territorial, una de les conclusions que es va treure va ser la voluntat de la comarcalització de les inversions. Ahir, quan l'Honorable Conseller d'Economia i Finances ens parlava del tema, ens parlava d'un nivell de provincialització global de les inversions. A nivell de Catalunya, òbviament, cal anar a la comarca com a criteri orientatiu, amb independència que hi pugui haver inversions que no són comarcalitzables però, si més no, la forma de presentació correcta del pressupost ha d'anar en relació amb aquests criteris territorials. Això fou aprovat pel Parlament. Això té una llarga,

diguem-ne, tradició. Sempre que parlem de territorialitat, tothom diu: «Evidentment, la territorialitat»; sempre que parlem de l'atur, tothom diu: «Evidentment, prioritat.» Però després no es concreta en polítiques de fet.

Nosaltres, per tant, diem que el Consell Executiu presentarà al Parlament, durant l'exercici pressupostari, una memòria explicativa de les inversions, encara que el Capítol VI, amb explicació dels aspectes següents: en primer lloc, el cost econòmic i la distribució territorial a nivell comarcal i municipal de cadascuna d'elles. Em sembla que aquest és el criteri que he defensat i que hem vingut defensant al llarg d'un conjunt d'esmenes. En segon lloc, un altre criteri que nosaltres hem defensat: descripció dels dèficits sectorials i territorials que donaran suport a les decisions d'inversió i justificació i, si s'escau, de les raons dels incompliments. Pot ser que hi hagi incompliments pel fet que un municipi no hagi fet l'aportació que havia de fer, que hi havia la voluntat d'una col·laboració que no ha estat possible perquè no hi havia les disposicions necessàries. Aquí introduïm, òbviament, el principi de la previsió o els mínims del planejament, de la idea de planejament.

L'evolució d'aquest Parlament fa observar que —vostès se'n adonaran— que aprovarem principis generals que fan referència a la planificació del territori, que fan, per tant, diguem-ne, referència a una voluntat d'intervenir per tal de fer política territorial i, després, la política de fets no té res a veure amb aquesta voluntat política. Quan nosaltres defensem, per exemple, al Parlament —i els Grups parlamentaris no solament hi donen suport, sinó que és el mateix Consell Executiu que llança aquestes iniciatives— la vertebració de Catalunya, a través de les ciutats intermèdies de les capçaleres i subcapçaleres de comarca, és tota una lògica política que sembla que inspira la voluntat política d'aquest Parlament. Quan nosaltres diem que els dèficits sectorials i territorials han de ser la política orientativa de les inversions, estem dient, evidentment, una obvietat, però aquí hi ha la diferència entre una política que planteja els dèficits existents, o una política basada en una direcció de les inversions, que passa per altres camins i que no vull, evidentment, qualificar. És per això que té aquest segon element que em sembla important.

I, en tercer lloc, atès que la memòria explicativa del pressupost no conté una valoració de la transcendència econòmica que suposa el pressupost, de les inversions públiques a nivell de Catalunya, d'acord també amb una resolució del Parlament amb els diferents responsables, que pressuposa això per a l'economia catalana, que no conté cap valoració del que pressuposa en relació amb la política d'atur. Diem nosaltres: la determinació dels llocs de treball generats per les inversions amb explicació de les accions destinades a la contractació de treballadors en atur. I tots sabem que, en contractació d'obra pública, hi ha tot un conjunt de clàusules, de polítiques específiques, que s'han demanat molt sovint, que donen, evidentment, uns efectes determinants, sobretot quan tenim un contingent d'inversió tan important a nivell d'aquest pressupost.

Això, ahir, concretament, ens comentà el Conseller d'Economia i Finances. Va tenir l'extraordinària habilitat, i ho haig de dir amb tota claredat, de fer una memòria insuficient i un discurs que no tenia res a veure ni amb la memòria ni amb el pressupost, i de fer una valoració, diguem-ne, *sui generis*,

sense obrir un debat. És a dir, el que es pot fer, a nivell parlamentari, és dir: nosaltres ara volem demostrar que, amb aquest pressupost, creem tants llocs de treball. Escolti: això ha de ser en la memòria. Això era una obligació de la memòria. Això era un mandat del Ple del Parlament, no del discurs de presentació del pressupost.

Per tant, com que això és perfectament congruent amb el que sembla que és la voluntat política expressada per aquest Consell Executiu, com que sembla congruent amb el que el Ple del Parlament ha anat aprovant a bastament en relació amb la distribució territorial a nivell comarcal —es diuen obvietats—, amb la descripció dels dèficits sectorials i territorials que donaren suport a la inversió. Nosaltres no exigim un plantejament racionalista cartesà en les inversions. El que nosaltres exigim és que es valorin els dèficits existents i que es digui per què no ha estat possible, en algun cas, desenvolupar aquesta política inversora.

Aquí, evidentment, per tant, senyores i senyors Diputats, ens belluguem a nivell d'obvietats que tenen una justificació a partir que, en la memòria del pressupost, aquestes obvietats, que eren exigències d'aquest Ple del Parlament, no hi han constatat.

És per això que nosaltres hem presentat aquesta esmena.

Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc, vull remarcar, insistint en el que ja ha dit la Presidència del Parlament, que els apartats 1 i 2, que apareixen reproduïts en el text d'aquesta esmena, van ser aprovats, i em sembla recordar que amb els vots, precisament, del Grup parlamentari que, en aquests moments, represento, a la Comissió. De manera que, perfectament clar, els pressupostos del 83 contindran el pressupost per programes de tots els Departaments i organismes autònoms, punt primer, i, punt segon, l'aplicació dels crèdits consignats en el Capítol VI de l'Estat de Despeses del Pressupost del 82 s'haurà d'adjuntar quan hi hagin els programes i les directrius sectorials vigents.

Ara bé, ara ens trobem amb un punt 3 nou, que s'intenta introduir i que, senyor Armet, no fa pas referència a la presentació, al grau de detall o de precisió de la presentació, sinó —vostè també ho ha dit—, que fa referència al que ha de passar durant l'exercici.

Bé, a mi m'agradaria, perquè s'ha dit, encara que no venia al cas perquè feia referència a la presentació dels pressupostos que, al nostre Grup parlamentari, li sembla que, potser amb algunes, en alguns casos, explicables llacunes, el conjunt dels annexos del pressupost és suficientment detallat i prou explicatiu. Jo els donaré només dos exemples. Podria fer el que vaig fer una vegada en una moció en aquest Parlament, no fa gaires mesos, doncs, esgotar el temps i provocar que la Presidència, molt d'acord amb el Reglament, em demanés que acabés, llegint-ne molts, d'exemples. En llegiré només dos.

Jo tinc aquí una part de l'annex de la Direcció General d'Esports i veig, per exemple, que el nivell de detall és de l'ordre següent: «Reparació de la Foixarda: 20 milions de pessetes. Ubicació: Barcelona ciutat. Distribució temporal: 1982. Distribució econòmica del cost: obres de millora —tot això per 20 milions de pessetes. Observacions: remodelació de serveis an-»

nexos. Una altra partida: «Adquisició de terrenys de l'INEF. Crèdits totals: 25 milions de pessetes. Situació geogràfica: Esplugues. Distribució temporal: 1982.» Etc. I així va seguint amb un detall minuciós i encara, per si això no fos suficient, hi ha un complement —i els llegiré el tros de complement que fa referència a aquella ampliació i reforma de l'INEF, com deïem: «Ampliació i reforma de vestidors de l'INEF. Per les mateixes raons exposades en el punt 1.2 anterior, donat que el nou pla d'estudis preveu un curs més, cal modificar els vestidors actuals i ampliar-los. S'ha previst un crèdit de —tant— que serà invertit de la manera següent: enderrocs, treball de paleta, revestiments, aplacats, paviments...», i així podríem anar seguint, i així podríem anar seguint i no els cansaré, ja a primera hora del matí, senyores i senyors Diputats.

Només vull fer un altre comentari final. A nosaltres ens sembla que l'admissió d'aquest punt 3 nou en aquesta Disposició Addicional el que faria seria una cosa absolutament incorrecta, que seria condicionar, és a dir, perllongar l'acte aprovatori dels pressupostos mitjançant —durant tot l'exercici— el fet d'obligar a unes determinades actuacions que es proposen en aquest punt tercer. Per a nosaltres, l'actuació inversora de l'Executiu es plasma en el document pressupostari i s'explica en l'annex d'inversions. És enjudiciada i decidida en el debat parlamentari del pressupost i, hi insisteixo, no es pot admetre que l'acte aprovatori del Parlament es dilati durant la duració de l'exercici pressupostari.

Per aquesta raó, nosaltres creiem que aquesta esmena és clarament rebutjable.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena número 63, d'addició, del Grup Socialista, amb la indicació que, en realitat, queda limitada a l'apartat 3 del text publicat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la Disposició Transitòria Primera, respecte a la qual no hi ha cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen de la Disposició Transitòria Primera, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Transitòria Primera ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara hi ha una esmena, la número d'ordre 30, número 65 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa l'addició d'una nova Disposició Transitòria, que seria, doncs, la segona.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat...

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Senyor President, des de l'escó, si em permet.

El Sr. PRESIDENT: Des de l'escó, senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Nosaltres entenem que aquesta Disposició Transitòria que proposàvem, que creiem que té molt sentit, està decaiguda.

Nosaltres havíem proposat aquesta Disposició Transitòria

nova perquè, preocupats pel que es diu en la Disposició Addicional Primera, que ja hem aprovat, que es fixa la plantilla de la Generalitat de Catalunya en el nombre de places que hi havia dotades en el pressupost de 1982 —això és el que deia el projecte que se'ns va presentar—, nosaltres havíem presentat una esmena en la qual s'afegia la frase: «Sens perjudici de la concreció de la plantilla orgànica de la Generalitat en una llei.» Aquesta esmena va ser recollida i nosaltres pensem que això introdueix un element d'eliminació de la incertesa amb què ens trobem any rere any amb l'incompliment del Consell Executiu de l'elaboració de la plantilla orgànica.

Aleshores, sembla que aquest any això estaria resolt perquè en el punt següent es diu que «el Consell Executiu ha de procedir a elaborar —parlo de la Disposició Addicional Sisena—, durant l'exercici del 1982, les plantilles orgàniques corresponents a tots els serveis. Per tant, nosaltres entenem que, havent aprovat que, durant tot l'any 1982, s'ha d'aprovar, la precisió nostra que deïem que s'ha de fer per llei —ja ho havíem dit abans—, i que s'ha de fer abans de setembre, està decaiguda. Dic «està decaiguda», no que no té sentit. Nosaltres pensem que, si els pressupostos de la Generalitat s'han de presentar, a tot estirar, el 30 de setembre, és lògic, i nosaltres pensem que, almenys en l'esperit de les declaracions que ens va fer el portaveu en temes econòmics en la Comissió, recollia aquesta intenció; el que és lògic és pensar que la plantilla orgànica se'ns presentarà en aquest Parlament en forma de llei abans de presentar-nos els pressupostos de la Generalitat. Si no és així, l'any que ve ens tornarem a aixecar per dir que novament no s'ha complert quelcom que s'havia d'haver complert.

Per tant, si la Mesa no la considera decaiguda, nosaltres la considerarem retirada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, sigui com sigui, doncs, no procedeix torn en contra, ni procedeix votació.

Aleshores passem a les disposicions finals. A la Disposició Final primera hi ha una esmena, la número 66, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa la supressió d'aquesta Disposició Final. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, jo em limitaré per començar, i com a argumentació definitiva, a llegir el que diu aquesta Disposició Final —no definitiva, perquè després argumentaré una mica més. Diu: «S'autoritza al Departament d'Economia i Finances perquè efectui en les seccions de pressupost de despeses de la Generalitat i de les seves entitats autònomes, les adaptacions tècniques que calguin, com a conseqüència de reorganitzacions administratives, per tal de crear les seccions, serveis, conceptes pressupostaris que calguin, i autoritzar les transferències de crèdit corresponents. Aquestes operacions, en cap cas, no donaran lloc a un increment de crèdit dins els pressupostos.» L'èmfasi en algunes coses l'he posat jo, la lletra és la que és escrita aquí.

M'agradaria recordar a les senyores Diputades i als senyors Diputats que en la Llei General Pressupostària, en la legislació pressupostària vigent en el país i aplicable aquí, a Catalunya encara per manca —sempre serà aplicable, però subsidiàriament després—, per manca ara d'una Llei de Finances Públiques de Catalunya, hi ha previstes transferències de crèdit, hi

ha previst què s'ha de fer amb els romanents de crèdit, tot això és previst. Nosaltres no entenem, excepte que hi hagi una imprevisió total i s'aprovi un pressupost i com que no se sap massa bé per què l'aprovem, després crearem seccions, partides i conceptes; nosaltres pensem que crear conceptes, quan aquest pressupost les senyores Diputades i els senyors Diputats hauran llegit que està ple de conceptes de partides que s'obren amb mil pessetes, i això ens sembla una qüestió correcta, i això ja permet, és una previsió que permet fer una transferència de crèdit a aquell concepte, doncs, si a sobre nosaltres ens passem tantes hores discutint un pressupost i després donem aquest plus de discrecionalitat al Conseller d'Economia i Finances perquè a sobre creï conceptes, seccions i serveis, a nosaltres ens sembla excessiu. Ens sembla que la discrecionalitat justa que permet la Llei General Pressupostària és suficient i demanàriem que es votés la supressió d'aquesta Disposició final primera.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? El senyor Subirà té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo intentaré ara posar els meus èmfasis en la lectura perquè, és clar, el senyor Lucchetti ens ha llegit amb gran èmfasi una part de la Disposició final primera i llavors, amb veu baixeta, ha llegit «aquestes operacions —i ara jo hi poso l'èmfasi— en cap cas no donaran lloc a un increment de crèdit dins del pressupost», eh? Llavors, jo voldria insistir en què el sentit d'aquesta Disposició respon a la clarificació del pressupost quan, per llei del Parlament, per llei d'aquest Parlament o per disposició reglamentària, es creï un nou òrgan, entitat autònoma, per exemple, en el cas de llei del Parlament, o una nova Direcció General, per exemple, en cas de disposició reglamentària, amb potestat per a gestionar o autoritzar despeses.

Això pot passar, això ha passat en una Administració com la nostra, que és en ple desenvolupament. Pensi's, per exemple, en l'aprovació de la Comissió de Ports que es va fer en aquest Parlament durant l'exercici anterior —em sembla que sí. En qualsevol cas, això és un fet que es pot produir en una Administració que està rebent traspassos, en una Administració que està desenvolupant-se és un fet, per tant, perfectament previsible, i de no fer-se —això podria no fer-se— el que passaria és que no es podrien fer les adaptacions tècniques conduents a posar de manifest els crèdits que corresponen al nou òrgan, d'entre els ja pressupostats, i llavors sí que la comptabilitat posterior, la comptabilitat pressupostària deixaria de reflectir amb fidelitat la gestió realitzada per aquells òrgans que s'han creat durant l'exercici.

I, finalment, dir-li al senyor Lucchetti que, bé, d'acord, la Llei General Pressupostària no contempla això, però, en canvi, la Disposició Final Segona de la Llei 94/81 —que és la Llei de Pressupostos de l'Estat per al 1982— té, precisament, un contingut pràcticament coincident amb aquesta Disposició que, en el cas de l'Estat, obeeix a una necessitat anàloga però vista des de l'altre cantó, perquè en el cas de l'Estat obeeix a les reestructuracions necessàries provocades pels traspassos de serveis de les comunitats autònomes.

Per tant, per aquestes raons que són estrictament tècniques, a nosaltres ens sembla que cal rebutjar aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena número 65, del Grup parlamentari del PSUC, número d'ordre 30..., no, número 66, número d'ordre 31, suprimint la Disposició Final Primera.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Queda ara, per a acabar el text articulat, només la Disposició Final Segona, a la qual no hi ha cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la Disposició Final Segona, que es posin dempeus

Bé, aquesta Disposició Final Segona ha estat aprovada per la unanimitat dels presents, però jo m'he oblidat de demanar la votació de la Disposició Final Primera amb el text del Dictamen, de manera que, encara que sigui invertir l'ordre, demano que les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per la Disposició Final Primera, que es posin dempeus.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per la Disposició Final Primera ha quedat aprovat per 65 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat l'articulat, excepte l'article primer, reservat, i entrem ara en l'Estat de Despeses.

El mètode a seguir serà d'anar debatent i votant les esmenes. Comencem amb l'Estat de Despeses perquè en l'ordenació feta pels serveis del Parlament l'Estat d'Ingresos ve al final.

Llavors, el mètode a seguir serà començar pel debat i votació de les esmenes i, finalment, votarem en bloc el text del Dictamen per les esmenes no acceptades i per tots els conceptes que no han estat subjectes d'esmena.

Comencem, doncs, amb l'esmena número d'ordre 32, que és l'esmena número 28 del Grup Socialista, que proposa una addició i supressió a la Secció 19, Capítol VI, article 63, concepte 631.

Per a defensar-la, té la paraula el senyor Santiburcio, el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Bé, senyor President, nosotros vamos a hacer una agrupación de enmiendas que, en principio, empezaría con la enmienda número 28 nuestra, y seguiría con todas aquellas que hacen referencia al concepto 172/06 y que son las siguientes, a efectos que quede grabado en el debate. Estarían las enmiendas socialistas 28, 137, 141, 148, 156, 158, 165, 179....

El Sr. PRESIDENT: Si pogués... 158, després?

El Sr. SANTIBURCIO: Si quiere el señor President, para mayor facilidad, cuando presentamos las enmiendas que manteníamos en el Pleno, ya las presentamos de forma agrupada para facilitar el trabajo de la Mesa y, por tanto, si lo desea, se lo podríamos pasar.

El Sr. PRESIDENT: Bé, gràcies. Moltes gràcies. Bé, de tota manera serà preferible que quedi enregistrat. Si vostè vol anar llegint-ho a poc a poc, érem a la 158.

El Sr. SANTIBURCIO: Sí. La siguiente es 165, 179, 314, 328, 346, 390, 403, 415, 438, 445, 452, 458, 467, 476, 480,

516, 561, 566 y 571. Me parece que la lotería ya ha acabado y no queda ninguno más. *(Pausa.)*

Todas estas enmiendas hacen referencia al concepto presupuestario de horas extras, en el que nosotros planteamos la supresión de estas partidas presupuestarias y que están presupuestadas a lo largo de todo el presupuesto en los diferentes Departamentos y Direcciones Generales.

¿Qué supone esta partida en el conjunto del presupuesto? No supone una cantidad mínima, pequeña, sino que es una cantidad respetable. Tengamos en cuenta que el coste económico de las horas extras del conjunto de la Generalitat será de 150 millones de pesetas, lo cual supondrá que habrá una realización de horas extraordinarias de más de 200.000 horas extraordinarias y que, por tanto, estamos ante una cifra realmente escandalosa.

Por tanto, para nosotros y viéndolo, fundamentalmente, desde una práctica como Administración pública, de dar ejemplo, no solamente al sector público, sino al sector privado de lo que ha de ser una política de empleo, de intentar evitar al máximo la realización de horas extraordinarias y solamente permitir la realización de horas extraordinarias no habituales.

Tal como establece el Acuerdo Nacional de Empleo, en el cual existe un gravamen del coste económico para aquellas horas extras no habituales, realmente aquí estamos ante un hecho de realización de horas extras habituales, y no de una hora extra imprevisible, no habituales en una situación de excepcionalidad como se podía dar.

No es nuestro papel decirle como ustedes lo tienen que hacer para evitar la realización de estas horas extraordinarias. Pueden, evidentemente, montar servicios centrales que tengan un papel de comodín para evitar las puntas de trabajo, las puntas en cuanto a jornada laboral y así, de esta forma, evitar la realización de estas horas extraordinarias. Pero es su papel el plantear alternativas para evitar que esto se produzca, porque, evidentemente, el coste económico que esto supone puede ser, por ejemplo, una creación de más de cien puestos de trabajo en el seno de la Generalitat o, evidentemente, como nosotros planteamos, que estos 150 millones vayan a parar a incrementar la inversión.

Por tanto, para nosotros es realmente un mal ejemplo por parte de la Administración autónoma catalana, por parte del Consell Executiu, el practicar más de 200.000 horas extraordinarias, con lo cual muy difícilmente se va a poder dar ejemplo al sector privado, e intentar practicar una política de empleo seria, de ahorro, de realización de horas extraordinarias y más con el debate de ayer, en el tema de incompatibilidades, en el cual ustedes, evidentemente no están dando ejemplo de lo que debe suponer una política de lucha contra el pluriempleo y de lucha contra las horas extras.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? Té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em referiré en primer lloc a l'esmena que ha motivat aquesta important agrupació, i després al conjunt.

En el cas de l'esmena número 28 del Grup Socialista, que fa referència a unes hores extraordinàries en la Secció pressupostària 02/01, es tracta —i els diré això, no per allargar el temps, que no m'interessa gens, evidentment, ni cansar-los—, sinó perquè puguem citar un exemple específic i molt clar de què

passa amb aquestes hores extraordinàries que, evidentment, tenen un sentit molt diferent les hores extraordinàries —com vostès ho veuran— en el sector públic, que no pas en el sector privat.

Es tracta d'hores extraordinàries, en aquest cas concret, realitzades pel personal de caràcter tècnic dependent de Presidència: personal de relacions públiques —xofers, principalment— que fa més hores de les establertes en l'horari normal, i això és natural. Pensin que les activitats, tant de Presidència —que exigeixen presència de funcionaris de relacions públiques o de xofers—..., també es duen a terme durant els caps de setmana, i, evidentment, fora d'hores de treball. De la Secretaria General Tècnica de la Presidència depèn personal del Servei de Relacions Públiques, tal com dic, Protocol i el parc mòbil —concretament els conductors. Aquest personal, la remuneració del qual abans feia la Diputació, donades les seves tasques treballa un gran nombre d'hores extraordinàries i cal remunerar-lo. Això és evident.

Les quantitats pressupostades per a aquests dos serveis esmentats anteriorment són les corresponents als costos reals, històrics, de l'any 1981, incrementats en un 8%, de manera que no s'ha fet cap càlcul estrany. Simplement s'ha agafat l'experiència històrica provocada per les necessitats del Servei i a aquesta experiència històrica s'ha afegit l'increment del 8%.

Bé, ara em referiré a l'aspecte general de les hores extraordinàries. És clar, pensin vostès què hem de fer. No s'ha de tenir prevista, per exemple, una partida per a hores extraordinàries dels bombers? O és que els incendis només es podran produir en hores de treball? És que els funcionaris de la Conselleria de Comerç i Turisme, quan assisteixen a fires i a altres manifestacions d'aquest tipus, han de plegar a l'hora que marca l'horari laboral i no poden fer hores extraordinàries, quan és convenient per al bé del servei que les facin? És que els funcionaris de Treball, quan han d'assistir a negociacions de convenis o a les negociacions de conflictes col·lectius en hores intempestives, no han de poder fer hores extra, que han de poder ser retribuïdes en el pressupost i hi han de tenir la seva partida corresponent?

Llavors, se'ns diu —com a gran idea— que, aquí, el que s'hauria de fer seria muntar un *pool* central de funcionaris-coixí que servissin per a atendre totes aquestes coses. Necessitaríem uns funcionaris que tant servissin per a assistir a la negociació d'un conveni col·lectiu com per a apagar un foc, o que tant servissin per a fer de xofer com per a fer de protocol o de funcionari de Comerç i Turisme en una fira concreta.

I ara, deixin-me també fer referència, finalment, a les xifres. Si els números que he fet no són equivocats —i em sembla que no ho són, a pesar que tothom és fallible i es pot equivocar—, a Presidència les hores extraordinàries previstes representen un 1% del total de despeses de personal; en el Departament Adjunt a la Presidència, un altre 1%; en el Departament de Governació, un 1,8%; en el Departament d'Economia i Finances, un 0,9%; en el Departament de Cultura, un 0,2%, i així els podria anar llegint la resta de Departaments que es mouen en quanties d'aquest tipus. No es tracta, com s'ha volgut aparentar, d'una política de dir «farem hores extraordinàries». Es tracta d'unes previsions mínimes, percentualment petitíssimes, per a atendre —ho repeteixo, i amb això acabo— les necessitats estrictes dels Serveis.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Santiburcio, podem passar, doncs, a votació tota la llista d'esmenes? (*Pausa.*) Les ha llegit ja el senyor Santiburcio, però, perquè quedi ben clar, són les 28, 137, 141, 148, 156, 158, 165, 179, 314, 338, 346, 390, 403, 415, 438, 445, 452, 458, 467, 476, 480, 516, 561, 566 i 571.

La numeració de totes aquestes esmenes es refereix al número d'ordre del Grup Socialista, és a dir, que el número d'ordre en què estan publicades en el *Butlletí* és diferent. Intentarem, doncs, anar, si podem, al més aviat possible, donant la llista de les suprimides, però, si no, ja ho tindrem en compte a mesura que avancem en el debat.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb totes aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 42 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

En llegir jo la llista he fet un error; el senyor Santiburcio ho havia llegit correctament: he dit 338 per comptes de 328. L'esmena votada és la 328.

Bé, continuem ara amb l'esmena número d'ordre 33, número 31 del Grup Socialista, que es refereix també a la Secretaria General i Consell Executiu, del Departament de Presidència. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, al igual que en la anterior, harem una defensa conjunta de totes aquelles enmiendas que hacen referencia al crecimiento del Capítulo I, de Personal, y por tanto aquellas enmiendas que hacen referencia al concepto 172 y al concepto 181. Por tanto, en este aspecto de gradación, podría dar lectura al conjunto de números de enmiendas socialistas y, por tanto, son las siguientes. Las del concepto 172 son las enmiendas 31, 46, 134, 142, 149, 159, 180, 190, 192, 201, 202, 203, 229, 295, 315, 347, 391, 404, 416, 439, 468, 477, 482, 484, 507, 512, 517, 534, 554, 558, 567, 574 y 580.

En el concepto 181 son las siguientes: la 30, la 47, la 135, la 143, la 150, la 160, la 181, la 191, la 193, la 204, la 296, la 316, la 348, la 392, la 405, la 417, la 440, la 469, 478, 483, 485, 508, 513, 518, 535, 555, 559, 568, 575 y 581.

Y éste es el conjunto de enmiendas que pasaremos a defender seguidamente.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores i senyors Diputats, este conjunto de enmiendas hace referencia, fundamentalmente, al crecimiento de personal, que, para situarlo en términos cuantitativos, supone multiplicar por dos el personal contratado del año pasado, que estaba situado en mil seiscientos, y este año se van a contratar, tal como está presupuestado, otros mil seiscientas personas más, con lo cual pasaremos a una contratación de tres mil doscientas personas.

En definitiva, esto supone incrementar, en cuanto a créditos presupuestarios, el Capítulo I en un cien por cien, y supone incrementar, por tanto, los gastos de infraestructura en algo más de un cien por cien. Nosotros, este conjunto de enmiendas lo planteamos, no desde la óptica de impedir un crecimiento de personal por la vía del personal aquél que no era administrativo, como era el caso de las contrataciones de bomberos o

contrataciones de Mozos de Escuadra, etc., sino, fundamentalmente, en el crecimiento que se da de personal administrativo. Y nos oponemos, fundamentalmente, por dos razones. Por una de carácter cuantitativo, porque supone pasar de un abasto de infraestructura de 3.500 millones a 7.300, y, por tanto, lo que pretendemos con nuestra enmienda es que este crecimiento sea inferior en 1.200 millones, es decir, nuestro conjunto de enmiendas supone una disminución en cuanto al crecimiento de 1.200 millones, e intentar que estos 1.200 millones de pesetas se dirijan hacia el Capítulo VI, hacia incrementar la inversión.

Pero para nosotros no solamente hay un argumento de tipo cuantitativo, sino que hay un argumento, sumamente importante para nosotros, que es de tipo cualitativo. Es decir, ¿cómo crece la plantilla?, ¿por dónde está creciendo la plantilla? Resulta realmente curioso observar datos como que allá donde se plantean, fundamentalmente, las contrataciones es de Cap de Negociat para arriba, y que, por tanto, la resultante del personal contratado nos da un jefe por cada dos no-jefes, y que, por tanto, nos encontramos ante una estructura que tiene más de trescientos Caps de Servei, que tiene más de trescientos cincuenta Caps de Secció y que tiene sobre unos doscientos cincuenta Caps de Negociat. Aparte, si ustedes se fijan, si vemos estos tres niveles, en vez de tener una estructura piramidal, tiene una estructura de tonel de vino. Alguna razón ética tendrán ustedes para hacer esto, pero, evidentemente, no se comprende. (*Remor de veus.*)

También, en definitiva, para nosotros, aparte de todas estas razones y del conjunto de datos que se puedan sacar en cuanto a conclusión de este crecimiento de personal, para nosotros hay una razón totalmente preocupante desde el punto de vista de este conjunto de enmiendas, que es la filosofía política que hay detrás de este crecimiento de personal.

Para nosotros hay un tema realmente preocupante, y es el siguiente: si la política que se está siguiendo es la de contratar personal de forma inflacionaria —a nuestro entender— injustificada, eso supone una política, no de intentar aprovechar al máximo el conjunto de recursos humanos que nos transfieren de la Administración central, y esto supone una política quizá más cómoda y menos imaginativa, pero que tiene el gran peligro —tiene el gran peligro— de no llevar a un proceso de integración del conjunto del funcionariado que se nos transfiere, y eso, eso tal vez es más importante que cualquier otra razón. ¿Por qué, fundamentalmente? Porque la construcción de la Administración autonómica catalana, la construcción de la Administración de la Generalitat de Catalunya depende, fundamentalmente, del trato que se haga al conjunto del funcionariado transferido. Y si hacemos una política de contratación que fundamentalmente vaya dirigida a contratar Caps, a contratar Jefes, a situarlos, tal vez en muchos casos sin la experiencia administrativa suficiente, sobre personas que tienen suficiente experiencia administrativa, tal vez podemos estar creando un cierto malestar que va a redundar en contra, que va a ser totalmente contraproducente en el proceso tan deseado de la construcción de la Administración autonómica catalana.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, abans de començar a fer el torn en contra d'a-

questes esmenes, m'agradaria demanar a la Mesa que se m'exceptués, és a dir, que no faré el torn en contra de les esmenes números 482 i 484 —dues, només— de la llista que s'ha llegit, perquè, referent als mateixos conceptes esmenats per aquestes dues, el nostre Grup té un vot particular i ens agradaria que, quan arribés el moment, es pogués fer la defensa del vot particular i després votar totes les esmenes relacionades amb el mateix concepte pressupostari.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Concretament, aquestes esmenes, 482 i 484, fan referència a la Secció pressupostària 10/01.

El Sr. PRESIDENT: Té el número d'ordre? Bé, és igual, 10/01.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Aquestes esmenes, 10/01. Bé, jo hauria de repetir pràcticament l'argumentació que sobre el tema de personal es va fer en el torn en contra de l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, i també em podria referir a algunes de les coses que va dir l'Honorable Conseller en fer la presentació del pressupost.

Evidentment, aquests temes s'han de tocar amb xifres fredes, perquè és la millor manera de no fer afirmacions que després resulta que no responen del tot a la realitat. Concretament, s'ha dit que es fa un creixement excessiu, que es fa un creixement de personal, d'infraestructura, d'un 100% —i això és pràcticament cert, és a dir, es multiplica per 2, pràcticament, no del tot, però pràcticament sí—, però en canvi, el que no es diu és que paral·lelament el pressupost ha sofert un augment de quatre vegades, d'un 400%. I com s'ha donat aquest creixement? Aquest creixement en el pressupost s'ha donat fonamentalment per la recepció per l'Administració de la Generalitat de serveis transferits; aquests serveis transferits que, per a ser gestionats adequadament, requereixen l'adient infraestructura pròpia. Se'ns diu que podríem aprofitar millor els funcionaris transferits; precisament, per a aprofitar bé els funcionaris transferits, cal que hi hagi una estructura pròpia, una infraestructura pròpia de personal. Perquè el personal transferit ve amb unes ocupacions específiques, ve amb unes destinacions concretes, i moltes vegades ens passa, també, que les dotacions, quant a personal dels serveis que es transfereixen són insuficients. Però encara suposant que fossin estrictament suficients les transferències de personal en relació amb els serveis que es transfereixen, caldria, continuaria calent aquella infraestructura que suplirà les funcions de l'Administració central de l'Estat pel que fa als serveis transferits. I això explica el perquè d'aquesta estructura no de piràmide estrictament, de la infraestructura de personal de la Generalitat. Efectivament, se'ns transfereix personal adscrit als serveis, i el que es necessita per a gestionar-ho són precisament caps. Per tant, no els estranyi que es contractin més caps que no pas executors: els executors directes són transferits.

Ara, aquesta estructura és excessiva? Doncs mirin, referent a l'excessivitat o no excessivitat de l'estructura, jo vaig donar unes xifres que els repetiré: la infraestructura a la Generalitat sobre el personal transferit representa un 4,4%, quan a l'Administració central l'estructura de serveis centrals sobre els serveis perifèrics, que és la *ratio* comparable, és d'un 12%. No faré cap judici sobre aquestes xifres, les tenen vostès, les he donat, un 12% contra un 4,4%. I llavors se'ns diu que hi ha un creixement excessiu del personal d'infraestructura. A nosaltres

ens sembla simplement que no, que no hi és.

Una altra xifra que vaig donar i que és molt important: milions de pessetes gestionats per funcionari. En el cas de la Generalitat cada funcionari gestiona 14,2 milions, 14.200.000 pessetes; en el cas de l'Estat, la xifra d'inversió gestionada per cada funcionari és de 4,2 milions, una altra *ratio* que ens indica que, en qualsevol cas, l'estructura de personal de la Generalitat és ajustada.

Ens podríem haver estès ... És a dir, s'ha fet una defensa de tot un seguit d'esmenes, i nosaltres teníem preparada la defensa puntual, específica, de cada un dels casos esmenats. Evidentment, seria allargar innecessàriament el debat; el senyor Santiburcio ha tingut la gran amabilitat de cara als Diputats de fer una defensa conjunta de l'esmena, jo faig un torn en contra en conjunt, i per tant no entraré en els detalls, però pensin que tots i cadascun estan perfectament justificats. I pensin que en aquest procés, en el procés de debat de Comissió, aquesta justificació que per a nosaltres existia ja en el projecte de pressupost va ser ulteriorment depurada; amb tota una sèrie d'esmenes transaccionals sobre aquest tema, fetes, acceptades, proposades per nosaltres i acceptades per Esquerra Republicana i per Centristes, es va afinar més, es va podar més i es va arribar al que nosaltres creiem que és el mínim, estricte, indispensable per al funcionament. És més, en algun d'aquests casos ens sembla que ens vam excedir, i ens sembla que ens van excedir concretament en tres casos, que són el d'Agricultura, que acabo d'esmentar a la Mesa, i després en dos casos concrets i específics de personal del Departament de Cultura, i per això hem mantingut en relació amb aquests temes un vot particular.

No entraré a fons en el tema d'aquestes esmenes que han quedat pendents a causa dels nostres vots particulars, però només, a títol il·lustratiu i per demostrar-los que efectivament ens vam excedir en aquesta esporgada de l'estructura de personal, els diré que en el cas d'Agricultura vam suprimir dos caps de servei que eren necessaris per a poder crear, per a poder dotar, millor dit, els quatre Serveis territorials que preveu el Departament. De manera que si el vot particular no prosperava —que es defensarà després, amb posterioritat—, si el vot particular no prosperava, no es podrien obrir dos Serveis territorials d'Agricultura per manca de personal. Hem arribat a escurar fins els ossos, en aquesta situació.

De manera, senyores i senyors Diputats, que els demano el torn en contra de les esmenes que han estat defensades anteriorment.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyores i senyors Diputats, anem a votar ara totes les esmenes de la llista que ha estat llegida pel senyor Santiburcio, i que es refereixen, totes elles, al concepte 172, és a dir, «Altres personal», i al concepte 181, és a dir, «Quotes de la Seguretat Social». Vaig a rellegir la llista que havia indicat el senyor Santiburcio, esperant no cometre cap error en la lectura, evidentment excloent-ne les dues esmenes, número d'ordre socialista 482 i 484, que el senyor Subirà ha demanat que siguin evidentment votades conjuntament amb les altres esmenes i vots particulars que hi pugui haver sobre aquests conceptes. Aquestes dues esmenes excloses corresponen al número d'ordre en la publicació en el *Butlletí*, 484 i 485. Llegeixo, doncs, la llista, primerament per al concepte 172:

495 del text del Dictamen, número d'ordre del Dictamen de Comissió.

Per què el nostre Grup parlamentari agrupa aquestes esmenes, per què en fem la defensa conjunta i per què desitgem també una resposta conjunta a aquesta? En realitat, a partir del concepte del que hauria de ser el debat del pressupost de la Generalitat, és a dir, nosaltres entenem que hi ha una sèrie de capítols en el pressupost, Capítol I, Capítol II, que són temes que haurien de quedar resolts, que fóra desitjable que quedessin resolts en el debat de Comissió, si no en el debat de Ponència. Per què? Perquè es refereixen fonamentalment a temes de despeses corrents o despeses de personal; que, per tant, es tracta que el Consell Executiu hauria de venir al Parlament a convèncer la resta de Grups parlamentaris i a no intentar-los vèncer per les simples votacions mecàniques en Comissió, en Ponència i Ple, perquè això fa feixuc el debat, i quan es plantegen aquestes esmenes determinades a conceptes com lloguers, neteja, calefacció i ventilació, ningú no pot pensar que els Grups parlamentaris de l'oposició volen que els Honorables Consellers, Directors Generals, Secretaris Generals Tècnics, tinguin el despatx brut, o no hi tinguin ventilació o no hi tinguin calefacció, o no puguin disposar dels lloguers adequats per a pagar els locals en els quals estan instal·lats. El que succeeix és que són esmenes que normalment es fan per a ser retirades en Comissió, però que els Grup que permanentment, regularment o irregularment donen suport al Govern de la Generalitat no van fer les explicacions adequades o, en qualsevol cas, no es consideren ajustades a la realitat del conjunt de les despeses d'aquest Departament. Per exemple, el concepte «Lloguers». En el concepte de lloguers, mantenim una sèrie d'esmenes als Departaments de Presidència, Adjunt a Presidència, Sanitat i Seguretat Social, Agricultura, Ramaderia i Pesca. Per què aquests Departaments i no d'altres? Perquè entenem que la resta de Departaments, amb les explicacions que se'ns van donar en Comissió, la dotació pressupostària que figura en el document que ha arribat al Ple és plenament adequada, o és adequada, o és comprensiblement i amb bona voluntat adequada a les previsions pressupostàries del conjunt del pressupost. Ara bé, en aquests Departaments, el nostre Grup no està d'acord amb les despeses que es preveuen per a lloguers. A partir de què? A partir del convenciment que els lloguers en el pressupost del 82 poden partir de quatre o cinc consideracions generals. O es mantenen els del 81 perquè obeïen a contractes d'arrendament fets l'any 80, 81 i per tant no calia modificar-los; o s'incrementen en un 7,5% d'acord amb el creixement vegetatiu establert en la memòria annexa al pressupost; o s'incrementen en un 13% a partir de l'aplicació de l'índex de preus del consum, subgrup lloguers, per tant adequat a llei; o bé les dotacions de despeses per a lloguers s'adeqüen a la creació de nous serveis, o s'adeqüen als serveis transferits com a conseqüència dels traspassos de competències.

Nosaltres entenem que en aquests quatre Departaments no s'adeqüen les partides pressupostàries a cap d'aquests criteris i que sobrepassen en molt, per tant, qualsevol d'aquests punts de partida bàsica en aquesta qüestió. Com a conseqüència d'això, si no s'ajusten ni als serveis transferits, ni s'ajusten a l'increment de necessitats com a conseqüència de la creació de nous serveis, o són excessius en relació amb aquest tema, perquè no obeeixen a cap dels increments conceptuals que és

desitjable en tota política de lloguers, ens veiem obligats a mantenir aquesta esmena que, repeteixo, són esmenes que haurien de desaparèixer en el debat en Comissió. Estalvio tota l'argumentació de la tendència a l'adquisició de patrimoni que hi ha en alguns Departaments que la contemplen, estalvio l'argumentació en relació amb els índexs percentuals en concret, i per tant, sí que els volia deixar molt clar, a efectes de votació que el nostre Grup parlamentari no planteja la supressió d'aquests lloguers. Planteja uns increments percentuals en alguns casos del 13%, perquè entenem que eren lloguers que podien provenir de l'any 79-80, o en altres casos el manteniment, el mateix concepte, la mateixa quantitat que estava previst ja per a l'any 81.

Concepte 223, neteja, calefacció, enllumenat, etc. Desitjant que els Departaments, ho repeteixo, estiguin nets, curosos, estiguin ben ventilats, tinguin calefacció a l'hivern, a efectes que puguin complir els honorables consellers, directors generals els càrrecs, funcionar, etc. en la totalitat dels dies que tenen previst de treballar al llarg de l'any.

Tampoc no mantenim aquí totes les esmenes. Les mantenim només als Departaments de Presidència, Direcció General de l'Esport —que, per cert, està ben ventilat i té bona calefacció, i són uns despatxos relativament agradables—, les mantenim en la Política Territorial, Comissió de Ports, i les mantenim en el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que segurament és dels Departaments que per connotacions de la pròpia política necessiten millor ventilació, millor calefacció.

Bé, per què no es fa en tots els Departaments? De nou, pel mateix criteri que abans exposàvem. És a dir, considerem que la resta de Departaments són partides que amb una dosi de bona voluntat des dels Grups de l'oposició es poden entendre les corresponents dotacions que estableixen per a cadascuna de les partides. Ara, no en aquestes tres en concret. Per tant, nosaltres proposem de nou que en aquestes tres partides, en aquestes tres Departaments, en aquestes tres Direccions Generals, dues Direccions Generals i una Secretaria General Tècnica, s'estableixi l'augment de creixement vegetatiu del 7,5 que preveu la memòria, i passar aquestes quantitats que pugen un total de 20.213.000 de pessetes —entengui's bé que reduïm 20 milions, només en tres Direccions Generals, en conceptes de neteja, calefacció i ventilació, etc.— passar-les al Fons de lluita contra l'atur, tal com el nostre Grup parlamentari hem fet amb tot el seguit d'esmenes que obeïen al Capítol de despeses corrents.

Concepte 234, comunicacions. Una reducció de 3.350.000 pessetes, seguint el mateix criteri. Ajustar el total gastat durant l'any 1981. Perquè és incomprensible, senyores i senyors Diputats, que el Consell Executiu efectui en aquesta partida modificacions per transferències de crèdit, el 31 de desembre del 1981, la qual cosa vol dir que s'ajusta el total que preveu en aquell moment, 31 de desembre al total gastat per a l'any 1981, i que per a l'any 1982 la partida que correspon a aquell mateix concepte, d'aquell mateix Departament del Consell Executiu, vingui incrementada amb més d'un 7,5. Si la partida es va ajustar a 31 de desembre, i, per tant, el càlcul és adequat al total gastat durant l'any 1981 i a continuació no hi ha hagut cap nova transferència, ni cap nova creació de servei, és lògic que el creixement de la partida de comunicaci-

ons no pugui passar pel damunt del 7,5, cosa que succeeix en aquest Projecte de Llei de Pressupostos, referits a Presidència, Direcció General de la Joventut, Economia i Finances, i Agricultura, Ramaderia i Pesca.

I, finalment, Capítol 241. «Dietes, locomoció, trasllats Consellers i alts càrrecs». Una reducció de 15.115.000 pessetes. No a tots els Departaments de nou, sinó a través d'un tractament selectiu en aquells casos en què creiem, amb tot el to cordial, que el Consell Executiu, s'ha passat. És a dir: Política Territorial, Direcció General de Ports; Presidència, Direcció General de la Joventut i Direcció General de l'Esport; Economia i Finances, Secretaria General Tècnica; Política Territorial, Comissió de Ports; Agricultura, Ramaderia i Pesca, Secretaria General Tècnica. Per què en aquest cas? Perquè entenem que existeix una experiència anyal on no s'han produït transferències de crèdit que modifiquin substancialment el pressupost del 81 en aquest concepte, i que a partir d'aquesta experiència anyal és des d'on cal treure el total de despeses previsibles per a aquest concepte per a l'any 1982. A partir, novament, de l'aplicació del creixement vegetatiu del 7,5 que preveu la memòria annexa al pressupost.

Evidentment, algú podrà malpensar, algú podrà dir que es tracta d'un any electoral, i que com a conseqüència d'això els Consellers i alts càrrecs viatjaran més per Catalunya, si mirem l'estat d'execució del pressupost de l'any passat, del qual, per cert, s'ha gastat molt poc fins al moment, i que puguin tenir una previsió de gastar-se'l a l'octubre-novembre. Evidentment hauran de viatjar i viatjar molt, i que no es vegi en això cap voluntat de retallar qualsevol despesa prevista en el pressupost de l'any passat. Però a nosaltres ens preocupa aquesta partida perquè hem observat, en aquest cas concret, en el Servei Territorial de Tarragona, com un cap de servei d'un Departament determinat de la Generalitat de Catalunya rebia alcaldes, rebia institucions, rebia, en definitiva entitats, associacions, que anaven a veure'l com a conseqüència del treball habitual d'aquest Cap de Servei, no en un local institucional, perquè en la localitat que estava no n'hi havia, sinó en el local de Convergència Democràtica de Catalunya. I això ens preocupa, i ens preocupa més quan veiem aquestes situacions pressupostàries previstes en el concepte de dietes de locomoció i de trasllats. Per tant, com que nosaltres tenim el dret, si més no, legítim a pensar que hi pot haver una mala utilització d'aquestes partides; com que aquestes partides no s'han modificat durant l'any 81 i com que l'aplicació que els correspon és l'aplicació del creixement vegetatiu del 7,5, és pel que plantejem les següents esmenes que, repeteixo, no suprimeixen cap d'aquestes partides, sinó que deixen algunes a l'increment del 13% en lloguers en la pràctica totalitat, i a l'increment del 7,5% creixement vegetatiu d'acord amb la memòria.

Moltes gràcies, senyors i senyores Diputats. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Subirà

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyors i senyores Diputats, si no ho he anotat malament, en la lectura de l'agrupació que s'ha fet —i si m'ho he apuntat malament demanaria que se'm digués per a poder corregir les notes que he pres—, es tracta d'algunes de les partides de lloguers, de neteja, calefacció, enllumenat, etc., de comunicacions, és a

dir, telèfon, despeses per correu, etc. etc, telegrams, i llavors dietes, locomoció i trasllats. Em sembla que són aquests quatre grans grups.

Bé, en el cas de lloguers, jo faria unes consideracions de caire general, i després em concentraré també, és a dir, a títol d'exemple, entraré en un dels casos per a demostrar que no solament està justificat, sinó que a més a més, com que és estrictament la mateixa informació que vam donar a la Comissió on es va donar la informació.

Consideracions generals sobre el tema de lloguers. L'Administració de la Generalitat veu incrementat el seu pressupost, amb els retocs que es puguin introduir en el debat pressupostari, en xifres rodones quatre vegades.

He parlat, fa un moment, en fer el torn en contra a les esmenes sobre personal, de la necessària creació d'una infraestructura pròpia. Absolutament indispensable perquè l'absorció dels traspassos es pugui fer amb normalitat i amb eficàcia, tal com s'ha anat fent. Llavors això, evidentment, implica necessitats superiors de superfícies ocupades pels diferents Departaments. I, no només els que reben directament traspassos, no només aquests, sinó aquells Departaments que, d'una manera o altra, tenen una funció de cobertura de tota l'Administració.

Aquest és el cas concret, per exemple, de Presidència. És a dir, a la Secretaria General de Presidència està previst un augment de lloguers per sobre dels percentatges —aquests del 13%, etc., que ens ha dit el senyor Maties Vives—, i aquest augment de lloguers té una justificació claríssima, que a més a més se'n va distribuir, se'n va donar informació a la Comissió, i que amb posterioritat, a petició del mateix Grup parlamentari del PSUC, es va ampliar la informació. Recordo perfectament que se'ns va preguntar: quins locals són? Vam dir quins locals eren, i llavors un cop donada aquesta informació, que a nosaltres ens semblava plenament suficient, se'ns va dir: i quants metres quadrats tenen? I, efectivament, al cap d'unes hores —perquè aquest Diputat que els parla no és capaç de retenir a la memòria les superfícies dels locals de la Generalitat, encara que fossin pocs— els vam donar la informació dels metres quadrats que eren. Jo no avorriré els senyors Diputats ara tornant a repetir aquesta informació, però només perquè en tinguin una idea sortia un lloguer anual, a la vista de les xifres, de 4.800 pessetes per metre quadrat/any, que és una cosa perfectament raonable. Llavors, aquests locals, per què es necessitaven? Aquests locals es necessitaven bàsicament per a la Secretaria General Tècnica de Presidència que, com vostès saben, està situada en una superfície molt precària dins del Palau de la Generalitat, i cal ampliar la superfície d'aquesta Secretaria General de Presidència a causa, fonamentalment, de la incorporació de la Comissió interdepartamental del Medi ambient —que suposo que tothom estarà d'acord que és convenient que estigui dotada dels metres quadrats necessaris per a sobreviure—, i de la Comissió interdepartamental de Recerca i Innovació tecnològica. I, a més a més, altres nous serveis creats, com són la Direcció General d'Informàtica, que és important, —es va demanar en aquest Parlament amb una moció que, si no ho recordo malament, s'aprofundís en el terreny de la informàtica i l'estadística—, és a dir, la Direcció General d'Informàtica i Estadística, ampliació del Gabinet jurídic central, cosa absolutament fonamental i bàsica —insisteixo que jo recomanaria als senyors Diputats que no coneguin les instal·lacions ac-

tuals que hi vagin un dia, i s'adonaran fins a quin punt és necessària aquesta superfície addicional— i la Subdirecció General d'acció cívica.

Bé, aquest és un exemple del que requeriria la resposta adequada a la intervenció que m'ha precedit. Requeriria que ara sortissin un reguitzell, un seguit de Diputats que han portat el tema pressupostari de cada diferent Conselleria i expliquessin els motius, un per un, els metres quadrats, però això es va fer a la Comissió, senyor Vives, i vostè ve aquí i ens diu que com que no es va fer a la Comissió aleshores manté les esmenes al Ple.

Bé, encara s'ha d'afegir una altra cosa, i amb això acabaré, s'ha d'afegir que el Consell Executiu té una clara política de substitució de lloguers per ocupació i adequació d'edificis propis. Aquesta política ha d'anar creant aquest patrimoni propi i que es concreta en el cas d'una de les Conselleries que vostè ha esmentat, com que té lloguers, evidentment en té, és clar, és la d'Agricultura, per què? Doncs, perquè el Palau Robert, que és on ha d'anar destinada en el futur, precisament, entre altres, la Conselleria d'Agricultura, encara no està condicionat. En el pressupost hi ha previstes unes partides per a adequació del Palau Robert, entre altres edificis propis de la Generalitat, i quan això es produeixi, quan aquest trasllat es produeixi, es produiran paral·lelament unes economies amb les partides de lloguers, suposant que el trasllat es produís dins l'exercici. I, si el trasllat es produeix dins l'exercici següent, doncs es produiran les economies en l'exercici següent. I quan ja estiguin traslladats en els locals propis, llavors, purament i simplement no apareixeran les partides de lloguers. I, això, recordin els senyors Diputats que va ser una cosa que va ser demanada, amb tota la raó, en debatre el pressupost de l'any passat, quan fonamentalment hi havia lloguers i no hi havia edificis propis. Recordo que aquest va ser un argument important que va fer servir Esquerra Republicana en parlar de les partides de lloguers i nosaltres creiem que simplement hem seguit una línia d'actuació, una política conduent a complir aquelles observacions, que eren molt atinades, de substitució de lloguers per edificis propis.

Per tot això, nosaltres creiem que aquestes esmenes han de ser rebutjades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara, doncs, a votació tota aquesta sèrie d'esmenes del Partit Socialista Unificat que ha defensat el Diputat senyor Maties Vives, i que ara llegint, en els números d'ordre del Dictamen, en els números d'ordre de la publicació en el *Butlletí*, són les números 35, 54, 56, 67, 71, 101, 154, 156, 317, 336, 453, 456, 459, 460, 491, 492, 494 i 495.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes estan rebutjades per 39 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena següent, que és la número 36, número d'ordre del *Butlletí*, número d'ordre del Dictamen, o sigui, l'esmena número 33 del Grup Socialista, que fa referència també a aquesta mateixa Secretaria General i Consell Executiu del Departament de Presidència i al concepte 631.

L'augment del concepte 631 rebaixa el concepte 251.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Bien, ahora nosotros defenderemos todo el conjunto de enmiendas que hacen referencia al Capítulo II para pasar a inversión, pero del conjunto de enmiendas que nosotros hemos mantenido en el Pleno, hay una serie de ellas cuya retirada queríamos anunciar y, por tanto, daré lectura primero a las enmiendas que retiramos y, posteriormente, a las que defenderé conjuntamente.

Las que retiramos son las siguientes: la 521, 522 —ah, perdó, si volem diré el concepte, sí, sí—, concepto 212, enmienda 521 socialista; concepto 222, enmienda 522; concepto 234, enmienda 523. Y ahora, del concepto 259, las siguientes enmiendas: la 225, la 227, la 229, la 230, la 280, la 281 y la 530. Éstas hacen, fundamentalmente, referencia a Cultura y las anteriores al Institut Social del Temps Lliure. Por lo tanto, éstas son el conjunto de enmiendas que retiramos, y ahora daré lectura a la larga lista de enmiendas que pasaremos a defender brevemente. Son las siguientes: del concepto 211, la 64, la 144, la 151, la 182, la 297, la 349, 363, 418, 486, 536, 544; del concepto 212, la 298, la 520 y la 524; del concepto 221, la 65, la 152, la 183, la 299, la 318, la 364 y la 487; del concepto 222, las enmiendas 126, 127 y 545; del concepto 223, la enmienda 66, la 49, la 108, la 109 y la 454; del concepto 224, la enmienda 419; del concepto 233, la enmienda 406; del concepto 234, las enmiendas 67, 50 y 488; del concepto 241, las enmiendas 51, 71, 153, 170, 184, 300, 321, 330, 351, 393, 441, 524, 537 y 546; del concepto 243, las enmiendas 407 y 420; del concepto 251, la 33, la 72, 145, 185, 196, 197, 205, 278, 301, 331, 352. ¿Estáis tomando nota? Nadie toma nota, ¿no?

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Sí, sí.

El Sr. SANTIBURCIO: ¿Ah, sí?

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: La Mesa, sí.

El Sr. SANTIBURCIO: 366, 408, 421, 442, 456, 459, 489, 535, 538, 547 y 556; del concepto 252, las enmiendas 34, 73, 146, 186, 206, 302, 332, 394, 409, 422, 490, 548 y la 550; del concepto 253, las enmiendas 74 y 303; del concepto 254, las enmiendas 333, 353, 367 y 423; del concepto 255, las enmiendas 75, 207, 324, 334, 354, 368, 369, 370, 395 y 527; del concepto 256, las enmiendas 111, 549 y 551; del concepto 257, la 305, la 355, la 396 y la 529; del concepto 258, la enmienda 491; del concepto 259, las siguientes enmiendas: la 213, la 370 y 385; del concepto 261, las enmiendas 139, 397 y 474; del concepto 271, la 35, la 187, la 378, la 379, la 486, la 492, la 531 y la 543; del concepto 281, las enmiendas 208 y 306; del concepto 282, las enmiendas 85 y 573, y, del concepto 291, la enmienda 532.

Con esto damos por acabada la lectura de toda la larga lista de enmiendas que hacen referencia a una reducción del concepto del Capítulo II, excepto alguna enmienda de carácter específico, que será defendida posteriormente.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, harem una breu defensa del text conjunt de enmiendas, de esta larga lista del conjunto de enmiendas, que, para situarla, en términos económicos supone plantear un cambio de 500 millones, es decir, una baja de 500 millones de pesetas en el Capítulo II para dirigirlo al Capítulo VI de inversión, y que, en definitiva, supone reducir en 500 millones de pesetas el conjunto de

gastos corrientes, de gastos burocráticos que existen en el conjunto de Departamentos.

¿Por qué nosotros planteamos esta reducción de 500 millones de pesetas? Fundamentalmente, por dos razones: una, porque el incremento del Capítulo II en cuanto a gastos de infraestructura pasa de 1.100 millones de pesetas a 2.800 —esto sería un incremento del 150%— y, por tanto, la reducción que nosotros planteamos supone reducir un tercio solamente en el incremento global del Capítulo II de gastos de infraestructura y, por tanto, adecuarlo a un crecimiento vegetativo que existe de personal. Por tanto, aquí lo que existe es una situación realmente sorprendente, y es que en la memoria explicativa del presupuesto se nos explica que los conceptos presupuestarios se incrementarán en un 7,5%, cuando existe un incremento del 150% y cuando el personal solamente crece el 100%. Por tanto, el crecimiento máximo del Capítulo II debería ser de doblarse, no de incrementarse en un 150%, lo cual yo creo que está injustificado.

Para nosotros hay algunos datos destacables en cuanto a las diferentes partidas que componen el Capítulo II, y, por tanto, haremos breve referencia a la tal vez más destacada en cuanto a su crecimiento. Por ejemplo, la partida «estudios y dictámenes» supone en su conjunto más de 347 millones de pesetas, lo cual significa que es una partida realmente elevada, si tenemos en cuenta que aquí no están englobados todos los estudios, sino que en el Capítulo VI de inversión hay más partidas para la realización de estudios, aunque sea de inversión y, que, por tanto, el conjunto de realización de estudios de la Generalitat ascenderá aproximadamente sobre los 2.000 millones de pesetas, lo cual es un cifra realmente respetable, y, por tanto, para nosotros, supone una cifra un tanto elevada esta cifra de 347 millones la de «estudios y dictámenes» realizados por personas ajenas al Departament. Y, fundamentalmente, cuando hay un crecimiento de personal, que es personal fundamentalmente cualificado. Es decir, lo que no se puede comprender es que se crezca por el personal cualificado y, por otro lado, también se crezca por la realización de estudios fuera de la Generalitat. O bien se crece una partida para obtener estudios fuera de la Generalitat, debido a que no se crece por personal cualificado, pero si se crece por personal, fundamentalmente caps, col·laboradors tècnics i tècnics de serveis especials, no està justificat un creixement de més del 50% de estudios y dictámenes.

Otro concepto presupuestario realmente curioso, y evidentemente, legal, como es el artículo 28, de gastos de promoción y desarrollo que, curiosamente, el año pasado no estaba presupuestado nada. En el presupuesto del 81 su partida fue cero, y este año se situa en la cifra de 314 millones. Resulta curioso un crecimiento, de pasar de 0 a 314 millones, fundamentalmente una partida que se titula «Gastos de promoción y desarrollo», lo cual significa que ha crecido fundamentalmente, porque es una partida cuyo carácter es la ambigüedad y, por tanto, da una fuerte discrecionalidad al Conseller o al Departamento que lo utilice. No, fundamentalmente, con unos criterios de intentar plantear un contenido concreto respecto al concepto presupuestado.

Hay algunas partidas más que podemos dar como dato, que son, como por ejemplo, la de «Publicaciones», que asciende a más de 232 millones, o la de «Alquileres y mantenimiento»,

que asciende a más de 300 millones, cuando, posteriormente, por otro lado, hay una inversión de más de 1.000 millones de compras de inmuebles. Evidentemente, para nosotros, hay todo un conjunto de partidas que crecen, para nosotros, excesivamente.

En todo caso, para acabar, yo le quisiera decir al señor Subirà que, cuando haga tantos por ciento y utilice el 4% de Servicios Centrales, sùmelo todo, sùmelo todo. No nos ponga el personal contratado, única y exclusivamente; hay personal transferido, que está en los Servicios Centrales y, por tanto, si calculamos la relación Servicios Centrales con el conjunto de la Administración de la Generalitat, seguro que nos sale más de un 20%. Por tanto, no nos utilice el dato del 4% comparado con el 12% de los Servicios Centrales de la Administración central porque no tiene nada que ver. Porque no solamente el personal contratado forma los Servicios Centrales, sino que lo forman también el personal transferido y el personal cedido.

Y creo que, con el conjunto de datos que hemos planteado, en definitiva, planteamos aquí una reducción de 500 millones, en definitiva, que se dirija, fundamentalmente, a incrementar inversión, que en algunos casos irán a creación de puestos escolares, que en otros casos irán a inversiones en el Departament d'Agricultura, en el Departamento correspondiente, pero que, en definitiva, gire la lógica de este presupuesto reduciendo, fundamentalmente, Capítulo I y II, incrementar inversión.

Evidentemente, en el Capítulo I ya hemos perdido y esperamos, evidentemente, que se dé la votació sobre este Capítulo.

El Sr. PRESIDENT: Pel torn en contra a les nombroses esmenes defensades pel senyor Santiburcio, té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, des d'un punt de vista d'argumentació jo m'hauria de queixar d'aquesta agrupació massiva d'esmenes, però des d'un punt de vista d'economia de debat, no me'n puc queixar gens ni gota.

Dic que des d'un punt de vista d'argumentació me n'hauria de queixar per una raó molt senzilla: perquè és relativament fàcil fer grans xifres i fer *ratios*, i tots en sabem, de fer-ne, i és difícil oposar-s'hi a menys que es pugui fer una detallada defensa.

El Capítol II dels pressupostos, i especialment alguns dels articles del Capítol II, tenen una característica de calaix de sastre. Aleshores, això fa que una defensa o un torn en contra global, insisteixo —com deia—, es faci difícil, però ho intentaré, de tota manera.

Tenim, per exemple, un seguit d'esmenes que fan referència a l'article 21. L'article 21 conté dotacions ordinàries per a despeses d'oficina. Es tracta dels llapis, les gomes, els papers, els impresos, etc., i això són partides que, en alguns casos, poden tenir un creixement només vegetatiu, que en alguns casos han de tenir un creixement paral·lel al del personal que abans he justificat i que, en alguns casos, han de tenir un creixement molt superior degut, per exemple, a la normalització d'impresos; degut, per exemple, a creació d'impresos en català; o degut a situacions anàlogues a les que estic dient. En qualsevol cas, el que és evident és que els Departaments han actuat, a l'hora de preveure aquestes partides, sobre la base, fonamentalment, de dues coses: l'experiència històrica i les

previsions de noves responsabilitats.

L'experiència històrica: això no garanteix que l'increment pugui ser d'un 7,5% perquè, amb una Administració naixent, amb una Administració que s'està creant, l'experiència històrica, precisament, pot aconsellar, en alguns casos concrets, un creixement més alt que el vegetatiu. El creixement vegetatiu és exigible només, i sempre, a una Administració consolidada, a una Administració no en creixement, a una Administració com la que es pot donar a l'Administració central, com la que es podia donar a l'Administració central abans que s'obris el procés de l'Estat de les Autonomies.

Pel que fa a l'article 221, no hi insistiré, i jo crec que el senyor Santiburcio ho entendrà perquè aquest és el concepte de lloguers al qual abans m'he referit, i no els avorriré repetint les coses que hem dit de lloguers. Només vull remarcar que no es pot dir: «O, és que hi ha tant per a lloguers i, al mateix temps, tant per a edificis.» És que, precisament, la partida que hi ha d'edificis és per a poder prescindir, al més aviat possible, dels lloguers. De manera que hi són temporalment, mentre calgui, etc.

Concepte 222: «Conservació i reparacions ordinàries.» No es poden fer disbauxes en conservació i reparacions ordinàries. No es faran excessives reparacions i conservacions ordinàries. Es faran les que calguin, i s'han pressupostat les partides en funció de les noves superfícies ocupades i en funció de l'experiència històrica. I que això de vegades implica un creixement superior al 7,5%... Sí, senyors, implica un creixement superior al 7,5%, quan l'experiència històrica demostra que ens vam equivocar i quan l'experiència històrica, combinada amb les noves responsabilitats, amb les noves superfícies, amb els nous funcionaris, diuen que és aconsellable un augment de la previsió, i si no es gasta, serà una economia de pressupost. Perquè és molt difícil fer disbauxes de conservació i reparacions ordinàries.

Concepte 223: «Neteja, calefacció, ventilació, enllumenat, aigua, assegurances i altres despeses dels immobles.» No hi insistiré, ho he argumentat abans. Naturalment, nosaltres volem que la neteja, la calefacció, la ventilació, l'enllumenat, les assegurances i altres despeses relacionades amb els immobles —ara em recorda el senyor Maties Vives que en la intervenció anterior m'ho he deixat—, tampoc no s'hi poden fer disbauxes. És difícil pecar d'excés de neteja. Pecar d'excés de calefacció, des que hi ha hagut l'encariment de l'energia, doncs tothom té tendència a no fer-ho. A més a més, és bastant més sa no estar en un local excessivament calefaccionat, i això ho sap tothom. Però, per favor, aquí el que s'ha fet, igualment, ha estat, basant-se en una experiència històrica, d'una història curta, d'una història d'un any, d'un any i mig, i en vista a les noves superfícies i al nou nombre de funcionaris, doncs adequar les despeses de neteja, de calefacció, de ventilació. A mi em fa l'efecte que aquest és un tema del qual tampoc no es pot fer un drama.

Concepte 233: «Serveis de transport», i, després també, el 241: «Dietes, locomoció, trasllats i comunicacions» Podríem fer una agrupació d'aquests tres conceptes. Bé, escolti'm, s'ha esmentat un exemple. S'ha dit: «O, és que a la Direcció General de la Joventut hi ha un creixement molt més que el vegetatiu en el tema de comunicacions.» Bé, jo recordo que em vaig permetre avorrir la Comissió amb una lectura detalladíssima

de les partides consignades per a comunicacions en els diversos centres d'activitat de la Direcció General de la Joventut. I va ser una informació absolutament exhaustiva, evidentment, pròpia de la Comissió però absolutament impròpia de donar en aquest Ple. I nosaltres estem convençuts que vam donar una informació prou extensa i detallada perquè fos satisfactòria per a qualsevol Grup parlamentari. Resulta que, per a alguns, no ho és. Molt bé.

Ara passem a l'article 25. L'article 25 té un concepte important que és tot el tema d'estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament i, aleshores, un reguitzell, és un calaix de sastre dins d'aquell calaix de sastre que dèiem, al qual em permetran els senyors Diputats que no em refereixi en detall, un darrer de l'altre. Però, en relació amb els estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament, deixin-me citar un exemple, a títol il·lustratiu: una de les esmenes defensades en aquesta gran agrupació és l'esmena número 33 del PSC, si no recordo malament, que és esmena als estudis i dictàmens de la Secció 02-01 i que proposa una reducció d'això. Bé, mirin, es tracta de la Secretaria General de la Presidència, que té necessitat d'encarregar estudis i dictàmens, que són el suport legal del Gabinet Jurídic Central. És evident que l'activitat jurídica que té el Govern ha de fonamentar els recursos contenciosos de tot tipus i recursos referents a les impugnacions davant el Tribunal Constitucional, etc., i això requereix despeses d'estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament. Seria absurd que l'Administració de la Generalitat, que el Consell Executiu pretengués la contractació d'experts, la utilitat dels quals és per coses estrictament puntuals. Aleshores sí que el que estariem fent seria carregar indegudament la plantilla pròpia. En l'exercici 81, per exemple, hi havia 3 milions de pessetes pressupostats per aquest concepte, que va ser necessari ampliar durant l'exercici perquè es van demostrar absolutament insuficients. Els dictàmens encomanats a prestigiosos advocats van provocar aquesta necessitat, i han de servir, en el futur també, com a suport legal per a la defensa que el Gabinet Jurídic Central fa en nom de la Generalitat. Aleshores, en aquest cas, com en molts d'altres del tema d'estudis i dictàmens, s'ha partit també, com en alguns dels aspectes que he comentat amb anterioritat, de dues dades bàsiques: per un cantó, l'experiència històrica i la necessitat que hi ha hagut, en alguns moments, d'ampliar aquestes partides, a la vista del que ha passat. I, per altre cantó, s'han tingut en compte les noves responsabilitats, les noves activitats previstes per a l'exercici 82. Ens sembla que està plenament justificat i, per tant, no en parlaré més.

Un altre dels conceptes que s'esmena és el 271: «Mobiliari, equip d'oficina i altre material inventariable», aquest és l'inventariable. En aquest sentit, també recordo que a la Comissió es va donar informació amplíssima, detalladíssima, amb mòduls... ¿Recorden les senyores i els senyors Diputats que l'any passat el tema de les *ratios* i dels mòduls va ser el *leit motiv* del Partit Socialista? Doncs bé, nosaltres, aquest any vam, prèviament, calcular tota una sèrie de mòduls i *ratios* per tal de donar aquesta informació predigerida a la Comissió. I es va donar, i vam parlar del mòdul de mobiliari per a un cap de servei, que consistia, doncs, en una taula, una cadira —ho estic citant de memòria i no m'agafin la precisió de les paraules—, un armari, un arxivador, etc. La màquina d'escriure, que valia

tant... I d'aquesta manera es podia justificar i es justificaven, a la Comissió, totes i cada una de les consignacions per a mobiliari i equip d'oficina. ¿Dades bàsiques d'on es partia? Es partia de les dades bàsiques de les noves superfícies que han estat necessàries per a l'ampliació dels serveis.

Però és que llavors arribem, finalment —i amb això acabo, no els cansaré més, senyores i senyors Diputats— a una esmena a l'article 29. L'article 29, que és l'últim del Capítol II, és el paradigma del calaix de sastre. I llavors resulta que és precisament «Imprevistos». És natural que hi hagi imprevistos. L'Administració, per més que ho faci bé o que ho intenti fer, evidentment ha de preveure la possibilitat que es presentin imprevistos, naturalment en partides modestes. I, aleshores, resulta que aquí hi ha una partida d'imprevistos que s'esmena per 1 milió de pessetes, una xifra rodona... Molt bé, potser sí que també s'hagués pogut posar com a imprevistos, 750.000. És igual. Resulta que els imprevistos, per la seva pròpia naturalesa, són imprevistos i qui fa el pressupost ha de prendre una decisió, posar-hi una quantitat modesta i deixar-ho córrer. Jo crec, senyores i senyors Diputats, que no té cap sentit esmenar una partida d'imprevistos, quan la quantitat és modesta. Una altra cosa seria que la partida d'imprevistos fossin 70 milions de pessetes, evidentment.

Per tot això que he dit, senyores i senyors Diputats, i essent conscient que un torn en contra precis o *puntillós* de les esmenes que s'han defensat hauria requerit, altra vegada, la desfiliada, per aquesta tribuna, d'un seguit de Diputats explicant, amb tot detall, una per una, aquestes partides. Essent conscient d'això, però també en ares de l'economia del debat, crec que, amb el que he dit, és suficient com per a demanar-los que es rebutgin les esmenes que han estat defensades.

Moltes gràcies, senyor President.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Bé, senyores i senyors Diputats, passem ara a votació totes les esmenes enumerades pel Diputat senyor Santiburcio, que fan referència als conceptes 211, 212, 221, 222, 223, 224, 33, 34, 41, 43, etc., i la llista, realment em sembla que és preferible no llegir-la, ha estat llegida correctament pel senyor Santiburcio i, a més a més, la tenim aquí, a la Mesa, i n'hem anat prenent nota. Crec que encara ens exposaríem a alguna equivocació si la rellegíssim.

Tots els senyors Diputats, després de la defensa feta pel senyor Santiburcio i del torn en contra fet pel senyor Subirà saben de què es tracta.

Per tant, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Tota aquesta llarga llista d'esmenes ha quedat rebutjada per 44 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Bé, ara seguiria l'esmena número d'ordre 37, que és la 34 del Grup Socialista, que ha estat ja votada, i passem, doncs, a la número d'ordre 38, que és l'esmena número 19, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, anuncio a la Mesa i a les senyores Diputades i els senyors Diputats que farem una agrupació de les nostres esmenes relatives al concepte 257, que és el Capítol de despeses

corrents d'informàtica, i són les nostres esmenes números 19, corresponent al número 38 del *Butlletí* del Parlament, 32 nostra, 60 del Parlament; 41 nostra, 77 del Parlament; 129 nostra, 208 del Parlament; 406 nostra, 609 del Parlament, i 413 nostra, 616 del Parlament. I anunciar també que retirem la nostra esmena número 22, 45 del *Butlletí*.

L'última vegada que el senyor Subirà ens va explicar això de la informàtica, va dir que ens ho havia explicat ja dues-centes vegades. Aleshores avui venim aquí per veure si en la dues-centes una nosaltres quedem, en primer lloc, ben informats i, en segon lloc, satisfets i retirem les nostres esmenes abans de posar-se a votació. Perquè el senyor Subirà, que coneix molt bé el tema —segurament molt millor que el Diputat que els parla—, ens explicava que el sistema informàtic utilitzat per la Generalitat és el que en deia d'una manera molt gràfica d'informàtica distribuïda, donant prioritat, preferència, als petits ordinadors autònoms, més versàtils, més adaptables a les necessitats dels diferents Departaments de la Generalitat.

Nosaltres amb això, en principi, hi estem d'acord. La nostra objecció fonamental en aquest tema és que ens sembla que manca encara un pla general d'informàtica de la Generalitat, i que la informàtica distribuïda no és tenir petits ordinadors per aquí, per allà —allò que deien abans, cada «*maestrillo con su librillo*», ara amb el seu ordinador—, ens sembla que aquesta no és la manera correcta de resoldre els problemes d'informàtica.

Jo donaré algunes xifres, senyores Diputades i senyors Diputats, per no avorrir, tot i que les xifres de vegades sempre poden semblar avorrides. De 23 milions pressupostats per a despeses corrents de funcionament d'informàtica de l'any passat, de l'any 1981, en els seus pressupostos, de 23 milions passem a 188 milions en el pressupost d'enguany. I d'aquests 188 —i això a nosaltres ens ha estranyat— només 4 milions —si els nostres càlculs estan ben fets— corresponen a partides transferides de l'Estat. Vol dir que 184 milions són despeses que la Generalitat està fent del seu pressupost d'infraestructura per tirar endavant tot això. Llavors, què passa? Que és que ens transfereixen unes competències i després no ens donen els serveis informàtics necessaris per a tirar endavant aquestes transferències? O és que abans ho feien amb un bolígraf i sumaven a mà? Què passava abans, amb aquestes competències, que quan ens les transfereixen no ens transfereixen també els serveis informàtics? Nosaltres pensem —hi insisteixo, i seré molt breu— que no hi ha un pla general d'informàtica, i que això sol justificaria les esmenes presentades pels diferents Grups, que hi ha unes despeses de funcionament que són altes, en general, i mal distribuïdes entre els diferents Departaments; que hi ha xifres molt importants que segurament obeeixen a compres de programes a fora, quan pensem que la creació recent de la Direcció General d'Informàtica, que potser resoldrà tots aquests problemes..., que abans de pressupostar 188 milions s'havia d'haver creat la Direcció General d'Informàtica i llavors haver pressupostat en funció del que aquesta Direcció General hagués dit que s'havia de crear. Ens sembla que estem començant la casa per la teulada, augmentant aquest pressupost d'una manera injustificada.

I és per això que nosaltres demanaríem que es tinguessin en compte aquestes poques esmenes que nosaltres hem mantingut en aquests Departaments, no perquè ens semblin els de

més relleu —de fet, hem retirat esmenes potser més importants que aquestes—, sinó per a expressar la voluntat de redistribuir la despesa general d'informàtica de la Generalitat i adaptar-la a les seves necessitats reals.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Lucchetti, si em permet, hi ha una discrepància entre aquests dos números.

El Sr. LUCCHETTI: Jo li ho indico de seguida.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra? (Pausa.) El senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, il·lustres Diputats, jo, durant una època de la meua vida professional, em vaig dedicar a la informàtica en el terreny pràctic i també en el terreny de l'ensenyament. I, és clar, la intervenció del senyor Lucchetti m'ha fet caure l'ànim als peus, és a dir, estic absolutament desolat i estic absolutament acomplexat perquè pot ser que la meua dedicació posterior a la política hagi anul·lat totalment la meua antiga capacitat pedagògica. Llavors, és clar, jo ho tornaré a provar, d'explicar-ho —ho dic ara, ja, amb molta humilitat—, provar d'explicar-ho i renuncio al fet que se m'entengui, però ho provaré.

Llavors, ens trobem en una Administració amb dos tipus d'aplicacions que són susceptibles d'informatització. Aquests dos tipus d'aplicacions que són susceptibles d'aplicació es poden classificar en dos grans grups: són les aplicacions puntuals, específiques, és a dir, per exemple, el manteniment i explotació d'un fitxer de, per exemple, fitxes esportives, i, d'un altre cantó, ens trobem amb aplicacions que es podrien qualificar de massives. Exemple: nòmina.

El tractament informàtic d'aquests dos tipus d'aplicacions ha de ser diferent, la naturalesa de la informàtica moderna exigeix que el tractament sigui diferent. I dic la naturalesa de la informàtica moderna perquè tots els senyors Diputats coneixen el desenvolupament que ha tingut en els últims temps la microinformàtica.

En èpoques anteriors, quan els ordinadors disponibles per a aplicacions eren dels que es van qualificar de segona generació, i tercera generació, només hi havia la possibilitat de fer els grans centres informàtics mastodòntics, l'eficàcia dels quals ha quedat demostrada que era molt baixa. En canvi, aquests grans ordinadors continuen essent útils per a les aplicacions massives. Un petit ordinador no pot dur a terme amb eficàcia, per exemple, la nòmina d'un gran nombre de funcionaris. Llavors és natural i lògic que aquestes aplicacions massives es contractin fora de l'Administració. Hi ha experiències de grans centres d'ordinadors experimentats per institucions, per ens públics ben propers geogràficament que han estat fracassos econòmics i d'eficàcia considerables.

Llavors la Generalitat no vol caure en això, i la política que s'està seguint en el terreny de la informàtica és: les grans aplicacions massives, subcontractar-les, i les aplicacions puntuals, aquelles que requereixen una especificitat i un coneixement concret de les necessitats, aquelles fer-les amb instal·lacions petites, pròpies. I això és al que jo em refereixo quan parlo d'informàtica distribuïda, que és bona i convenient, donada l'evolució tecnològica que s'ha produït.

Llavors se'ns diu que es fa una despesa excessiva en informàtica comparant-ho amb la informàtica que ens ve transferida. Bé, el que passa és que en ser una Administració jove i de nova planta, el que estem intentat és fer una Administració

moderna, és a dir, el que estem intentant és no fer carreteres a mà, senyor Lucchetti, estem intentant fer-les a màquina. Estem intentant la modernització de la gestió. Si no es fes aquesta informatització, ens trobaríem que hauríem de proposar al Parlament increments de personal superiors.

Una altra de les argumentacions que s'han fet servir ha estat que potser s'havia d'haver fet primer el pla general, i després l'aplicació informàtica. Això en teoria és veritat, però a la pràctica, no. Perquè, si bé en teoria ho admeto, és cert, primer començar fent un pla i després fent les actuacions, a la pràctica et trobes amb les necessitats, i a les necessitats cal subvenir-hi. I si en aquell moment l'alternativa és la contractació d'un ordinador adient —em refereixo a aplicacions puntuals— o bé esperar i fer les coses a mà, ens trobaríem amb un increment de personal que després s'hauria de reduir, cosa sempre difícil de fer.

Per tant, admetent la necessitat d'aquesta formulació d'un pla general d'informàtica per a la Generalitat i sabent —com ens consta, almenys al Grup que represento— que les aplicacions que s'estan duent a terme s'estan duent a terme amb la suficient prudència i suficiència tècnica perquè no estiguin contraposades a la possibilitat d'integració o a la possibilitat d'intercomunicació de fitxers, cosa que ha de contemplar fonamentalment un pla informàtic, quan es refereix a informàtica distribuïda, sabent que no s'estan fent les coses en la línia contrària a la que un possible pla pugui formular, admetem que existeix la necessitat d'un pla general d'informàtica.

Però, és clar, és que aquesta admissió de la necessitat del pla general d'informàtica el que fa precisament és justificar i donar-me arguments per a fer el torn en contra d'una d'aquestes esmenes, que és l'esmena número 19, que és la primera de l'agrupació. Aquesta esmena número 19 pretén reduir la quantitat prevista, la quantitat prevista pel Departament de Presidència, en relació amb la Direcció General de Serveis d'Informàtica, creada per Decret —com tots vostès saben— concretament..., bé, ara no el tinc apuntat aquí, per un Decret recent. Les quantitats pressupostades per la Direcció General d'Informàtica precisament són previstes per a l'elaboració del pla general d'informàtica de la Generalitat, per al suport tècnic a tots els Departaments a fi i efecte que en aquestes aplicacions puntuals quedi garantida absolutament la seva intercomunicabilitat, de fitxers, d'aplicacions, etc., i per a donar assessorament informàtic en general, per tal de dur a terme aquesta informatització de la manera més correcta possible.

Senyores i senyors Diputats, acabo amb això, tinc la vaga esperança que a la millor aquesta enèsima vegada d'explicar-ho hauré estat entès; si no, segurament és culpa meua que la política m'ha fet perdre la capacitat pedagògica.

Crec que ens hem d'oposar a aquesta esmena, votar-hi en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyors i senyores Diputats anem a votar, doncs, les esmenes que havia defensat el senyor Lucchetti i a les quals ara s'ha oposat el senyor Subirà. Són les que porten número d'ordre en el *Butlletí del Parlament* 38, 60, 77, 208, 609 i 616, que equivalen a les del Partit Socialista Unificat, respectivament: 19, 32, 41, 129, 406, 413.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra de les esmenes?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 42 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena número d'ordre 39, del que era 35 del Grup Socialista, ja votada, i després el número d'ordre 40, que és l'esmena número 21 del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. VALENTÍN (*de l'escó estant*): Señor Presidente, se retira esta enmienda junto con la número 41; las 40 y 41 del Dictamen de Comisión, que se corresponden respectivamente con las 21 y 22 de la lista de enmiendas del Grupo parlamentario del PSU.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Aleshores, passem ja a l'esmena número 42 del *Butlletí*, que és l'esmena número 37 del Grup Socialista, que fa referència al concepte 431, Denominació Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Señor President, nosotros pediríamos que fuera debatida y votada antes la enmienda 44, enmienda número 25 centrista, porque hace referencia al mismo concepto presupuestario y es más alejada del texto, debido a que nosotros planteamos un incremento de 5 millones y ellos plantean la supresión de la partida; por tanto, pediríamos que pasara a debate y votación previamente, porque corresponde reglamentariamente así.

El Sr. PRESIDENT: A efectes de defensa, la qüestió d'ordre no tenia importància, però suposo que no hi ha cap inconvenient per al Grup Centrista de...

El Diputat senyor Margalef té la paraula per a defensar l'esmena que porta el número d'ordre 44, que és l'esmena número 25 del Grup de Centristes, que fa referència al concepte indicat.

El Sr. MARGALEF: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per tal de defensar l'esmena número 25 del Grup Centrista, i per a dir que, certament, nosaltres mantenim aquesta esmena aquí, en el Ple, perquè no entenem la permanència, tal com està estructurat avui dia, del Consell de l'Ebre.

Nosaltres creiem en la necessitat del Consell de l'Ebre, però no de la forma com està organitzat avui.

El Consell de l'Ebre es va crear, com tots vostès saben, amb un Decret de la Generalitat provisional, del desembre del 78; posteriorment es va produir una Ordre, també del 3 de febrer del 79, organitzant-lo i donant-li un reglament.

Però, en tot cas, després, el mateix 79, es van produir uns fets importants per a aquelles terres, com és tot el tractament de la portada d'aigües, del reciclatge d'aigües dels canals de l'esquerra de l'Ebre, i la força majoritària en aquelles terres va decidir —ja que no hi havia acords sobre el tema, i entenien que el tema era importantíssim— retirar-los d'aquest Consell,

juntament amb Centristes, que és la força majoritària, perquè el següent partit, allà baix, a les quatre comarques, penso que té, en les últimes eleccions municipals, la meitat de força que el nostre partit...

Vull dir que, juntament amb les Cambres Agràries —per unanimitat aquestes van decidir el mateix, de retirar-se del Consell de l'Ebre—, i pensem que algunes Cambres Agràries d'allà baix són regides per gent de la Unió de Pagesos, també es van decidir a retirar-se del Consell de l'Ebre les dues Comunitats de Regants, la de la Dreta i la de l'Esquerra...

També es van retirar d'aquest Consell les Cooperatives Agrícoles, i pensem, senyores i senyors Diputats, que en aquelles terres, certament, el sector primari és el fonamental.

Vull dir amb tot això que no té viabilitat, tal com està estructurat avui dia, aquest Consell, i també ha donat proves d'ineficàcia i d'inoperància.

Jo crec que seria bo que el Consell Executiu, abans de fixar una partida per a aquest Consell, primer reestructurés el Consell d'acord amb la representativitat que tenen les forces polítiques en aquelles terres.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara correspondria un torn en contra. Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Maties...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): El senyor Forné, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Forné.

El Sr. FORNÉ: Des de l'escó mateix. Nosaltres, en principi, per a anunciar que estariem en contra de les argumentacions presentades pel Diputat senyor Margalef, entenent que, en primer lloc, el que està demanant amb aquesta esmena és treure el pressupost que no s'ha incrementat, sinó que s'ha mantingut exactament igual que el que es va aprovar en els pressupostos de l'any passat, i que vindria a significar treure-li tota possibilitat de funcionament a un organisme creat per la Generalitat i que depèn directament de Presidència.

Quant al funcionament o no funcionament de qualsevol organisme, entenem que el funcionament depèn de la voluntat d'aquells que tenen la responsabilitat de fer-lo funcionar, i en aquest cas el que hauria de dir el Grup de Centristes, en el nom del qual ha parlat el senyor Margalef, és que el problema de no estar allí, en principi, dóna la sensació que ha estat, més que per una falta de voluntat de fer-lo funcionar, per una falta de possibilitat d'instrumentalitzar-lo a través del servei d'un determinat partit.

Nosaltres creiem que tot instrument ha de ser utilitzat de la millor forma possible, i en aquests moments és un instrument que depèn de Presidència —no depèn de cap grup polític—, i que, com a tal, tots tenim —els qui pertanyem a unes comarques determinades— la responsabilitat de fer-lo funcionar al marge dels criteris polítics que cada partit pugui tenir. Allò no és un ajuntament, no és una diputació i no és, ni tan solament, un instrument que puguem anomenar de caire

polític. És un instrument tècnic polític. És un instrument tècnic al servei d'unes comarques i que, en tot cas, creiem que en la mesura de les coses que es van fent —que cada vegada són més— podrà ser un instrument vàlid per a la Generalitat, un instrument que, si el Consell Executiu el sap treballar i l'aprofita bé, podrà estar al servei del futur de Catalunya en el que representen les nostres comarques. I, en definitiva, pensem que el que correspondria és incrementar aquesta quantitat, tal com d'alguna forma proposa una esmena del Grup Socialista, però que, en cas de no prosperar, com a mínim s'hauria de mantenir.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem ara, ja que es tracta del mateix concepte, a la defensa de l'esmena socialista que farà el Diputat senyor Simó.

El Sr. SIMÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, des de l'escó mateix.

El Grup Socialista retirarà l'esmena a favor del Dictamen de la Comissió, encara que entén que no podem donar suport a l'esmena del Grup de Centristes, encara que tenen una part de raó en el fet que el Govern de la Generalitat no ha estructurat com s'hauria hagut de fer el Consell de l'Ebre, d'acord amb la situació actual.

Però entenem que el Consell de l'Ebre és una eina important de les terres de l'Ebre, de les comarques de les terres de l'Ebre, i que ha de continuar funcionant, encara que cal reestructurar-lo en el futur i potenciar-lo. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Havent estat retirada, no hi ha torn en contra. Aleshores, passem ja a votació l'esmena que porta el número d'ordre, al *Butlletí*, 44, esmena número 25 del Grup de Centristes, que demana la supressió d'aquest concepte.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena de supressió del Grup de Centristes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 92 en contra i cap abstenció.

Bé. Correspon ara l'esmena número d'ordre 43, que és la número 38 del Grup Socialista. Esmena de modificació al concepte 471/02, Subvenció Consell Català del Moviment Europeu. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): Desde el escaño mismo. Señor President, la enmienda 43 lo que pretende es incrementar en 2 millones de pesetas la subvención que existe para el Consell Català del Moviment Europeu. organismo en el que participan todas las fuerzas políticas existentes en Cataluña y que, por tanto, intentan potenciar la vocación europea de Cataluña, manifestada públicamente por todas las fuerzas parlamentarias.

Por tanto, lo que se plantea es incrementar una partida exigua que existe, de 1 millón de pesetas, a una partida de 3

millones; triplicar la subvención al Consell Català del Moviment Europeu.

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? No hi ha torn en contra. Molt bé; aleshores, passem a votació l'esmena número d'ordre 43, que acaba de defensar el senyor Santiburcio.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

L'esmena número 45, del Grup parlamentari del PSUC, esmena número 23, havia estat retirada.

Passem, doncs, a l'esmena número 45, número d'ordre 24, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó; ara que ha canviat la ratxa, aprofitarem vejam si per a aquestes esmenes...

Molt breument, perquè aquestes són tres esmenes que nosaltres hem mantingut respecte al Parc Mòbil, i nosaltres voldríem fer algunes consideracions respecte a la necessitat, no ja només d'una política d'austeritat —sobre la qual no voldria argumentar, però sí, sobretot, també, d'una política de racionalització de la despesa, de la qual hem parlat tantes vegades aquí.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Lucchetti, les defensa conjuntament? Vol que es votin conjuntament?

El Sr. LUCCHETTI: Sí, li passarem immediatament el paper. Són les números 24 nostra, 46 del Parlament; 60 nostra, 106 del Parlament, i 190 nostra, 250 del Parlament. Ja els passaré tot seguit el paper.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. LUCCHETTI: I, aleshores, molt breument fer servir el meu torn per a explicar que en la proposta que hi ha continguda en els pressupostos se'ns proposa passa d'una xifra de vint-i-nou automòbils, que hi ha en aquest moment —o hi havia l'any 1981, i suposem que també encara en aquest moment—, a una xifra de quaranta-quatre, tornant uns automòbils que hi havia a la Diputació.

I aquesta xifra de quaranta-quatre, senyores Diputades i senyors Diputats, no són els automòbils de Sanitat i Seguretat Social, ambulàncies, el que podrien ser bombers, el que podrien ser cotxes d'ICONA, etc. Això són 607 automòbils més que hi ha a part, i als quals nosaltres no presentem cap esmena.

Ens sembla molt bé que hi hagi totes les ambulàncies, tots els... En fi, no cal que m'hi estengui, perquè seria absurd.

El que sí que ens sembla és que aquests quaranta-quatre automòbils de representació, en una Generalitat que s'està creant en aquest moment, com la que tenim nosaltres, ens semblava simplement una xifra excessiva.

Insisteixo, tant perquè ens sembla que es pot racionalitzar el funcionament del parc d'automòbils com també perquè ens sembla que la política d'austeritat ho aconsellaria.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (*Pausa.*) Té la paraula, per a un torn en contra, el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó. El tema de parc mòbil va ser objecte d'aparcament a la Comissió precisament per a obtenir una informació conjunta que va ser repartida als Grups parlamentaris i a la qual em referiré tot seguit. Però abans d'entrar en aquesta argumentació general, permetin-me que parli concretament de l'esmena 24 del PSUC, que és la primera d'aquesta agrupació, i que fa referència a una sèrie de vehicles per al Departament de Presidència. Bé, tal com vam explicar en la Comissió, es tracta de començar a crear un *pool* de vehicles, de tal manera que les quantitats totals de vehicles puguin ser més reduïdes. Aquests vehicles poden ser deixats per a incidències en els diferents Departaments, i llavors això redueix la quantitat total de vehicles necessaris.

Com que acabo de parlar de la quantitat total de vehicles necessaris, ara deixin-me també que faci un breu resum de com està la situació de parc mòbil en els diferents Departaments. Per exemple, el Departament Adjunt a la Presidència tenia un vehicle cedit per la Diputació, i el que es proposa és l'adquisició d'un vehicle per tornar aquell cedit per la Diputació a la Diputació. Fins aquí no hi ha cap problema. Governació tenia quatre vehicles i es proposa l'adquisició de dos de nous; tinguin en compte les particularitats, les especificitats de la Conselleria de Governació i s'adonaran que no és gens exagerada la presència de sis vehicles a la Conselleria de Governació. Economia i Finances tenia un vehicle cedit per la Diputació, un vehicle propi, i ara es proposa l'adquisició d'un altre vehicle que servirà per a tornar a la Diputació el vehicle que tenia cedit, i quedaran dos vehicles. Absolutament raonable. A Ensenyament hi havia un vehicle cedit per la Diputació; es proposa la compra de quatre vehicles, sembla ser que, en aquest cas, no està previst en aquest exercici el retorn dels vehicles a la Diputació, perquè se'n necessiten sis, que és el total que queda. A Cultura i Mitjans de Comunicació tenim un cas una mica especial, perquè no només hi ha els vehicles que se n'ha dit de representació, que són concretament tres, dels quals es proposa l'adquisició, sinó que, a més a més, un d'aquests tres és un jeep per tal de seguir les excavacions arqueològiques, la tasca de seguiment de les excavacions arqueològiques és evident, és clara, necessita fer-se, i aquí hi ha el vehicle adient. A Sanitat i Seguretat Social no hi havia cap vehicle cedit per la Diputació, n'hi havia un en l'exercici anterior, i es proposa l'adquisició de dos més per passar a un total de tres. I, senyores i senyors Diputats no continuo, els altres Departaments estan absolutament en la mateixa línia, només els diré els totals: a la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, amb una activitat al llarg i a l'ample de tot el territori català, evident, hi ha previstos cinc vehicles; a Agricultura, Ramaderia i Pesca, quatre; a Treball, dos; a Justícia, tres, amb devolució d'un —o sigui que quedaria finalment amb dos— a la Diputació; i a Indústria i Energia, dos vehicles.

Senyors Diputats i senyores Diputades, em fa l'efecte que la lectura d'aquestes xifres és, per ella mateixa, el millor torn en contra que es pot fer de l'esmena.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació les esmenes, *Butlletí* del Parlament, números 46, 103 i 250, que corresponen als números del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, 24, 60 i 190. Totes tres referents al parc mòbil.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han quedat rebutjades per 45 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena número d'ordre 47, esmena número 25 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, relativa al concepte 631, que proposa suprimir. Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, defensaríem conjuntament amb aquesta esmena 47 les esmenes que porten els números d'ordre següents, segons el text del Dictamen: el concepte 631, totes elles —perquè com que abans el senyor Subirà no m'ha contestat el de la neteja, ara he preferit fer un concepte sol, i d'aquesta manera...—, el text del Dictamen és el 47, la 204, 205, 326, 360, 464, 599, 602 i 622, que fan referència totes elles o bé a compra d'immobles o bé a obres en nous edificis o edificis d'adquisició recent, i també d'una manera selectiva en determinats Departaments en els quals no hem quedat satisfets de l'explicació que políticament i pedagògicament intentava donar-nos el senyor Subirà —una de les vessants de la política en període constituent és també fer pedagogia de cara al conjunt de la societat—, en una sèrie de Departaments en què, repeteixo, no vam quedar prou satisfets. Concretament, Departament d'Ensenyament, Departament de Sanitat, Política Territorial —Comissió de Ports—, Justícia, Comerç i Turisme i Presidència. I no quedàvem satisfets perquè les explicacions no ens semblaven adequades a les quantitats pressupostades en aquestes partides, i perquè recollien també amb to crític l'experiència que vam viure amb els pressupostos del 81, amb una determinada partida del Departament de Governació.

Els pressupostos del 81 en el seu projecte no preveïen cap mena de despesa per a adquisició de locals per al Departament de Governació; a través d'una esmena del Grup parlamentari que permanentment dona suport al Govern s'hi van introduir 300 milions per a la compra d'un local per al Departament, sense que aquest Parlament s'assabentés com a tal que aquests 300 milions van anar destinats a la compra d'un altre edifici, que era el Palau Robert, que no tenia res a veure amb l'edifici de Governació i en el qual es pretén instal·lar l'àrea econòmica del Consell Executiu a part d'aquesta àrea econòmica, i en el Projecte del 82 hi tornen a incorporar una partida de 440 milions, però com deia ahir algun senyor Diputat, ai las!, com a conseqüència d'una nova esmena, no de cap Grup de l'oposició ni dels que formen el corró, no, amb una nova esmena de Convergència i Unió es torna a modificar aquesta partida i es deixen 230 milions, traient-li 210, que van a parar a altres conceptes pressupostaris.

Per tant, dintre d'aquesta espècie no de sardana harmonitzada o de sardana harmònica, sinó de ball ben bé no se sap de quines característiques en relació amb el tema de locals, és el que ens causa preocupació i el motiu pel qual mantenim aquestes esmenes. Per què? Departament d'Ensenyament, 375 i escaig milions de pessetes per a la compra d'un local que no sabem ni quin local és, ni on va, ni a quina zona; es fa sobre la base d'uns mòduls, sobre la base d'una previsió de compra, i quan el fet lògic fóra preveure l'adquisició, el 50% enguany,

40% enguany, 60% enguany, 30 o 40% l'any que ve, resulta que el Consell Executiu —i aquesta potser sí que és una virtut, és un ferm pagador, i vol pagar-ho tot al comptat— hi preveu tota la partida per a l'adquisició d'aquest local, quan en bona lògica pressupostària seria destinar diners a Capítol VI, Capítol IV, Capítol VII, per tant, realització d'inversions i, per tant, el famós plantejament de lluita contra l'atur; no, col·loca tota la partida per a la compra total del local en el pressupost d'enguany, impedit, per tant, aquesta previsió no ja a llarg termini sinó simplement a mitjà termini.

Departament de Sanitat. Tot i que el nostre Grup parlamentari valorava que aquesta és una inversió que ja s'havia iniciat des d'altres perspectives, recollíem, explicàvem en Comissió si s'havia tingut en compte el fet que l'Institut Nacional de la Seguretat Social i la tresoreria d'aquesta estan construint noves seus a Barcelona, la qual cosa deixarà un ampli espai ocupable en els mateixos locals de l'INSALUD, i, per tant, si això s'havia tingut en compte a l'hora de fer aquesta previsió pressupostària. Com que no se'ns va aclarir, o en tot cas el nostre Grup parlamentari va entendre que això no s'havia tingut en compte, aquest és el motiu pel qual nosaltres mantenim aquesta esmena. Tanmateix aquesta és l'argumentació similar o idèntica al Departament de Política Territorial. Es tracta també d'una esmena similar en el tema de Justícia: la Conselleria de Justícia ens trobem que adquireix uns locals nous, que hi realitza unes obres, locals insuficients previsiblement a curt termini, si és que es volen —cosa que nosaltres dubtem que sigui la voluntat del Consell Executiu— els traspassos en matèria d'institucions penitenciàries i, per tant, s'hi realitzen unes obres de condicionament d'aquests locals que consisteixen, com el senyor Subirà ens explicarà després, en una escala de cargol que va d'un pis a l'altre, que representen ni més ni menys que l'import exacte dels lloguers multiplicats per dos per a l'any 1982. Si en un local de lloguer nou, que resultarà insuficient a un any o un any i mig vista, les obres que hi realitzem són l'import exacte dels lloguers multiplicats per dos, a nosaltres, senyor Subirà, Grup parlamentari de Convergència i Unió, Consell Executiu, aquests números no ens quadren.

Comerç i Turisme. En relació també amb les previsions existents amb les quals nosaltres no estem d'acord —i no hi estem d'acord fonamentalment per una raó, que és una raó de rigor en el document pressupostari—, ja sabem i ens ho explicarà el senyor Subirà després —els ho anuncio com si fos un anunci perquè vagin a veure la pel·lícula—, que això consisteix en la part de despeses del Departament de Comerç i Turisme de la compra del Palau Robert, i de les modificacions a distribuir en el Palau Robert per a poder-s'hi incorporar. Molt bé. Al Palau Robert també hi va Economia i Finances —segons se'ns va explicar, si les nostres informacions són certes—, i Agricultura; bé, segurament en lloc d'Economia i Finances era un altre, pels signes de ..., però en qualsevol cas, aquesta d'Indústria, aquesta partida no apareix en cap altre Departament, és a dir, totes van incorporades a un determinat Departament del Consell Executiu, menys en el cas de Comerç i Turisme, que li hem col·locat dintre del seu Departament. Per tant, aquest criteri a nosaltres no ens serveix, és a dir, o aquestes obres van incorporades a tots i cadascun dels Departaments, o en realitat s'està introduint una distorsió que fa difícil

el seguiment del document pressupostari, sense entrar en el fons del tema de si aquesta partida és o no adequada en relació amb les obres que es volen realitzar.

I, finalment, el tema de Presidència, l'adequació també d'uns nous locals, que en aquest cas formen part també del bloc de lloguers, en els quals, tampoc l'explicació que se'ns va donar en Comissió no va satisfer el nostre Grup parlamentari. Per tant, a partir d'una filosofia d'estar d'acord amb l'adquisició de patrimoni i a partir d'una filosofia de la política de reducció de lloguers per a anar constituint aquesta base patrimonial de la Generalitat, enteníem que en aquests Departaments —ho repeteixo— i estrictament en aquests Departaments, i si Indústria i Agricultura van també al Palau Robert, observaran les senyores i els senyors Diputats que no hi tenim cap esmena presentada, la qual cosa vol dir que inicialment les dades que ens subministren de base d'adquisició d'aquests locals i d'obres per a reparacions amb noves edificacions ens semblen mitjanament acceptables. És per això que nosaltres mantenim aquestes esmenes, demanant-los, com no?, el seu vot favorable.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Ja he explicat abans, senyor President i senyores i senyors Diputats, que aquesta tècnica d'agrupació d'esmenes, que és bona per a l'agilització del debat, facilita molt la formulació de torns a favor de les esmenes generals, brillants, etc., i en canvi dificulta els torns en contra. I aquesta eina, en mans d'un hàbil parlamentari com és el senyor Maties Vives, i jo sóc un admirador d'ell, admirador de la seva habilitat en aquestes coses, és clar, pot ser terrorífica. Però l'habilitat també té els seus problemes, i la brillantor d'aquest tipus, perquè és clar, és fàcil caure en incongruències, i resulta que quan de vegades ens diu que en la Comissió no vam donar prou informació, llavors li hem d'explicar la informació que vam donar, recordar-li, i resulta que sí, que es va donar informació, i de vegades, quan li donem la informació, llavors ens diu «ja sé el que em dirà el senyor Subirà», home!, sí, és clar, per això li vaig donar la informació, perquè ho sabés, i molt bé, em sembla que no és cap defecte que ara li torni a dir el que vostè em diu que ja sap perquè ha fet un torn a favor d'una esmena, que per a la seva defensa requereix que li torni a dir aquelles coses.

A més a més, les esmenes que s'han agrupat són relativament heterogènies, és a dir, tal com s'ha dit, hi ha d'un cantó, el tema de locals, la compra i adquisició de locals i, d'altre cantó, hi ha alguna partida com a la que s'ha referit últimament, de condicionament de locals. Parlem breument del condicionament de locals, que és el més fàcil. Ell s'ha referit concretament a uns locals de la Secretaria General de la Presidència. Es tracta d'aquells locals als quals m'he referit abans, al lloguer dels quals m'he referit abans, i ja he explicat que en la Comissió se'ns va fer donar, fins i tot, i amb molt de gust, els metres quadrats de la superfície dels locals.

Bé, resulta que, si dividim la partida consignada per a condicionament de local entre els metres quadrats que vostè coneix, senyor Vives, dona un total de condicionament del voltant de 12.000 pessetes per metre quadrat, que és una quantitat absolutament raonable per a condicionament de locals amb una certa dignitat no excessiva, raonable.

Ara passem al tema d'edificis. El Palau Robert té dos edificis; d'un cantó hi ha la zona noble —ara no recordo a quin número és del Passeig de Gràcia, però és el que hi ha a la cantonada, en el xamfrà mateix. Aquest és un local, la zona noble del Palau Robert, que serà condicionada per donar compliment a les seves funcions de representació. Recordin que en l'última visita del President del Govern hi va haver un problema d'on s'allotjava, doncs, molt bé, el Palau Robert podrà ser un allotjament per a aquest tipus de personalitats en les seves visites, i això és convenient que ho tingui una Administració; és convenient que ho tingui i bo. Però, paral·lelament, en el Palau Robert, al costat de l'edifici noble, hi ha una torre de pisos, prevista per a oficines, en la qual s'han de situar les Conselleries d'Indústria i Energia, Comerç i Turisme, i Agricultura, Ramaderia i Pesca. No la d'Economia, sinó aquestes tres, que facilitaràn molt, amb la seva agrupació, l'atenció a l'administrat, l'atenció al ciutadà, que no haurà de desplaçar-se d'aquí a allà, sinó que podrà fer les seves gestions en un lloc cèntric a prop del qual, a més a més, hi ha aparcament, etc.

Hi ha també un edifici previst, i vostè s'hi ha referit, per al Departament d'Ensenyament. Jo he triat precisament, com a exemple, com a il·lustració, el Departament d'Ensenyament, perquè és un cas dramàtic. Mirin: la situació actual és la següent. El Gabinet del Conseller i la Secretaria General Tècnica són al carrer de Sant Honorat, número 1. La Direcció General de Programació i Serveis Generals al Passeig de Gràcia, número 11. La Direcció General d'Ensenyament Primari i Direcció General de Batxillerat al carrer d'Aragó, 210. La Direcció General d'Ensenyament Professional i Artístic al Passeig de Gràcia, número 39. Els Serveis Territorials d'Ensenyament al carrer d'Aragó, número 135. Els Serveis Territorials d'Informació i Registre General al carrer d'Aragó, número 116. Els Serveis Territorials d'Inspecció d'Ensenyament General Bàsic al carrer Aragó, 272. El Servei Tècnic d'Inspecció i Planificació Estadística d'EGB a Ausiàs March, número 26. Els centres d'Educació Bàsica i Batxillerat al carrer Jonqueres, número 2. El Servei Tècnic d'Inspecció de Batxillerat al carrer Gelabert, que ara no recordo ni on és, número 15. Les beques i convalidacions al carrer de Marc Aureli, número 36, i els Centres de Formació Professional, Inspecció —les dels Serveis Territorials, evidentment—, dels Centres de Formació Professional, Inspecció General de Servei i Transport i Menjadors escolars, a la Plaça d'Espanya, número 6.

Senyores i senyors Diputats, és recriminable a una Conselleria que està actuant amb aquesta situació que pretengui la compra d'un edifici per a poder concentrar tot això? Vostès s'imaginin el que ha de fer el ciutadà quan vol resoldre algun problema en aquesta Conselleria. És absolutament indispensable la compra de l'edifici. I no es pot dir que això no s'ha de fer, etc. S'ha de fer, és indispensable. Llavors, s'hi consigna una partida perquè es pugui resoldre aquest problema que tots admetem que és greu.

Hi ha altres locals, ara podríem entrar en tota una disquisició de tots els diferents locals. Ja els he explicat el destí del Palau Robert, ja els he explicat el condicionament de locals, ja els he explicat la situació dramàtica, difícil en el tema de locals, amb un exemple concret com ho és la Conselleria d'Ensenyament. Per tot això, senyores i senyors Diputats, pel que he dit en el torn en contra de les esmenes relacionades amb lloguers, en

què m'he referit a la necessària racionalització dels edificis de la Generalitat, a la situació dels serveis de la Generalitat, els demano el vot en contra de les esmenes presentades.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació, les esmenes que havia defensat el senyor Lucchetti, que són les del número d'ordre del *Butlletí* 47, 204, 205, 326, 360, 464, 599, 602 i 622.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 43 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Correspon ara l'esmena número d'ordre del *Butlletí* número 48, que és l'esmena número 62, del Grup Socialista, que fa referència ja a la Direcció General de Joventut.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS (*de l'escó estant*): Des de l'escó mateix, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Terradellas, em sembla que aquesta esmena i l'esmena número 50 —la 63 dels Socialistes— estan relacionades, no?

El Sr. TERRADELLAS: Exactament, sí.

El Sr. PRESIDENT: De manera que es poden defensar conjuntament i votar conjuntament.

El Sr. TERRADELLAS: Evidentment, defensariem, per tant, l'esmena 48 i 50 en l'ordre del *Butlletí*, que corresponen a la 62 i 63 de l'ordenació socialista.

Bé, de què es tracta aquesta esmena. Es tracta de donar al Consell Nacional de la Joventut el Pressupost suficient perquè pugui contractar un administratiu.

En el Pressupost que ens presenta el Consell Executiu, hi ha la quantitat equivalent, simplement, per a un funcionari durant 25 hores la setmana, i ens sembla que en un organisme representatiu de la joventut a Catalunya, com és el Consell Nacional de la Joventut, necessita més mitjans. Aquest organisme en què hi ha representades totes les forces polítiques, religioses, grups d'esplai, etc. de tota la joventut de Catalunya, evidentment, ens sembla que necessita un cop de mà del Pressupost de la Generalitat perquè pugui tenir els mitjans necessaris per a poder desenvolupar la seva tasca que, evidentment, no és només la de reunir-se, sinó també la d'impulsar, coordinar tota l'acció de l'associacionisme juvenil. Pensem nosaltres que no fer-ho així seria hipotecar el funcionament d'aquest Consell Nacional de la Joventut, i penso que, en definitiva, del que es tracta aquí és de potenciar aquests organismes representatius, o bé deixar-los morir. Deixar-lo morir, nosaltres entenem que és deixar-lo simplement amb mig administratiu, i, en canvi, l'impuls que pot significar addicionar-hi un administratiu, creiem que seria de moment suficient per a aquest impuls necessari en aquest organisme representatiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?

El Diputat senyor Subirà té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, ara, del que diré, no n'estic absolutament segur, i es pot comprendre a causa de la complexitat de papers, d'agrupació

d'esmenes, etc, però tinc la sensació que hi ha una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya que també proposa la dotació d'un funcionari a temps complert en la mateixa línia que proposa el Diputat senyor Terradellas. És cert això?

Jo demanaria que es fes també la defensa de l'esmena comunista perquè és possible que hi hagi congruència, i que es pugui prendre una decisió més encertada després de sentir la defensa.

El Sr. PRESIDENT: Jo no he pogut localitzar aquesta esmena a què es refereix el senyor Subirà. És que el Grup Comunista pot localitzar l'esmena?

El Sr. PLANELLAS (*de l'escó estant*): Senyor President, és que és una esmena que es treia de la Direcció General d'Esports; per tant, no és a la Direcció General de Joventut, sinó, des de l'ordenament és a la Direcció General d'Esports.

El Sr. PRESIDENT: En té el número?

El Sr. PLANELLAS: Sí, senyor President. Són concretament les esmenes, de l'ordenament d'esmenes del PSUC, números 34, 35 i 36 del Dictamen sobre la 78 la 79 i la 120, que és situada a Governació.

El Sr. PRESIDENT: La 78, la 79 i la 120. Hi hauria cap inconvenient que alteréssim l'ordre i es defensessin les esmenes 78, 79 i 120?

El Sr. PLANELLAS: No, senyor President, el nostre Grup no hi tindria cap inconvenient.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Planellas, doncs, té la paraula per a la defensa d'aquestes esmenes: 78, 79 i 120 del número d'ordre del *Butlletí*.

El Sr. PLANELLAS (*de l'escó estant*): Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix una mica en la línia dels arguments que havia exposat abans el senyor Terradellas: el Consell Nacional de la Joventut és un organisme creat ja en l'època de la Generalitat Provisional, que agrupa avui d'una forma unitària tothom qui es mou organitzadament dins del món juvenil, i, aleshores, nosaltres creiem que, en aquests pressupostos, de fet, se li dona una partida pressupostària, únicament perquè pugui anar sobrevivint, perquè pugui anar fent la viu-viu, però nosaltres teníem unes esmenes plantejades en el sentit d'incrementar la quantitat per a fer activitats i també creiem que era important el fet de crear un mínim d'infraestructura.

En aquests moments, com molt bé ha dit el senyor Terradellas, es troben amb un personal administratiu a mitja jornada. Nosaltres proposàvem també que s'hi pogués dedicar un col·laborador tècnic perquè creiem que fonamentalment la tasca d'aquest Consell ha de ser una tasca d'impuls del moviment associatiu entre la joventut, i que calia el concurs d'una persona especialitzada, dedicada a aquesta tasca; això em sembla que podria revertir en bé del Consell, i, més enllà, en bé de l'estructuració de la joventut. Com que semblava que hi pogués haver problemes pel fet que, aquests diners, els treiem d'altres Departaments, nosaltres voldríem portar a la Mesa una esmena transaccional a les nostres pròpies esmenes, números 34, 35 i 36, en el sentit que aquest col·laborador tècnic fos tret de les partides del mateix concepte de la Direcció General de Joventut. Aleshores, nosaltres portaríem aquesta esmena a la Mesa per tal que, si no hi ha oposició de cap Grup, pogués ser acceptada a tràmit, i, si fos acceptada a tràmit, aleshores nosaltres retirariem les nostres esmenes i les sotmetríem a votació.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, caldria tenir aquesta esmena transaccional per escrit per a poder-la llegir, i veure si els Grups parlamentaris l'acceptaven a tràmit.

Aquesta esmena implicaria la retirada de les esmenes 78, 79 i 120 del número d'ordre del *Butlletí*.

Jo voldria indicar, recordar als senyors Diputats que el *Butlletí* està ordenat d'acord amb els conceptes on es produeix la baixa. I, naturalment, quan es tracta de defensar o de debatre un mateix concepte en què es produeix un augment, evidentment, l'ordre ja no és l'ordre imprès, l'ordre en què estan impreses les esmenes.

Bé, el senyor Secretari donarà lectura a les esmenes transaccionals que proposa el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, per tal que els Grups parlamentaris puguin pronunciar-se.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena número 34/78, dotada amb la quantitat de 1.254.672 pessetes, amb els conceptes 172/01, article 17, Capítol I, número orgànic 0/21, Departament: Presidència, Consell Nacional de la Joventut, procedent del concepte 172/01, article 17, Capítol I, número orgànic 02/20, Departament: Presidència i Direcció General de la Joventut; motivació: necessitat del Consell Nacional de la Joventut d'un col·laborador tècnic.

La quantitat de l'esmena 35/79, dotada amb la quantitat de 209.112 pessetes, als conceptes 172/03... La 34, la quantitat és 1.254.672.

Però a la 35, la quantitat és 209.112, i a la 36, la quantitat és 508.565.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, aquestes esmenes —després en continuarà la lectura el senyor Secretari— deixen intacta la part de dotació de concepte, les mateixes quantitats i el mateix concepte, i el que varia són els conceptes dels quals es redueix la consignació.

El Sr. SECRETARI PRIMER: El finançament vindria —de l'esmena 34 ja l'he llegit— de la 35, del concepte 172/03, de l'article 17, Capítol I, número orgànic 02/20, Departament Presidència, Direcció General de Joventut. De l'esmena número 36 el finançament vindria del concepte 181/00, article 18, Capítol I, número orgànic 02/20, Departament Presidència, Direcció General de Joventut.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, a les esmenes 79 i 120, el que ha variat és el número orgànic únicament, però això representa un altre concepte? (*Pausa.*)

És a dir, la variació, en aquest cas, és que en lloc de reduir-se del Consell Nacional de la Joventut es redueix de la Direcció General de la Joventut. Està aclarit això?

Bé, aclarits tots els punts, és que algun Grup parlamentari té objecció que sigui admesa a tràmit aquesta esmena?

No hi ha objecció. Per tant, pot ser admesa a tràmit.

Senyor Subirà, per torn en contra?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): A les esmenes transaccionals i a l'esmena que ha defensat abans el senyor Terradellas.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. D'acord.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Bé, hi ha un ampli consens entre les associacions, tant polítiques com socials de tota mena, que componen el Consell de la Joventut, sobre la necessitat de modificar les bases jurídiques de l'esmentat Consell. La Direcció General de la Joventut també ho veu així, coincideix amb

totes aquestes forces presents en el Consell, i es plantegen diverses alternatives, que són que el Consell Nacional de la Joventut passi a ser una entitat de dret privat, que el Consell Nacional de la Joventut passi a ser una corporació de dret públic, de tipus col·legi professional, o que el Consell Nacional de la Joventut continuï tenint l'estatus jurídic actual, però amb una reforma de les normes. Davant d'aquestes alternatives, ens sembla que el que precisament és aconsellable, des d'una gestió assenyada, és que el Consell Nacional de la Joventut no prengui obligacions econòmiques amb efectes superiors a un exercici, que és el temps necessari, pensem, per procedir a la revisió de l'estatus al qual m'he referit abans.

Aquesta posició és necessària per a no prendre unes obligacions que la modificació dels estatuts faria variar. En tot cas, en el cas de la primera i la segona opció, s'haurien de fer contractes administratius. Per altra banda, al pressupost del Consell Nacional de la Joventut s'ha previst la contractació d'una persona a temps parcial. Aquesta persona asseguraria durant aquest any la feina administrativa d'aquest organisme de manera suficient, creiem. I, per últim, s'ha previst també en el pressupost un increment notable del pressupost de despeses corrents del Consell Nacional de la Joventut perquè pugui fer front a totes les obligacions derivades del seu funcionament, sense estreors. I continuem opinant que amb les hores previstes del funcionaris a temps parcial, és perfectament suficient, i, per tant, ens oposaríem a totes les esmenes que s'han defensat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Com que les esmenes, en realitat, no fan referència a dotació dels mateixos conceptes, encara que totes elles es refereixin al Consell Nacional de la Joventut, crec que procedeix votar-les per ordre, i no conjuntament, i independentment de quina és més allunyada del Dictamen. Per tant, comencem amb les esmenes socialistes, que són la número 48 i la número 50 de l'ordenació del *Butlletí*.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, números 48 i 50 del *Butlletí*, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les dues esmenes, números 48 i 50 —número d'ordre del Grup Socialista, 62 i 63— han quedat rebutjades per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les esmenes que ha defensat el senyor Planellas, és a dir, les esmenes 78, 79 i 120 del número d'ordre del *Butlletí*, és a dir, les esmenes 34, 35 i 36 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Bé, les esmenes transaccionals que les substitueixen, que indicaven aquí el mateix número, no?

Aleshores, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes transaccionals, que equivalen a les 78, 79 i 120, amb la diferència del finançament, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta esmena —l'esmena transaccional que recollia el contingut de les esmenes 78, 79 i 120— ha quedat rebutjada per 41 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Bé, continuant ara amb l'ordenació del *Butlletí* —l'esmena

número 51 ha estat ja votada i rebutjada i l'esmena número 52, sobre la qual no ens hem pronunciat, la Comissió d'Economia i Finances havia comunicat a la Presidència que havia estat retirada en Comissió. Es tracta de l'esmena número 48 del Grup Socialista —52 en el número d'ordre—, que es refereix a transferències de capital, és a dir, és una reducció en el concepte 221/00, transferències de capital a l'Institut Català de Serveis a la Joventut. (*Pausa.*) Les esmenes 53, 54, 55, 56 i 57 han estat ja votades. I arribem, doncs, a l'esmena 58, que és l'esmena número 31 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que fa també referència a una reducció en la Direcció General de la Joventut.

Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó, anuncio que faré una breu defensa de les esmenes als conceptes 251, 252 i 255, que diré ara, i demanaríem que ens deixessin defensar també una altra sèrie d'esmenes a uns altres conceptes, que faria el meu company Maties Vives immediatament després de mi, i les posaríem a votació totes juntes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Però ens faran arribar la llista abans de la votació?

El Sr. LUCCHETTI: Immediatament. I ara vaig a llegir-les, en tot cas, perquè en quedi constància. En el concepte 251, és el número 31 de les nostres esmenes, 58 del Parlament; la 96 nostra, 173 del Parlament; 113 nostra, 190 del Parlament; 218 nostra, 320 del Parlament; 236 nostra, 350 del Parlament.

El Sr. PRESIDENT: Perdó, s'han equivocat de llista.

El Sr. LUCCHETTI: No, és que no hem passat cap llista encara. Ah, sí? em diuen que sí. És la que ve a continuació. Aleshores, al concepte 252, és l'esmena 69 del PSU, 124 del Parlament; 114 nostra, 193 del Parlament; 307 nostra, 497 del Parlament; 398 nostra, 606 del Parlament, i 412 nostra, 615 del Parlament. I al 255, una única esmena, que és la 375 nostra, 569 del Parlament. Bé, he dit que seria breu, perquè pensem que aquestes esmenes han estat ja defensades pel Grup Socialista. Nosaltres no voldríem —els arguments bàsics que ha defensat abans el senyor Santiburio nosaltres els compartim... Pensem, per exemple, que hi ha un aprofitament insuficient del personal propi i transferit, que hi ha hagut un augment molt, molt important de personal, i paradoxalment, encara s'augmenta més que proporcionalment tot el tema d'estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament.

Nosaltres pensem que aquesta no és la política que aconselleria l'austeritat en la despesa, i que convindria frenar aquest sistemàtic recurs a persones alienes al Departament, a l'Administració, a persones privades, a consultings, etc., per realitzar tasques que pensem que moltes vegades són específiques de la mateixa Administració. En concret, per exemple, un Departament com Cultura i Mitjans de Comunicació, que l'any passat tenia 13 milions de pessetes destinats a estudis i dictàmens i que aquest any passa a la xifra de 62. A nosaltres ens sembla —i Indústria i Energia, que de 24 passa a 76— que convindria, per les raons dites, reduir en algunes quantitats, com nosaltres proposàvem, aquestes partides. No m'estendré tampoc en el concepte de publicacions, treballs, relacions públiques... però em sembla que la quantitat global que hi ha en aquest pressupost de 232 milions de pessetes és molt elevada, tenint en compte que hi ha partides transferides que ja van a

aquests conceptes. I ens sembla que hi hauria d'haver també una millor utilització d'aquestes despeses de partides transferides en el tema de publicacions, treballs, relacions públiques, etc.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula ara el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, defensaríem les esmenes als conceptes 211, 271, 254 i 611 en alguns Departaments, que ara explicaré quins són. Concretament això són les esmenes del número d'ordre del Dictamen 64, 102, 150, 160, 176, 183, 195, 203, 339, 348, 368, 422, 501, 507, 572 i 640. Això afecta, en primer lloc, el concepte 211, dotació ordinària per despeses d'oficina, amb una reducció de 23.600.000 pessetes, que afectaria els Departaments de Presidència, Direcció General d'Esports, Economia i Finances, Ensenyament, Sanitat, Direcció General de Serveis Socials —pensin que només aquesta Direcció General té 17 milions de pessetes per serveis transferits pel mateix concepte—, Direcció General de Promoció de la Salut i Política Territorial, Direcció General de Transports.

Ens semblaven excessives les quantitats en aquests Departaments i, per tant, proposàvem passar aquests 23 milions al fons de lluita contra l'atur, per a adequar les taules i les cadires al personal existent, i que cap funcionari o que cap alt càrrec no es vegi en l'obligació d'ocupar, durant el dia, dues cadires i dues taules per a poder atendre el seu treball. Atencions del Departament, que fèiem una sèrie de reduccions de 27.300.000 pessetes en els Departaments d'Adjunt a la Presidència, Economia i Finances, Agricultura, Ramaderia i Pesca i Treball, a la Secretaria General Tècnica. Entenguem bé que no és una reducció excessiva: al Departament de Treball sol, per a l'article 27, «atencions del Departament» li representen 50 milions de pessetes. Nosaltres estem a favor que els Departaments estiguin arreglats, tinguin els seus quadrets penjats a les parets, tinguin les seves plantes, que poden adequar l'ambient i l'ornamentació dels despatxos, però ens sembla que destinar 50 milions de pessetes a aquest concepte, per a l'article 27, Departament de Treball, és una quantitat, des de qualsevol òptica, excessiva.

Projecte d'instal·lacions i mobiliari, amb una reducció de 103 milions de pessetes, que afectaria els Departaments de Sanitat, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Comerç i Turisme i Ensenyament. És una despesa que ens sembla absolutament excessiva, que no manté la concordança amb el 7,5% de creixement del personal, i faríem una invitació explícita a explicar en què es van a gastar aquests diners, ja que en alguns d'aquests Departaments, contràriament al que abans explicava el senyor Subirà, no se'ns va donar la informació requerida, concretament, Agricultura, Ramaderia i Pesca, i en d'altres se'ns va negar o se'ns va dir que no feia falta entregar-la per escrit, la qual cosa per nosaltres equival a reduir les nostres possibilitats de control de la despesa pública, que és una de les tasques més importants d'aquest Parlament.

I, finalment, en tot el que fa referència al lloguer de fotocopiadores en els Departaments d'Ensenyament i d'Economia. Jo recordo que, en Comissió, algú va preguntar si aquell lloguer de fotocopiadores, en matèria d'ensenyament, venia referit a l'edició de circulars, en el qual cas s'entendria aquesta despesa tan important. Se'ns va dir que això no era així però que,

en definitiva, obeïa a mecanismes de lloguer. No sabem exactament el perquè d'aquestes fotocopiadores. Per tant, en funció d'això i en aquests Departaments en concret, nosaltres plantejaríem que, com que les despeses previstes al Capítol II no s'adeqüen al servei transferit, ni s'adeqüen als serveis, ni s'adeqüen al creixement del personal, ni al creixement vegetatiu de la memòria, creiem que hi ha una distorsió del pressupost, i, consegüentment a això, sol·licitem la disminució en les quantitats que hem determinat abans.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà està d'acord a fer un torn en contra a totes les esmenes? (*Pausa.*) Molt bé. Té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, des de l'escó. El torn en contra d'aquestes esmenes, de fet, es reduirà a fer el que ha fet el senyor Lucchetti en defensar el primer bloc, que ha consistit a dir, fonamentalment, que estava d'acord amb l'argumentació que prèviament havia fet el Grup Socialista, i jo el que no faré serà repetir la mateixa argumentació que he fet quan he fet el torn en contra de les esmenes del Grup Socialista.

El senyor Maties Vives ens obsequia, per això, però, amb unes agrupacions addicionals. Entre les que ell ha defensat, n'hi ha de les que es poden agrupar en el torn en contra fet en relació amb el Grup Socialista. Concretament, al concepte 211: «Dotació ordinària per a despeses d'oficina», i no m'hi tornaré a referir, ja ho he explicat. En el tema de mobiliari, ha fet el petit acudit aquell de les dues cadires per funcionari... No, al revés, senyor Maties Vives, ens podríem trobar, si aquesta esmena prosperés, que algun funcionari no tingués cadira.

Ell també ha inclòs, si no ho he entès malament, algunes esmenes relatives al concepte 611, que són, concretament, temes de projectes dels que són perfectament adscribibles a inversions, i que, precisament, a la regulació sobre les partides del Pressupost de fet, la que fem servir és la de la Llei General Pressupostària—, aquests projectes es poden incloure en el Capítol VI perquè formen part de la inversió. Aleshores, l'activitat inversora, evidentment, requereix la confecció dels projectes, la Llei permet incorporar el cos de la confecció dels projectes en el capítol d'inversió, i això és el que s'ha fet.

Per tant, senyores i senyors Diputats, amb aquesta intervenció breu dono per reproduïdes també les argumentacions que he donat en fer el torn en contra de l'agrupació socialista anterior.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem a votar doncs una llarga sèrie d'esmenes que, en els números del Dictamen, els números del *Butlletí del Parlament*, són les esmenes 58, 173, 190, 320, 350, 124, 193, 497, 606, 615, 569, 64, 102, 150, 160, 176, 183, 195, 203, 339, 348, 368, 422, 501, 507, 572 i 640.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes que han defensat els senyors Lucchetti i Maties Vives, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 39 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Seguiria ara l'esmena número 59 del Dictamen, que és l'es-

mena número 54 del Grup Socialista però, segons comunica la Comissió, ha estat retirada en Comissió.

I, seguidament... (*Remor de veus.*) Bé. Aleshores, continuarem aquesta tarda a les cinc.

Se suspèn la sessió.

(*La sessió se suspèn a mig quart de tres i es reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda.*)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Reprenem el debat amb l'esmena número 61 del Dictamen, que correspon a l'esmena número 52 del Grup Socialista. Continuem encara amb la Direcció General de Joventut.

Per a defensar aquesta esmena socialista, té la paraula el senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a facilitar la possible compatibilitat dels senyors Diputats intentaré acumular una sèrie d'esmenes, i així fer més via en aquest debat, segurament pesat; però suposo que, fent honor a la fama que tenim els catalans en els temes dels *duros*, hi hem de dedicar el temps que faci falta.

Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Sí...

El Sr. TERRADELLAS: Les esmenes que anem a defensar són la 55, 57, 59, 61, 100, 648, 649, 650, 652, 654, 657, 658 i 665, segons l'ordre del *Butlletí*.

El Sr. PRESIDENT: Segons l'ordre... Aquests són els números del *Butlletí*?

El Sr. TERRADELLAS: Exactament.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Però segons l'ordre del *Butlletí* la 55 ja estava defensada, ja estava rebutjada, oi? La 57 també, la 59 també —havia estat retirada en Comissió—, i començaríem, doncs, amb la 61.

El Sr. TERRADELLAS: La 59, senyor President, jo no tenia present que fos retirada o votada.

El Sr. PRESIDENT: Sí. A la 59 hi havia... (*Pausa.*) Sí, va ser retirada en Comissió, segons un escrit de la Comissió.

El Sr. TERRADELLAS: Ja.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, de tota manera, comencem amb la 61, oi?

El Sr. TERRADELLAS: Amb la 61, sí.

El Sr. PRESIDENT: Amb la 61.

El Sr. TERRADELLAS: D'acord. Bé, doncs, senyor President amb el conjunt d'esmenes que nosaltres hem presentat en tot aquest paquet, i que defenso conjuntament, la idea principal era la de, tenint present aquella idea genèrica que ens deia el company Diputat Armet, de racionalitzar les partides del Capítol I, Capítol II, pel que fa referència a la Direcció General de la Joventut i a l'Institut Català de Serveis a la Joventut, passar-ho a inversió, passar-ho al Capítol VII, de l'Institut Català dels Serveis de la Joventut.

Nosaltres pensem que, a més a més, s'hi ha d'afegir l'esmena número 100, que és una partida molt important d'esforç, una partida de 246 milions, que són subvencions per a instal·lacions esportives, per a institucions sense finalitat de lucre, perquè, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup entén que, havent-hi una partida tan important, de 2.053 milions que es passen als ens territorials, ajuntaments i consells comarcals d'esport, és sobrer que es doni una partida de 246 milions de pessetes a entitats o institucions sense finalitat de lucre que, per entendre'ns, vol dir col·legis i clubs privats.

En canvi, amb tot aquest paquet d'esmenes que acabem d'acumular, nosaltres pensem fer una partida, del voltant de 300 milions de pessetes, que seria per a la creació d'un programa de convenis amb els ajuntaments per a començar una xarxa d'estàtges, cases de joventut i campaments, i especifiquem que el personal no qualificat necessari per a la seva execució seran joves en atur que no tinguin subvenció.

Pensem, senyor President, senyores i senyors Diputats, que, d'aquesta manera, farem honor a allò que la majoria de Grups varem dir quan, fa pocs mesos, varem crear l'Institut Català de Serveis a la Joventut, que calia potenciar-lo, que calia donar-li el màxim de pes. Bé, tenim l'Institut creat i nosaltres, a través d'aquesta esmena, li donem un patrimoni important. Patrimoni, perquè el creiem necessari, donat que la partida que el Govern de la Generalitat pressuposta per a aquest any en aquest camp, nosaltres creiem que és del tot insuficient. Es programen una quantitat de pessetes certament importants però es tracta, més que res, per a reparacions. En canvi, a inversions pròpies, nosaltres només veiem pressupostats 12 milions de pessetes.

En aquest sentit, per tant, podríem aconseguir, pràcticament, dues coses, i amb això acabo: primer de tot, donar una sortida imaginativa al tema de l'atur juvenil. Nosaltres creiem que aquesta mesura, no només palesa una voluntat d'un Grup parlant de donar grans directrius per a solucionar el problema greu, gravíssim problema de l'atur juvenil, sinó que hi donem una solució concreta.

Per un altre costat, oferim la possibilitat d'augmentar un patrimoni en un sector, l'Institut Català de Serveis a la Joventut, que, certament, el necessita.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Subirà té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó mateix.

De fet, la nostra oposició a aquesta esmena es basa, fonamentalment, en l'origen dels recursos. Es basa en la baixa. Aquesta baixa és una baixa en la partida de subvencions per a instal·lacions esportives i institucions sense finalitat de lucre.

Evidentment, la defensa que jo podria fer extensament, es mouria dins de les mateixes línies que la defensa que vaig fer ahir de la possibilitat de subvencions a institucions esportives, en parlar fent, concretament, el torn en contra d'una esmena a l'articulat, i no ho repetiré; no ho repetiré en tota la seva extensió. Però, substancialment, nosaltres creiem que les subvencions a institucions sense finalitat de lucre i, evidentment, les institucions que es dediquen a promoure l'esport a casa nostra ho són, i la iniciativa que ha fet que l'esport visqués a Catalunya i es desenvolupés no es pot tallar.

Per tant, senyor President, nosaltres ens oposem a la font de finançament que es pensava utilitzar per a aquesta partida. Per tant, demanem el rebuig de l'esmena.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Anem a votar les esmenes que ha defensat el Diputat senyor Terradellas, que són les esmenes amb el número d'ordre del Dictamen 61, 100, 648, 649, 650, 652, 654, 657, 658 i 665.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord,

que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estinguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 42 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

L'esmena següent es la 62 del Dictamen, esmena número 56 del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula el senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per defensar aquesta esmena, la voluntat de la qual és de passar una partida que pressuposta el Consell Executiu de la Generalitat per a subvencions per a activitats i associacionisme juvenil. Nosaltres la partida la mantinem, però la passem a ens territorials. I per què ho fem? Ahir d'alguna manera ja en vàrem parlar, d'aquest tema, del possible dirigisme des de la mateixa Direcció General en tot el que afecta les activitats de l'associacionisme juvenil. Nosaltres creiem que des del moment que hi ha els mateixos consells comarcals o consells locals de la joventut, des del moment en què els mateixos ajuntaments han de donar subvencions i són els qui millor coneixen la problemàtica juvenil de cada localitat, nosaltres pensem que és bo traspasar una part important de la partida a ens territorials.

Hi ha pressupostat en aquest Capítol 73 milions de pessetes; doncs, bé, el nostre Grup vol passar, d'aquests 73 milions, 40 milions a entitats, o sigui al mateix tema, al mateix Capítol, les subvencions per activitats i associacionisme juvenil, però passar-ho a ens territorials.

Nosaltres pensem que d'aquesta manera evitem el possible dirigisme perquè, tal com dèiem ahir, la possibilitat de dirigisme i, per tant, de clientelisme que es pot fer des de Barcelona, des de la mateixa Direcció General, pot ser dolent i pot ser un símbol de continuïtat que nosaltres voldríem haver acabat.

Nosaltres pensem que votar en contra d'això vol dir seguir fent-ho d'aquesta manera, seguir dirigint des de la casa gran tot el que té relació amb l'associacionisme juvenil; pensem que això és demanar un xec en blanc. Bé, segurament vostès el tindran, el que passa és que no hi tindran la nostra firma.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'una esmena que ofereix una certa novetat quant al tema que toca però que, en canvi, té un dring absolutament conegut, perquè s'ha produït en moltes altres esmenes del Grup esmenant, que és passar d'activitats i subvencions directes de la Generalitat, en aquest cas associacionisme juvenil, a fer aquesta mateixa cosa a través dels ajuntaments.

Bé, nosaltres, fruit de l'experiència de l'any 1981, veiem la necessitat d'incrementar la partida de subvencions per a activitats i associacionisme juvenils. L'any passat va ser el primer any que la Generalitat va gestionar aquest tipus de subvencions, les quals varen ser traspassades pel Reial Decret 1667/1980. Aquest fet va provocar una allau de sol·licituds i això va provocar que les subvencions que es concediren fossin d'uns mòduls econòmics realment molt petits.

Si es reduís la partida, tal com es proposa, les quantitats destinades a subvencions —i tenint en compte que aquest any hi haurà un fort increment de sol·licituds— es provocaria una reducció dels mòduls econòmics en relació amb els anys passats. Aquest fet no serà comprès, no seria gens comprès per les associacions juvenils.

En segon lloc, cal dir que les associacions juvenils, socials i polítiques valoren molt positivament —i ens consta— l'existència d'aquestes subvencions, i molt especialment el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, que ha debatut moltes vegades el tema de les subvencions i mai no les ha qüestionades.

També cal dir que s'ha de potenciar la globalitat del moviment associatiu, per tal de reforçar el teixit social de Catalunya; això s'ha de fer donant suport a la creació de moviments i federacions que tinguin implantació arreu de tot el territori de Catalunya. De fet, gràcies a la llarga tradició associativa a casa nostra, s'ha configurat un model d'associacionisme juvenil molt arrelat, fecund i variat que dona suport a la tasca de potenciar la globalitat del moviment. Cal, però, potenciar noves alternatives perquè els joves trobin la possibilitat de desenvolupar les seves capacitats en tots els àmbits per als quals se sentin motivats.

També cal dir que aquesta esmena, més les altres, concretament de la 56 a la 60, redueixen greument les subvencions juvenils; això implica, implicaria, si s'aproveïssin, que les subvencions per al 1982 quedarien molt per dessota de les del 1981, i això no és possible, i nosaltres, insisteixo, creiem que la millor manera de dur a terme aquesta tasca és a través de l'acció de la Direcció General de la Joventut amb la col·laboració i l'assentiment que fins ara s'ha donat del Consell Nacional de la Joventut, i que canalitzar aquestes activitats a través de l'ajuntament seria, simplement, dispersar una política que s'ha demostrat fecunda.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, passem, doncs, a votació l'esmena número 62 del Grup Socialista, número 56 de la numeració del Grup, que acaba de ser debatuda.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 63 del Dictamen, que és l'esmena número 200 del Grup d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la té la paraula el senyor Fornas.

El Sr. FORNAS (*de l'escó estant*): Senyor President, aquesta esmena va ser retirada en Comissió i per un error va ser mantinguda en el Plenari i, per tant, està decaiguda.

Per agilitzar el debat, si sembla convenient al senyor President, queden també decaigudes la 216, 660 del Dictamen; la 217, 661 del Dictamen; la 218, 663 del Dictamen, i la 219, 664 del Dictamen. A més a més, la 212 de l'Estat d'Ingressos.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, gràcies. La primera ara de les esmenes que no han estat ja votades és l'esmena número 72 de la numeració del Dictamen, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, esmena número 37 del Grup. Per a

defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena nostra consisteix en una reducció de la Direcció General d'Esports, concretament del concepte de dietes, locomoció i trasllats d'alts càrrecs i personal de la Direcció General.

Aquesta Direcció General d'Esports és una Direcció General adscrita a Presidència que ha tingut un creixement molt important de personal. El que passa és que potser la discussió l'hem feta amb esmenes horitzontals i no hem pogut observar tota la quantitat d'esmenes que s'havien produït en aquesta Direcció General. És una Direcció General que, per posar un exemple, compta amb un cap de relacions públiques, a més a més del cap de premsa i propaganda; és a dir, que és com una petita Conselleria en aquest sentit; i és una Direcció General, per exemple, les despeses, dietes, locomoció i trasllat d'alts càrrecs i personal de la qual nosaltres ja comprendríem que han crescut pel nombre de demandes, que s'estan fent noves obres, que s'ha d'anar a la realització d'actes esportius, i entendríem, doncs, que superés aquest 7,5 de creixement vegetatiu i pugés, o que es doblés, o que, fins i tot, es tripliqués; però el que ja no entenem és que es multipliqui per vuit. Passa d'un milió de pessetes que hi havia l'any passat a 8.559.870. A nosaltres aquest creixement ens sembla absolutament desproporcionat en aquest sentit i ens sembla molt adreçat a una política de promoció i de projecció a través d'aquesta Direcció General, i, per tant, la nostra proposta és de reduir-ho per passar-ho a un concepte que ja havíem tractat abans, a la Direcció General de la Joventut, que és el concepte de subvenció al Consell Nacional de la Joventut.

I m'agrada tornar a aquest tema, perquè em dona oportunitat de replicar al senyor Subirà respecte al punt de què havíem parlat abans. Perquè el senyor Subirà és evident que tracta de molts temes i és clar que a molts no pot arribar-hi amb profunditat, però el fet que se'ns digui que no es permet ni augmentar el pressupost, en aquest cas, ni augmentar de personal en el Consell Nacional perquè el Consell Nacional es troba en rediscussió de quin és el seu estatut jurídic, jo li podria dir que no és una cosa certa. Perquè la discussió de quin és l'estatut jurídic del qual es dota el Consell Nacional és una discussió que fa molt temps que és encetada. Per exemple, jo li podria dir que en la propera assemblea general que es prepara per abans d'acabar el curs, aquest és un punt que no consta en l'ordre del dia, cosa que vol dir que durant tot aquest curs serà un problema que no es tractarà. I a l'argument que ens havia donat, que era que en aquests moments, mentre hi hagués aquesta —segons ell— indefinició jurídica, aquest tema no es podria tractar, és evident que l'any que ve tampoc no el podrem tractar perquè és que és un tema que ara com ara no és plantejat.

I el Consell Nacional de la Joventut té un estatut jurídic, que és l'estatut que li dona el Decret que el va fundar i que avui és vigent i que l'adscriu al Departament de Presidència de la Generalitat, i això és el que hi ha. I a mi, el que no em sembla és que, per exemple, sigui un Consell al qual per a treballs, publicacions i activitats se li dediquin 625.000 pessetes.

Fent un petit recordatori, així molt per sobre, jo recordo que en aquest curs passat, per exemple, el Consell ha editat tres llibres, a més a més dels seminaris: un sobre la situació actual de la joventut a Catalunya, un altre sobre un seminari

que es va fer d'associacionisme juvenil i un altre sobre els problemes de la droga. És evident que amb 650.000 pessetes, si no se'ls imprimeixen ells mateixos, o fan alguna altra cosa, és que és claríssim que, per molt que el senyor Subirà ens parli, per exemple, en la rèplica que ha acabat de fer a aquesta pregunta respecte a les subvencions, que ens diu: «i a més a més, són unes subvencions que estan molt ben vistes pel Consell Nacional, i que el Consell Nacional no hi ha fet cap objecció»..., és a dir, utilitzem el Consell Nacional quan ens interessa, però quan es tracta de potenciar el Consell Nacional no som capaços ni de donar-li un col·laborador tècnic, ni de donar-li diners perquè pugui fer activitats.

Evidentment, a mi em sembla que es poden fer molts discursos, tothom, l'Honorable President de la Generalitat a Terrassa, o on vulgui, però els fets són aquests, que hi pot haver un associacionisme molt important a Catalunya, un associacionisme juvenil, però el que és evident és que el Consell Executiu de la Generalitat no li dona pas els mitjans per a tirar endavant.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Subirà per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em concretaré a l'esmena de què es tracta i no em dedicaré, evidentment, a fer una contrarèplica d'una rèplica d'una esmena anterior, etc.

Bé, aquí ens trobem davant d'una esmena d'alça, en un cantó, i de baixa, en un altre, i, evidentment, a nosaltres ens sembla que en aquest cas el que escau és donar els arguments pels quals la baixa no és possible.

Evidentment, el senyor Planellas ha dit —i crec que és veritat— que la Direcció General d'Esports ha fet un gran esforç de promoció; només faltaria, és clar, ha fet un gran esforç de promoció de l'esport. Llavors, és clar, nosaltres creiem que no es pot respectar, en aquest cas no seria adient respectar una limitació del creixement només d'un 7,5%, perquè el creixement de les activitats de la Direcció General d'Esports no ha estat un creixement vegetatiu; ha estat superior al vegetatiu.

D'altre costat, en l'exercici anterior van ser utilitzats uns crèdits amb els quals estava dotada la Representació Territorial de Barcelona —antiga Delegació Provincial d'Esport— en assumir aquesta Direcció General, de manera transitòria, les funcions de l'esmentada Representació a Barcelona, que en aquell exercici econòmic es traslladà a una seu pròpia. Llavors, ens trobem que en el concepte que ens ocupa, que és el 241, que és la baixa que es proposa —241— hi ha prevista una quantitat de dietes per a trasllats i de finançament per a trasllats, que és absolutament indispensable perquè els plans de treball per al 1982, dels diferents Serveis de la Direcció General d'Esport, ocasionen l'augment que es reflecteix en la partida pressupostària quant a desplaçaments, per causa, fonamentalment —i això és molt clar— dels imperatius que es deriven de la vigilància i les observacions de les activitats, així com, sobretot, de les obres de noves instal·lacions esportives, de la gran activitat inversora que ha emprès la Direcció General, subvencionades per la Direcció General. Evidentment, aquestes inversions no es poden deixar de la mà de Déu. S'han de vigilar, s'han de controlar, s'ha de complir la normativa NIDE, se n'ha de vigilar el compliment, i tot això exigeix una

consignació adient per a poder fer front a aquestes necessitats.

Per això, per la impossibilitat de produir la baixa, és pel que nosaltres ens oposem a l'esmena que s'ha considerat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem a votar l'esmena número 72 del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 42 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Arribem ara a l'esmena número 80, però anteriorment voldria fer constar que l'esmena número 76, que havia estat votada dintre d'un dels paquets en què s'han votat simultàniament diverses esmenes socialistes del concepte 255, en realitat, aquesta esmena havia estat aprovada en Comissió. Ho dic únicament perquè consti als efectes de l'enregistrament, que aquesta esmena número 76 havia estat ja aprovada en Comissió.

Bé, aleshores, continuem amb l'esmena número 80 de la numeració del Dictamen, que correspon a l'esmena número 33 del Grup parlamentari del PSU.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. L'esmena següent és la número 82, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, la número 47 de la seva numeració, que defensarà el senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS: Senyor President, fariem una agrupació d'esmenes per a la seva defensa.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PLANELLAS: Concretament, defensaríem la número 82 del Dictamen, la número 84, la número 86, la 91, la 93, la 96 i la 97. I anunciariem la retirada de la número 88, la número 89 i la número 99. D'aquesta manera fariem una defensa global de totes les esmenes que tenim plantejades a la Direcció General d'Esports.

Concretament, les esmenes 82, 84, 86, 91 i 93 fan referència a diferents apartats que estan dins de l'article 47, a Institucions sense Finalitat de Lucre, i que nosaltres proposem de passar-les a Ens Territorials.

Aquí ens trobem amb el tema de l'esport escolar, les escoles de promoció, la formació de monitors, els programes de lleure i esport recreatius. Aquest és un tipus d'activitats que, avui per avui, ja estan portant a terme, fonamentalment, en la seva major part, els ajuntaments. El que passa és que, en aquests moments, encara no tenim una legislació sobre el tema, no hi ha una llei de l'esport, i s'ha hagut de recórrer a la fórmula dels consells comarcals d'esport com a òrgans privats, als quals es donen subvencions, però, de fet —ja ho vam veure en el debat que vam tenir en Comissió— són diners que van als ajuntaments, però, com que no poden anar directament als ajuntaments, per això es fa Institucions sense Finalitat de Lucre, perquè es traspasa als consells comarcals, perquè aquests ho donin als ajuntaments.

A nosaltres ens sembla que, si els consells comarcals estan formats per ajuntaments, el que també es pot fer és que es destinin directament aquestes subvencions als ajuntaments, que són qui, en definitiva i en aquests moments, ja sigui a través

dels consells comarcals, ja sigui directament, són els qui estan fent l'esport escolar, els esports especials, l'esport de promoció a casa nostra.

Després hi hauria dues esmenes: la número 96 i la número 98, que m'agradaria...

El Sr. PRESIDENT: La número 98?

El Sr. PLANELLAS: Perdó, la 96 i la 97.

El Sr. PRESIDENT: 97?

El Sr. PLANELLAS: Sí. M'agradaria defensar-les separatament, perquè d'aquestes no demanem el canvi de partida, sinó que en demanem la supressió. Concretament es tracta de 5 milions dedicats als ajuts per als esports autòctons. Aleshores, la nostra reacció va ser una mica d'estupefacció davant d'aquest títol: «Subvenció, 5 milions als esports autòctons». Hem recorregut al diccionari i hem vist que «autòcton» volia dir «originari del mateix país on es viu». Aleshores, nosaltres ja entenem que un Govern nacionalista vulgui fer créixer els esports autòctons; el que passa és que som els qui som, no? Igual com en polítiques esportives, a cops de talonari, posant 5 milions no farem créixer els esports autòctons quan no en tenim. Aleshores, per a nosaltres és claríssim que és una partida que, per un mínim de *decorum*, ens sembla que és imrepresentable en aquest sentit de donar 5 milions per a esports autòctons. Si el que passa és que es vol dir que aquests 5 milions són per a una altra cosa, que no són esports autòctons, aleshores, el que cal és canviar el títol, i posar-lo dins d'un altre concepte. El que no es pot deixar és aquest concepte amb aquests 5 milions per a esports autòctons.

Després, l'esmena 97 fa referència a 25 milions d'ajut als clubs modestos. Aquí també voldria demanar l'atenció dels senyors Diputats. En aquest mateix apartat hi ha 170 milions de subvencions a les federacions. Normalment, els clubs esportius —que tots estem d'acord que, avui per avui, són els qui estan aguantant l'esport a nivell de Catalunya— s'agrupen entre si en federacions per a poder competir, i el que és lògic és que des de l'Administració se'ls doni un suport i es doni uns diners a les diferents federacions perquè elles els distribueixin entre els seus clubs. I, precisament, nosaltres creiem que un criteri de distribució ha de ser l'ajut, fonamentalment, als clubs modestos.

El que no entenem —i creiem que no és correcte— és que a la Generalitat, en aquests moments, ens posem directament a donar subvencions a aquests clubs modestos, perquè, quins barems utilitzem per a dir quin és un club modest, quin és fort i què és un altre club modest? És que aquí ens podem trobar que, si ara hi ha manifestacions a la plaça de Sant Jaume, doncs, aviat tinguem manifestacions de les penyes i clubs esportius perquè se sentin discriminats perquè no els han donat subvencions.

Els diferents clubs estan agrupats en federacions. Donem les subvencions a les federacions i que siguin ells els qui es dotin d'una estructura democràtica i es reparteixin aquests diners. No siguem nosaltres qui, directament, donem aquesta subvenció, a no ser que intentem, a través d'aquesta subvenció, fer una certa política clientelar, de donar subvenció a aquest i a l'altre no.

Però a mi realment se'm fa difícil d'entendre que en una partida hi hagi una partida de 25 milions d'ajut als clubs modestos al costat d'una altra de 170 milions per a federacions esporti-

ves. Què vol dir, que aquests 170 milions per a les federacions esportives no aniran per als clubs modestos? ¿Se'ls quedaran els clubs grans? Aleshores, ¿l'Administració ha de cobrir això per a ajudar els clubs modestos? A mi em sembla que això no té cap mena de sentit, i nosaltres, el que proposem, és la supressió d'aquesta partida d'«Ajut als clubs modestos», de 25 milions.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Subirà per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, em referiré, en primer lloc, a l'esmena número 33 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que —si no ho recordo malament, i em sembla que he pres nota bé de les numeracions— és una a les quals s'ha referit el Diputat senyor Planellas.

Aquesta fa referència al tema del que s'ha anomenat el «Mundialet». És a dir, nosaltres creiem que la celebració del Campionat Mundial de Futbol... Ah, ha estat retirada, aquesta? Molt bé. Gràcies *(Remor de veus.)*

Pel que fa a l'esmena número 46 de la numeració del Partit Socialista Unificat, el fet de preveure en aquest pressupost, en el concepte 471, aquesta partida, i no en el concepte 431, ha estat motivat per dues causes. La primera és que aquesta activitat pot ser desenvolupada per entitats privades com clubs, associacions de pares d'alumnes, associacions cíviques, associacions esportives, etc. I, al mateix temps, també, pensem, es pensa confiar el desenvolupament d'aquesta activitat, principalment als consells comarcals de l'esport, que, mentre no es normalitzi la seva situació jurídica, no són entitats públiques, però es pensa que cal, que convé la potenciació d'aquests consells comarcals. Que en aquests consells comarcals hi ha representats els ajuntaments? Perfecte. Perfecte. A través dels consells comarcals es pensa dur a terme aquesta política.

Quant al tema dels esports autòctons, que ha provocat la curiositat d'alguns dels senyors Diputats, potser —potser— diccionari en mà no és l'expressió més afortunada, però això va ser un tema debatut en la Comissió, es van donar les explicacions oportunes, i els Diputats que eren presents en la Comissió saben que amb aquesta expressió la Direcció General es vol referir a aquells esports que es practiquen, per la seva mateixa naturalesa, en unes zones geogràfiques ben determinades. Evidentment, per exemple, el piragüisme en aigües braves és un esport que no es pot practicar en el delta del Llobregat *(Rialles.)*

En aquest concepte també s'entenen el rem i el piragüisme en aigües tranquil·les, que és un altre tipus de zona en la qual es pot practicar. De tal manera que estic disposat a admetre acadèmicament que l'expressió «autòcton» potser no és la més afortunada, però el Diputat que ha defensat l'esmena sabia perfectament a què ens referíem, perquè l'explicació es va donar amb total amplitud a la Comissió.

De manera, senyors Diputats, senyores Diputades, que nosaltres creiem que aquí ens trobem de nou davant d'una política que, globalment, consisteix a tallar la possibilitat d'actuació directa en la promoció de l'esport a través de les associacions —sense finalitat de lucre, evidentment— esportives, i canalitzar-ho a través dels ajuntaments. Nosaltres pensem que aquesta tasca es pot fer també a través dels consells comarcals

de l'esport, tal com ho he dit, i demano, per tant, el vot en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem, doncs, a votar les esmenes números 82, 84, 86, 91, 93, 96 i 97, números d'ordre del Dictamen, que han estat defensades pel senyor Planellas.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes enumerades han estat rebutjades per 42 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena número 83 del Dictamen, que correspon a l'esmena 86 del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, anunciar que defensarem l'esmena 83, 85, 87, 90, 98 i també la 94.

El Sr. PRESIDENT: 98 i 94. Moltes gràcies.

El Sr. TERRADELLAS: Sí, senyor President, i anunciem la retirada de les esmenes 92 i 95. Els números aquests són segons l'ordenació del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: 92 i 95.

El Sr. TERRADELLAS: 92 i 95, sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. TERRADELLAS: Bé, aquest és l'últim bloc d'esmenes que presentem en el tema d'esports, i, realment, la motivació de presentar aquestes esmenes és la mateixa que hem defensat en el transcurs del debat i que ja vàrem anunciar ahir: la gran preocupació del Consell Executiu a dirigir l'esport des de la Direcció General, l'esport escolar. Nosaltres creiem que qui millor el pot subvencionar i qui millor el pot treballar són els mateixos ajuntaments, però la Direcció General vol que es faci des del mateix Consell Executiu. Aquest és el sentit de l'esmena número 83. Escoles de promoció, qui millor que els mateixos ajuntaments, qui millor que els mateixos ajuntaments per a saber quina és la mena de promoció esportiva que s'ha de fer a cada ajuntament? Aquest és el sentit de l'esmena 85. Aquí trobem una partida, en l'esmena 87, en el concepte 431, que diu «escoles d'estiu», i trobem un altre concepte que és el 471, que diu: «altres escoles d'estiu». Nosaltres creiem que bé, si hi ha unes escoles d'estiu posem-les totes en aquest, perquè no ens sembla prudent que hi hagi unes escoles d'estiu i unes altres escoles d'estiu en una partida d'un milió de pessetes. Bé, no és còmic però, al Diputat que els parla se li fa difícil d'entendre el sentit de l'esmena número 90, que diu: «promoció d'esports d'hivern». Bé, si hi ha un esport d'hivern, nosaltres suposem que està localitzat en alguna zona; se'ns fa difícil creure que des de la plaça de Sant Jaume es pot fer una promoció d'esport d'hivern: hi ha 5 milions de partida pressupostària.

«Ajuts a grups modestos»: ja ho ha defensat el Diputat Planellas, que m'ha precedit en l'ús de la paraula fa uns moments: 25 milions de pessetes per a grups modestos. Diguin-me, senyores i senyors Diputats, si això no és una eina només per a fer clientelisme, perquè, si no, que ho facin a través de les federacions o bé a través dels ajuntaments, com nosaltres proposem, que són qui millor sap les necessitats de cada club i que dependrà això de la capacitat d'activitats que es faci en cada un

dels ajuntaments.

Evidentment, també presentem una esmena, l'última, la número 94. Aquesta partida de 5 milions, d'esports autòctons, els esports especials, i els programes de lleure i esport esportiu ho passem tot a una sola partida, en el Capítol IV, en l'article 43, o sigui, en els ajuntaments, dintre del concepte «programes de lleure» i, senyores i senyors Diputats, amb això acabo, perquè el sentit d'aquesta esmena, ja ho ha dit el Diputat Planellas, obeeix al fet que l'esport autòcton és una cosa difícil d'imaginar, i, si un cas hi és, s'ha de potenciar en la localitat que hi és, per tant, donem-lo a l'ajuntament. Si hi ha esports especials, que no sabem què vol dir, però també, en tot cas, si hi ha alguna cosa d'aquestes, que es faci a través dels ajuntaments, i, evidentment, perquè quant al programa de lleure, convindran amb mi totes les senyores i els senyors Diputats que avui, cada dia, es demana més una participació esportiva, no només de competició, sinó de participació, i el lleure és una vessant importantíssima en què tots els ajuntaments —jo penso que també la Generalitat— haurien de col·laborar.

Voldria, per a acabar, dir, senyores i senyors Diputats, que aquí no es tracta, com s'ha interpretat o s'ha volgut interpretar des del Consell Executiu o com, en nom del Consell Executiu, ho ha fet el Diputat senyor Subirà, de rebaixar cap partida, que quedi clar; del que es tracta és de traslladar-ho. Jo penso que traurem més rendiment donant aquestes pessetes als ajuntaments, que no pas des de la mateixa Direcció General I, al mateix temps, evitem, a més a més de donar-li eficàcia, aquest clientelisme i dirigisme, perquè, en una partida d'esports i de joventut, creguin-me, senyores i senyors Diputats, és preocupant veure el seguidisme de 10, 15, 20 i 30 anys enrera que s'està fent.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà té la paraula per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó mateix, perquè, així com altres vegades he fet un torn en contra de les esmenes pel cantó de la baixa que proposaven, en aquest cas, no m'hi referiré, a les baixes. A les baixes, ja m'hi he referit quan he parlat, quan he fet el torn en contra de l'esmena del Grup del Partit Socialista Unificat. Les baixes es proposen, pràcticament, a les mateixes partides i als mateixos conceptes, però hi ha una novetat en aquesta esmena, i és que agrupa totes les baixes per tal de produir una alta en el Capítol IV, de subvencions, a través dels ajuntaments.

El senyor Terradellas ens ha dit que ells opinen que la manera correcta de dur a terme una política esportiva a Catalunya és donant totes les subvencions a través dels ajuntaments. Bé, el Consell Executiu i el Grup que li dona suport opinem exactament el contrari: que la manera correcta —potser he exagerat, en dir exactament contrari, complementari—, substancialment, de dur a terme una política esportiva a Catalunya és la que s'està fent i que queda reflectida en el document pressupostari. Per tant, senyores i senyors Diputats, demano el vot contrari a les esmenes que s'han defensat.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació les esmenes que han estat defensades pel senyor Terradellas, que són les esmenes números 83, 85, 87, 90, 94 i 98, segons la numeració

del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes indicades han estat rebutjades per 45 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Tenint en compte les esmenes que ja han estat rebutjades en votacions anteriors, o retirades, arribem ara ja al Departament Adjunt a la Presidència, Direcció General d'Associacions i Fundacions, i la primera esmena és la número 104, de la numeració del Dictamen, més ben dit, és un vot particular, el vot particular número 1 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-lo...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, retirem el vot particular número 1, l'esmena 104, i, al mateix temps, anunciem la retirada de la número 107, esmena número 64.

El Sr. PRESIDENT: 107, molt bé. Anant endavant, doncs, ara arribem ja a les esmenes 109 i 110 del text del Dictamen, sobre les quals —hi ha una esmena del Grup de Centristes i una esmena del Grup Socialista— ha estat presentada a la Mesa una esmena transaccional, pel Grup de Convergència i Unió, de la qual vaig a demanar al senyor Secretari que vulgui donar lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional presentada pel Grup de Convergència i Unió fa referència a les esmenes 138 socialista i 46, centrista. «Estat de Despeses. Departament 04, Secció 01, article 25, concepte 252/02. Despeses reservades per a necessitats del Departament: 10.000.000 pessetes.»

El Sr. PRESIDENT: És que algun Grup parlamentari té inconvenient que passi a tràmit aquesta esmena? No hi ha inconvenient. És que el Grup Socialista i el Grup de Centristes retiren les seves esmenes? D'acord. Aleshores, algú vol fer un torn a favor de l'esmena transaccional? No hi ha torn a favor; per tant, entenem que no hi ha torn en contra, i podem passar directament a la votació d'aquesta esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

L'esmena transaccional, doncs, que ha significat la retirada de les números 109 i 110 del Dictamen, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Correspon ara l'esmena número 112 de la numeració del Dictamen, que és l'esmena número 66 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la —la número 66 de la numeració del Partit Socialista Unificat, esmena 112— ... Retirada?

Segueix l'esmena 113, que és la número 140 del Grup Socialista. Per a defensar-la —és la 113 del text del Dictamen—, té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista ha volgut mantenir una esmena en relació amb la política de compra d'immobles de la Generalitat. La preocupació que nosaltres tenim és que, a Comissió, hem demanat tothora quines eren les partides destinades a inversió per a poder fer uns càlculs de la correcta política de gestió en relació amb la compra d'immobles. No hem pogut escatir en cap moment quina és la política concreta que el Consell Executiu ha seguit en relació amb la política d'immobles.

Ens referíem que en el Pressupost de 1981 vam acceptar una esmena que es va presentar en Comissió, en la qual s'assenyalava una inversió de 300 milions de pessetes per al Departament de Governació i la vam acceptar perquè hi havia un càlcul de cost d'oportunitat entre diverses alternatives que es plantejaven; hi havia cinc alternatives que la Generalitat havia valorat i semblava que una de les alternatives era la millor, amb la qual cosa veïem que hi havia un treball previ en relació amb la selecció d'immobles. Quina ha estat la nostra sorpresa a nivell de Comissió? A nivell de la Comissió la nostra sorpresa és veure que aquest Pressupost de 1981 no es va complir, no es van destinar els 300 milions al Departament de Governació, sinó a la compra del Palau Robert.

Després veïem que hi ha una política de compra d'immobles que inclou la compra de l'antic edifici de la Nestlé situat al carrer d'Aragó. Veïem que es parla de la compra d'un immoble situat a la Rambla de Catalunya, i no se'ns diu quin immoble és. Jo voldria dir molt clarament, en nom del Grup Socialista, que en la política d'immobles nosaltres no volem res més que saber quina política de cost d'oportunitat es fa, quina política d'elecció es fa, en relació amb unes possibilitats d'oferta diverses i en relació amb el preu, i què ens costa el metre quadrat que nosaltres incorporem en el si del Pressupost.

Si no és així, podem pensar que a l'edifici de la Nestlé, que fou molt controvertit, des la Generalitat provisional es va intentar adquirir i no va ser possible, al preu que s'ha assolit no sabem quins punts té de referència en relació amb altres preus. Que l'edifici de Rambla de Catalunya no sabem amb quina política obeeix. Això, amb independència òbviament de la política del que serien els Serveis Centrals de la Generalitat de Catalunya. Com es direcciona aquesta política, sobretot quan tenim present en aquests moments una oferta excessiva, fins i tot, de locals comercials que podien ser objecte d'adquisició per la Generalitat. No hi ha hagut, per tant, manera de saber per què es lloga, què costa la conservació, quan es compra per què es compra, a quins preus es compra, què surt del metre quadrat i quina lògica hi ha en aquesta política.

Per això hem mantingut aquesta esmena, perquè a part dels reiterats intents de saber en quins estàndards tècnics ens podríem arribar a bellugar, la política d'adquisició d'immobles no la veïem. I voldria recordar aquí que quan el Consell Executiu diu: «comprem un immoble, hem vist cinc possibles projectes, i comprem el que és en relació amb igual qualitat a menor preu», em sembla absolutament raonable, nosaltres no hi tenim res a dir, però això és impossible de saber-ho.

I tots sabem que en el tema del Palau Robert hi ha tota una història darrera. Tots sabem que a l'edifici de la Nestlé hi ha una història darrera, i quan es planteja el tema de l'edifici de la Nestlé vol dir unes despeses, evidentment, de rehabilitació pròpies de l'edifici, que faria que el metre quadrat sortís a un preu determinat. Aleshores, nosaltres tenim la sospita —dic només sospita— que la política d'adquisició d'immobles no obeeix a criteris d'objectivitat, evidentment, sinó que obeeix a altre tipus de criteris, és a dir, edificis que històricament no es podien col·locar, perquè era molt difícil la seva col·locació, resulta que finalment ens els trobem en el Pressupost de la Generalitat de Catalunya, sense que hi hagi hagut una memòria explicativa justificant el cost d'oportunitat de l'adquisició.

Nosaltres, per tant, som contraris a una política que no ens

expliqui clarament que allò que el sector públic, en aquest cas l'Administració de Catalunya, el Consell Executiu, ha emprès com a política de compra de nous edificis, obeeix a un càlcul perfectament estimat, en funció que l'oferta és excessiva en aquests moments i que podríem tenir uns costos d'oportunitat que signifiquessin uns estalvis.

Això ens sembla a nosaltres absolutament correcte des de qualsevol perspectiva, aquí no hi ha perspectives ideològiques, em sembla correcte des d'una perspectiva estrictament institucional. I és per això que hem mantingut nosaltres aquesta esmena al Departament de Governació, que havia previst una inversió de 440 milions de pessetes, que finalment ha reduït, fins i tot, a 210 milions de pessetes, que no sabem on va exactament aquesta inversió, com no sabem exactament quins són els costos del conjunt de la política d'immobles de compra de la Generalitat. Això amb independència que en la memòria explicativa hauria de constar què volem fer de l'Administració de Catalunya, des del punt de vista de la seva ubicació física, tema absolutament central, i del qual, evidentment, aquí se'ns dirà que el que és important és que els edificis siguin centrals.

Nosaltres entendrem tot el que puguin ser arguments de dir: «no hi cabem, estem molt malament, la situació és molt difícil; el nombre estàndard de funcionaris que tenim en relació amb metres quadrats de què disposem no donen sortida als nostres problemes administratius...»; amb tot això som absolutament comprensibles, però el que voldríem saber precisament és que la política de compra d'immobles respon a uns criteris de seriositat que haurien de regir l'Administració pública de Catalunya. Des d'aquest punt de vista, nosaltres, quan es plantegen temes de tèrmits, o quan es plantegen temes d'immobles diversos, la nostra preocupació, òbviament, en el cas dels tèrmits era salvar un edifici, però també és important que sabem des del punt de vista pressupostari que salvar un edifici té un cost addicional de tants milions, i aquests tants milions nosaltres els admetríem sempre, que en aquest cas és la salvació d'un edifici, en canvi en el que és la ubicació en altres tipus d'edificis, el que volem saber lògicament és una relació inversió/metres quadrats, i si realment s'ha anat al mercat per saber el conjunt d'oportunitats que teníem en el mercat.

Em sembla que no demanem massa, em sembla que hem fet tots els esforços a nivell de Comissió, i podem dir que estem molt insatsfets de la política de compra d'immobles que ha fet la Generalitat de Catalunya des del punt de vista de la transparència quant al conjunt d'ofertes que podríem tenir a disposició del mercat, i les eleccions que s'han fet, sobretot quan ens trobem damunt la taula amb un tema molt controvertit com ha estat el Palau Robert, amb un tema molt controvertit com ha estat l'edifici de la Nestlé que s'ha comprat, com ens trobem, per tant, amb temes que indubtablement estaven paralitzats perquè l'oferta que es plantejava era una oferta que no corresponia a una demanda, i resulta que aquesta demanda, finalment, l'ha feta el Consell Executiu de la Generalitat.

És per això que hem presentat aquesta esmena que fa referència, en aquest cas, a Governació, però que fa referència al conjunt del Consell Executiu, de 210 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Té la paraula el

senyor Escudé per al torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ (*De l'escó estant.*): Sí, senyor President però m'agradaria si fos possible, com que hi ha també l'esmena 67 del Partit Socialista Unificat de Catalunya exactament amb el mateix concepte...

El Sr. PRESIDENT: És l'esmena 114? L'esmena 114 del Dictamen, 67 del Partit Socialista Unificat.

El Sr. ESCUDÉ (*De l'escó estant.*): Això. Si pogués acumular el torn en contra després.

El Sr. PRESIDENT: El Grup del Partit Socialista Unificat no té inconvenient a fer la defensa d'aquesta esmena ara?

El Sr. RIBÓ (*De l'escó estant.*): Cap inconvenient senyor President, la defensaria el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES (*De l'escó estant.*): Sí, senyor President, i molt breument perquè compartim la totalitat dels arguments que ha donat el Diputat senyor Armet, i, tal com dèiem aquest matí, en realitat és una esmena que mantenim per haver assistir a un espectacle, jo diria, de poca seriositat, del Grup que dona suport al Govern, en relació amb la compra d'aquest local. Hem argumentat aquest matí que l'any 81 en el pressupost no hi havia cap previsió per a aquesta despesa, que posteriorment una esmena de Convergència i Unió va col·locar 300 milions que després s'han destinat a altres objectius diferents d'aquells pels quals va ser col·locada en el Pressupost, i que en el Pressupost d'enguany de nou apareix el destí de 440 milions de pessetes, i de nou, per una esmena de Convergència i Unió, queda reduïda a 240. Per tant, com que entenem que això s'enfronta de manera total i directa amb qualsevol criteri d'objectivitat i de seriositat en el tracte a donar a les compres d'immobles, en aquest cas el Departament de Governació, hem mantingut aquesta esmena al Ple.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Escudé té la paraula, pel torn en contra, contra les dues esmenes 113 i 114.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Els meus il·lustres contradictors han fet tots ells unes referències generals al tema de política d'adquisició d'immobles, i, de manera particular, l'il·lustre Diputat senyor Vives ha fet història del que va passar en relació amb la compra d'edifici per Governació en el Pressupost de l'any anterior.

Bé, com que les esmenes concretes fan referència a aquesta partida d'aquest moment i d'aquest Departament, jo em referiré bàsicament a això, però abans no puc resistir la temptació de donar una petita pinzellada de tipus general quant a política d'adquisició de locals. Em sembla a mi que és evident que la política d'adquisició de locals del Consell Executiu és la d'obtenir el màxim d'eficiència en els serveis, en la coordinació, en l'organització dels serveis administratius, i, per tant, que esdevingui en millor servei al ciutadà, a l'usuari. Una altra finalitat ben general i ben concreta i compartida, crec, per tots els Grups, és la d'evitar el pagament de lloguers per a anar a l'activitat més rendible a llarg termini de l'adquisició de locals.

En el cas concret de Governació, i en altres conselleries, com saben les senyores i senyors Diputats, es dona la circumstància que hi ha un esmicolament de dependències a diversos indrets de la ciutat, i que aleshores, en pro d'aquesta eficàcia i aquesta racionalització de la qual els parlava, convé ajuntar-les, posar-les en un sol lloc. I aquest és el tema i el problema concret de la Conselleria de Governació.

L'any passat —se'ns ha dit molt i és ben cert— es va aprovar una esmena del nostre Grup, en aquest sentit de destinar 300 milions de pessetes a diverses alternatives innominades, cap en ferm, i que en definitiva per bona oportunitat de preu i de condicions, es va adquirir el Palau Robert, però és que en això jo voldria dir que el patrimoni és patrimoni de la Generalitat, no és patrimoni d'un Departament en concret, per tant, no hi veiem res d'estrany en això. El que sí que això ha provocat és que continuï existint la necessitat que la Conselleria de Governació aplegui el màxim de les seves dependències, dels seus serveis, dintre d'un mateix edifici. I, aleshores, com saben les senyores i senyors Diputats, almenys aquells que formaven part de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupostos, en el si de la Comissió es va donar una explicació exhaustiva del tema, es va lliurar per escrit un estudi de cinc planes on existien, on es referenciaven tots els criteris tècnics, un estudi econòmic de la necessitat del volum d'aquesta despesa. Per tant, em sorprèn que encara es digui que el motiu de l'esmena, almenys en el número darrer del *Butlletí Oficial del Parlament*, se'ns digui que és per manca d'informació.

Per tant, doncs, ens sembla que queda suficientment justificat, per tot això que els he dit i per aquest estudi que ja es va distribuir al seu moment, la conveniència i necessitat de dotar d'un edifici propi el Departament de Governació.

Però, és que és més, i això és una mica un punt final de rèplica al senyor Maties Vives: aquí no és que de 440 milions s'hagi baixat a 230, senzillament —com recordaran les senyores i senyors Diputats membres de la Comissió— aquí el que es va fer és que es van aprovar unes esmenes del nostre Grup per a destinar unes quantitats determinades a altres elements, sobre la base i a condició de transformar en un programa pluri-annual aquesta adquisició. O sigui que l'adquisició continua essent de 440 milions, el que passa és que se'n destinen 230 en aquest Pressupost i una previsió de l'exercici proper de l'any 83 per a la resta de consignació.

Per tant, doncs, demanaria, com a conseqüència del que he explicat, a les senyores i senyors Diputats que volguessin votar en contra rebutjant les propostes que ens fan els Grups esmenants a través de les seves esmenes 140 i 67 de la seva respectiva numeració.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Anem a passar, doncs, a votació les dues esmenes que han estat debatudes. Primerament, per ordre, l'esmena número 113, que és l'esmena 140 del Grup Socialista. S'han de votar separatament, perquè evidentment la baixa és la mateixa, però no és la mateixa l'aplicació.

De manera que votem primerament, doncs, l'esmena 113 del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena 113 ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

I anem a votar ara l'esmena número 114, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra d'aquesta esmena?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Continuem ara amb l'esmena número 121, que correspon a la 28 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Hem arribat ja ara a la Secretaria General Tècnica del Departament Adjunt a la Presidència.

Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President!

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Per un aclariment; és del Departament Adjunt a la Presidència o del Departament de Governació?

El Sr. PRESIDENT: A veure, pot ser que m'hagi passat per alt. (*Pausa.*) Departament de Governació, en efecte. És l'esmena 121.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el conflicte que ara teníem és que aquí nosaltres agafem una determinada partida de Governació i la traslladem a una determinada partida de Presidència. Per tant, tots teníem raó: això és Presidència i és Governació a la vegada, depèn de com ho mirem, d'on traiem la font de finançament i on la destinem. Molt breument: la font de finançament, la traiem d'una partida de Governació, que és «Estudis i Dictàmens emesos per persones alienes al Departament», una partida que nosaltres havíem reservat alhora per a presentar aquestes esmenes en concret, senyor President, que són exactament la 26, la 27 i la 28 nostres, de la nostra numeració, i que corresponen al 121 i 122 —perquè la número 26 nostra no l'hem trobada traslladada a l'annex del Dictamen, tot i que sí que està en el quadre resum del primer *Butlletí* que es va editar. Jo, simplement, demano permís...

El Sr. PRESIDENT: Sembla que és l'únic error que s'ha fet en el suplement del *Butlletí*; és a dir, aquesta esmena número 26, que no hauria estat impresa. Potser el senyor Lucchetti pot informar els senyors Diputats de l'esmena de què es tractava.

El Sr. LUCCHETTI: Sí, amb molt de gust, senyor President, i a més voldria aprofitar —ja que s'ha parlat d'un error, l'únic error— perquè, en nom del nostre Grup, i suposo que en nom de tota la Cambra, hauríem de felicitar els serveis del Parlament que han ordenat el debat de tal manera que el fan intel·ligible, en la mesura que el debat de pressupost, tal com l'estem fent, políticament, sigui intel·ligible. Aleshores, jo em voldria referir primer a l'esmena 26 —que és la que no tenen vostès, i per tant m'hi detindré una mica més. Aquí nosaltres incrementem —procedent d'aquesta partida de Governació— unes partides —en concret, l'esmena 26 fa referència al concepte 281 i la 27 al 282 i la 28 al 471— que són de la Comissió Interdepartamental de Medi Ambient. Aquest matí, quan el senyor Subirà donava explicacions de com es distribuïen els metres quadrats, ens parlava de la Comissió aquesta, de la CIMA, i ens deia que té —deia en paraules textuais— «els metres quadrats mínims per a sobreviure». Nosaltres pensem que, efectivament, aquest és un dels problemes que voldríem posar avui sobre la taula; no únicament els metres quadrats per a sobreviure, sinó que ens sembla que és un Departament,

no una Direcció General, una Comissió que està per sota, jo diria, dels mínims vitals —jo no sé si en metres quadrats sí, però, quant a dotació pressupostària, realment és molt baixa. Jo només vull recordar que el Capítol de personal —i no proposem una esmena d'augment de personal; aquesta és una Comissió Interdepartamental, i per tant suposem que pot tenir ajut en determinats moments de diferents Departaments— té un cap de servei, dos col·laboradors tècnics, un administratiu i un auxiliar administratiu; 10 milions de pessetes previstos per al capítol de personal, en una Comissió d'aquestes característiques. Però després té 5 milions de pessetes per tot l'any per a gastar-se, comptant una sèrie de qüestions d'acció política que ara nosaltres proposarem augmentar, i després 1 milió de pessetes que està previst com a subvencions a institucions sense finalitat de lucre i a institucions diverses.

Nosaltres hem dit repetides vegades que un pressupost no és res més que la plasmació comptable d'una política, i aquí veiem clar que aquesta és la plasmació comptable, i jo diria que irrisòria, d'una política de medi ambient que s'està fent, perquè les partides aquestes són partides que trobem absolutament insuficients.

Jo ara no voldria aquí fer reflexions, que em sembla que són a l'abast de tothom, i més que a l'abast de tothom estan en la consciència avui de la mateixa opinió pública. La crisi industrial que estem vivint fa que les qüestions del medi ambient les hàgim de tenir presents cada cop més. Les indústries, moltes empreses, per a plantar cara a la crisi, acudeixen al que els economistes en diuen les «deseconomies externes», fer pagar al conjunt de la població moltes de les seves dificultats per abaixar els costos, i això està creant, aquestes deseconomies externes, greus problemes de fums i males olors de pol·lució atmosfèrica, destrucció del paisatge, de contaminació de les nostres aigües —a les costes, al mar, als rius—, de sorolls al cinturó industrial i a altres llocs de Catalunya, etc. Nosaltres sabem que aquest és un tema molt difícil, és un tema molt difícil, perquè és un tema en el qual la resistència empresarial, la resistència industrial és molt forta. Aquí, realment, aquest és un brau molt difícil de fer anar per on es vol fer anar, perquè aquí els interessos econòmics són molt forts, i nosaltres creiem que amb aquest pressupost es demostra que la Generalitat, davant d'aquests interessos econòmics, no té una política, no té una voluntat d'afrontar-ho. I aquests interessos econòmics, o aquestes dificultats, no són només industrials —aquest és un tema que obre moltes resistències corporatives. Un ajuntament que contamina en origen les aigües d'un riu, per exemple, aquella contaminació no afecta només aquest ajuntament, afecta tots els ajuntaments que segueixen les aigües d'aquell riu. I no és només un problema de corporacions locals; moltes vegades ens trobem, sovint, amb enfrontaments entre els treballadors d'una empresa contaminant i els ciutadans que viuen en el medi ambient contaminat. Aquests conflictes, aquestes dificultats necessiten una intervenció del poder públic —en aquest cas, una intervenció de la Generalitat— en la mesura de les seves forces —sabem que aquesta és una competència que està en tràmit—, necessiten una coordinació de la Generalitat, perquè aquest és un tema, el del medi ambient, en què, com diuen els especialistes, no hi ha fronteres, i és molt difícil que sigui un tema que puguin abordar els ajuntaments, per exemple, i que necessita una visió de conjunt

precisament per a lluitar contra aquest cert corporativisme que en certs moments pot néixer a l'hora d'abordar aquest problema.

Nosaltres, per això, proposàvem uns augments mínims, perquè tot i sent simbòliques aquestes partides, nosaltres creiem que les partides que hi ha estan per sota del mínim simbòlic, que no són ja ni simbòliques, i que, en tot cas, si simbolitzen alguna cosa, no és una política de protecció del medi ambient, sinó una política de contemporitzar amb el que avui està ocorrent de destrucció del nostre medi ambient. Per tant, proposem —no gran partides, entre altres coses perquè, siguin petites, siguin grosses, la majoria d'aquest Parlament segurament ens les votarà en contra—, proposem doblar les assignacions que tenen un significat polític aquí, que són: de promoció, cooperació científica i tècnica, que hi havia 1 milió de pessetes, proposem elevar-ho a 2 milions de pessetes; de promoció i desenvolupament, que hi havia 500.000 pessetes, proposem elevar-ho a 1 milió de pessetes, i de subvencions a institucions sense finalitat de lucre, a institucions diverses —associacions que en aquest moment a Catalunya, i a un nivell més ampli, estan intentant coordinar els seus esforços amb ajuntaments, amb autoritats, per lluitar contra la contaminació, per lluitar en defensa del medi ambient, com ADENA, en fi, jo no m'hi vull estendre, n'hi ha d'altres, de fet, ja han estat subvencionades, ja van estar-ho, si no ho recordo malament, l'any passat—, es tracta d'augmentar també aquesta xifra irrisòria d'1 milió de pessetes i fer-la, doncs, en fi, dues vegades irrisòria, augmentant-la a 2 milions de pessetes, perquè no pretenem amb això res més que portar aquí la preocupació sobre aquest tema que ens sembla que mereix que se li presti atenció. Abans deia que en el tema del medi ambient no hi ha fronteres, pensem que cal coordinar; per tant, ajuntar esforços, col·laborar amb els ajuntaments i, sobretot —que és el que avui discutim aquí—, dedicar-hi un major esforç financer.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo crec que totes les senyores i tots els senyors Diputats estarem totalment d'acord amb el que ens ha explicat el senyor Lucchetti. Realment, el tema del medi ambient, els problemes ecològics són cada dia més importants en una societat com la nostra. Ara bé, s'hauran adonat, m'imagino, que el senyor Lucchetti ens ha parlat en totes tres esmenes dels increments, d'allò que seria bo d'incrementar. Del que no ens ha parlat, jo diria, gens ni mica, o gairebé molt poc, molt en segon terme, és d'on han de sortir aquests diners. Perquè aquest és el problema. I aquestes tres esmenes em sembla que ens poden donar peu per a donar un criteri de, almenys, quin és el parer del nostre Grup, perquè a nivell de Comissió es va debatre molt, hi havia molts problemes de procediment quant a les esmenes d'alta i de baixa, quant s'havia de discutir en alta o en baixa, què era millor. I, és clar, evidentment, encara que no tècnicament, políticament, que deia el senyor Lucchetti, en el fons hi ha dos tipus d'esmenes d'alta-baixa. Hi ha esmenes en què el que interessa al Grup esmenant, o interessava al Grup esmenant, era reduir una partida perquè la considerava excessiva, supèrflua o el que fos, i per tant l'estalvi anava a un fons amb un concepte una mica genèric. En canvi, hi havia altres partides —i era de vegades difícil de detectar— en què era a la

inversa, que el que interessava a l'esmenant, l'essència de la seva proposta, era incrementar una partida, i aleshores, més o menys d'una forma indiscriminada, anava cercant un lloc per a treure els diners. I aquesta, diria, que és la primera vegada, o una de les primeres vegades, o la primera vegada en què clarament apareix aquest problema.

Tots estariem d'acord amb aquests increments, però el problema està que s'han de treure d'algun altre lloc. I aquí és on, com sap molt bé el senyor Lucchetti per la seva professió, l'economia és l'assignació d'uns recursos escassos, i, per tant, no podem donar abast a tot, hem de fer uns criteris, unes normes de distribució. I aleshores, el nostre Grup, i el Consell Executiu, en preparar el pressupost, va aplicar, lògicament, el principi de la utilitat marginal decreixent: unes pessetes a un concepte, passades a un altre lloc tindran una utilitat menor. I dic això perquè, quant a aquests increments que se'ns proposen —que se'ns parla de caràcter simbòlic i realment és simbòlic—, puc informar que, en aquests moments, a la Comissió Mixta s'està negociant el traspàs de tot allò relacionat amb el medi ambient, i realment seran quantitats molt més importants que això i, per tant, qualsevol concessió, qualsevol canvi que es pogués fer en aquest tema, realment no tindria entitat en comparació amb la resta. Ara, com que, en definitiva —i aquest és un criteri de la Mesa i és el criteri bo i lògic—, els debats es fan en el moment en què es fa la reducció, evidentment, per aquest principi que he citat de respectar aquesta aplicació del criteri de la utilitat marginal decreixent, que totes aquestes quantitats es treuen del concepte 251 del Departament de Governació, de la Secretaria General Tècnica, nosaltres entenem que estan ben assignades, que estan ben atribuïdes aquestes quantitats en el concepte d'estudis, i en la Comissió ja es van explicar aquests estudis. I, per tant, relativament, nosaltres entenem que és molt millor que siguin on són i no vagin allà on es proposa. Per això, diguem-ne, en el fons, sentint-ho molt, però tècnicament ens oposem a totes tres esmenes i per això demanem a les senyores i als senyors Diputats que ens donin suport en aquest vot negatiu a l'acceptació de les esmenes que se'ns han aportat en aquesta sessió.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem a procedir a la votació d'aquestes esmenes, la 121 i la 122 de la numeració el Dictamen i també l'esmena aquesta número 26 del Partit Socialista Unificat que, malauradament, no ha estat publicada.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les tres esmenes han estat rebutjades per 42 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

L'esmena que segueix, no votada encara, és l'esmena 126, que correspon a l'esmena 148 del Grup Socialista. Això correspon a la Direcció General d'Administració Local.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): Aquesta ha estat votada.

El Sr. PRESIDENT: Ha estat votada? Excusin-me, doncs. Aleshores, tenim l'esmena 131 del Partit Socialista Unificat, que és l'esmena número 70 del Grup.

Per defensar-la, té la paraula...

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Espasa.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, agruparíem en aquesta defensa les esmenes números 70, 213 i 214 del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: No, la 70 no pot ser. Deu ser l'esmena 70 del Grup.

El Sr. ESPASA: Del Grup, perdó. I, per tant, 213...

El Sr. PRESIDENT: 70, 213...

El Sr. ESPASA: 213, 214, 215, 216, 222, 223, 224, 225, 276, 296, 331, 344 i 348.

El Sr. PRESIDENT: Tots aquests números són esmenes amb numeració del Grup.

El Sr. ESPASA: Sí, esmenes del Grup. Són totes esmenes referides a personal, amb una agrupació horitzontal que abraça quasi tots els Departaments on el Grup del PSU ha fet esmenes de personal; i per això en farem una defensa dita de tipus horitzontal.

Abans de començar, jo voldria preguntar-me i preguntar a les senyores i els senyors Diputats si s'han fixat mai, quan els nens petits juguen a fireta, en el verisme amb què estan fent les transaccions, amb què es compren el mig quilo de monges, el mig quilo de cigrons. I un no sap destriar fins a quin punt aquell nen sap que està fent broma o sap que està jugant seriosament. Aquesta mateixa sensació, d'estar davant d'uns pressupostos de fireta, és la que té aquest Diputat que els parla quan els analitza i, sobretot, quan sent algunes de les contestes, de les rèpliques que es fan a les propostes de millorar, de transparentar, de racionalitzar aquest Pressupost.

I, per què dic això? Perquè en la memòria dels Pressupostos, en la primera pàgina, només començar a llegir la memòria, amb molt bon criteri es diu que aquests Pressupostos estan d'acord amb la Llei Orgànica dita LOFCA, és a dir, Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes. I fins tot la memòria, en el seu punt e), diu i recorda a l'atent lector que aquests Pressupostos s'han fet amb criteris homogenis, de manera que sigui possible la seva consolidació amb els Pressupostos Generals de l'Estat. I més endavant, a la segona pàgina, la memòria també diu que aquests Pressupostos estan d'acord amb la Llei General Pressupostària, d'obligada aplicació perquè no tenim encara Llei de Finances Públiques de Catalunya. I, en canvi, aquest Diputat que els parla, i molts de vostès també, sap que això no és veritat, que això no és cert, que aquests Pressupostos no compleixen la LOFCA, que aquests Pressupostos no segueixen la Llei General Pressupostària, que aquests Pressupostos no són homogeneïtzables amb els de l'Estat; que aquests Pressupostos tenen, en la partida de personal, com a personal propi, no diferenciat en el Pressupost, no en la memòria, el personal transferit, per exemple, ni més ni menys, que de la Seguretat Social, 34.000 funcionaris transferits i, en canvi, aquí, jugant a la fireta, el posem a dins i diem que en tenim molt, però sabem que no és veritat, però no sabem si és veritat o no és veritat, no sabem si el que ho diu s'ho creu o no s'ho creu. No ho podem arribar a saber. És per això que jo feia aquesta festiva comparació amb el psicologisme dels nens quan juguen a fireta, que un no sap si es creu o no es creu allò que està fent, i ho fa amb un realisme realment impressionant.

Aleshores, és clar, seguint amb l'exemple de la fireta, abans

el senyor Subirà ens ha fet un joc de prestidigitació quan ens ha dit, ens ha calculat una *ratio* dient que era molt més bona que la del Govern central, i ens ha dit que a la Generalitat la relació entre personal propi o d'infraestructura que diem aquí i personal transferit era del 4% i, en canvi, al Govern central, al Govern de l'Estat, la relació entre personal central i personal perifèric era del 12% i s'ha quedat molt satisfet fent aquesta comparació.

Jo voldria recordar al senyor Subirà que, dins d'aquest càlcul, el senyor Subirà ens hi ha ficat *matute*, com es diu vulgarment, el senyor Subirà ens hi ha ficat les 34.000 persones traspassades de la Seguretat Social, que el senyor Subirà sap molt bé que no han d'estar en el Pressupost, que el senyor Subirà sap molt bé que deshomogeneïtzen el Pressupost, com no mana la LOFCA, que no compleixen la Llei General Pressupostària. I és per això que un es pensa que el senyor Subirà potser —un no ho sap—, potser està jugant a fireta, no ho sabem. En tot cas, ens diu coses que no són, i això sí que cal remarcar-ho.

És en aquesta *ratio* que ens ha llegit, si es treu el personal transferit de la Seguretat Social, senyor Subirà, aquest 4% es converteix en un 8,23%. Sigui exacte, sigui exacte quan faci els exemples i no ens passi *matute* o contraban.

Un també podria pensar, davant de la situació del personal, de la proposta de contractació de nou personal per la Generalitat que aquest és un dels eixos fonamentals que té pensat el Consell Executiu per a lluitar contra l'atur perquè, realment, les propostes de contractació són generoses, són abundoses. Propostes de contractació que han hagut d'adequar-se, gràcies a l'impuls del Parlament, a uns mínims criteris de racionalitat i d'objectivitat, i així la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública ha permès, d'alguna manera, ordenar aquesta contractació. I així la manca encara d'una llei sobre la funció pública i la manca encara d'una llei de plantilla orgànica ens va portant, any rera any, al fet que abordem la discussió dels Pressupostos sense tenir plantilla orgànica.

Jo voldria dir que l'estructura de personal que ens proposa el Consell Executiu, la que hi ha i la que ens proposa amb aquests Pressupostos tendeix a generar una estructura de piràmide invertida o, a tot estirar, de bóta de vi, com aquest matí ens recordava el Diputat senyor Santiburcio, en el sentit que hi ha més Caps de servei i de secció que no Caps de negociat. I no s'hi val o no és del tot cert, senyor Subirà, a dir que l'execució correrà a càrrec del personal transferit perquè vostè sap, tant o millor que jo, que entre el personal transferit hi ha molts funcionaris qualificats, funcionaris amb capacitat, amb voluntat de treball, d'identificació, fins i tot amb el mateix Consell Executiu, però, en definitiva, i és l'important per a un funcionari, amb l'Administració catalana, per a ser promoguts a càrrecs de responsabilitat. I això no es fa des del Consell Executiu. Des del Consell Executiu es traça una línia imaginària, una imaginària línia de Maginot on, a partir d'un cert nivell, allí tot és personal contractat, que ara hem racionalitzat una mica amb la Llei de Mesures de la Funció Pública, i la resta ja ho faran els funcionaris transferits.

El senyor Subirà també sap, com jo, que aquesta situació ha provocat inquietud, ha provocat queixes i ha provocat escrits desgraciadament, en la opinió de qui els parla, no signats però escrits importants de funcionaris importants queixant-se d'a-

questa situació, denunciant la marginació de què són objecte i assenyalant aquesta existència d'una hipotètica línia Maginot, que ningú no pot travessar; només uns elegits no sabem per quins mecanismes.

L'estructura de personal és de piràmide invertida, és de bóta de vi. Hi ha més caps que cues, i això no és bo per a una Administració. Això no és bo per a una Administració, però, quan li interessa, el senyor Subirà ens ho corregeix ràpidament incloent en les seves *ratios* tot el personal transferit. I aleshores, aleshores sí que queda una mica més presentable la relació personal propi de la Generalitat-total de personal que té l'Administració catalana en aquests moments. Però això no és així i el senyor Subirà ho sap molt bé. El que passa és que també sap molt bé fer de nombres i explicar-se i té una gran capacitat, no només política sinó pedagògica quan ell vol.

Deia també que un no sap, quan mira els Pressupostos, si està veient una cosa real o una cosa fantasiosa, perquè un no sap, finalment, si el Pressupost de la Generalitat és 239.000 milions o és de 239.000 milions menys 109.000 milions que no corresponen al Pressupost de la Generalitat, que corresponen al Pressupost dels serveis transferits de la Seguretat Social. I un no sap si està comprant mongetes o cigrons en una parada de fíreta amb un altre nen que juga a dir que figura que és però no és, però figura que sí, però si tots dos ens ho creiem, semblarà que sí que és.

En definitiva, el nostre conjunt d'esmenes tendeix a reduir les propostes de nova contractació de personal amb un objectiu fonamental i partint d'una convicció, que l'estructura de personal és exageradament hipertrofiada en la seva cúpula de direcció, que cal i és políticament imprescindible recuperar i incorporar funcionaris traspasats a tasques de direcció política i que això només es farà si s'aprofiten aquests funcionaris transferits, i no com ara que se'ls traça una línia invisible aparentment, però molt realment existent que fa que aquests no puguin accedir a càrrecs de responsabilitat.

És per tot això, aquest conjunt d'esmenes que abans he enumerat, i per abreujar el debat i no repetir l'argumentació en cada cas, que nosaltres demanàrem el vot favorable a la Cambra per a tot aquest conjunt de consideracions que s'han fet.

I una última qüestió. Nosaltres potser només estàvem d'acord, encara que em sembla que l'he separat..., no, ja m'hi referiré en l'altra esmena que he reservat de personal, referent a la Direcció General de la Seguretat Social; tenim el dubte de si potser aquesta sí que és una Direcció que hauríem de mantenir, donat com han estat fets els Pressupostos sobre la Seguretat Social d'aquest any. Però tenim els nostres dubtes. Després ja ho aclarirem.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? (Pausa.) Té la paraula el Diputat senyor Subirà, per al torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo vull agrair molt al senyor Espasa que, a l'hora de qualificar-nos, de donar-nos exemples ètics, després de dir allò de la bóta, no hagi dit, en lloc de piràmide invertida, porró invertit, que té una forma similar a la piràmide. Realment li agraeixo, i també li agraeixo que em digui que jugo a «fíreta», perquè és una manera com una altra de rejuvenir-se.

Però ell m'ha qualificat de prestidigitador i jo crec que el

senyor Espasa també en sap molt, d'això, perquè fixin-se com ha convertit altra vegada en una espècie de debat a la totalitat del tema de personal, començant amb una esmena que simplement és una equivocació del Grup del Partit Socialista Unificat. Perquè l'esmena número 70, que ha estat la primera que ha esmentat el Diputat senyor Espasa, la que ha provocat la seva sortida aquí a la tribuna, és una esmena enormement curiosa.

Perquè, comptades les coses bé —concretament és el Servei 04, de la Secció 04—, el que intenta és provocar un decreixement a la plantilla en relació amb l'exercici passat i concretament aquest decreixement és d'un 1,67% i aquesta *ratio* l'he comprovada diverses vegades després que m'hagués fet tenir alguns dubtes, en parlar d'aquell 4%. Encara vol que després de tenir en compte tot el personal —jo l'estava buscant en un altre cantó— transferit també resulta que continuem estant per sota de la *ratio* de l'Estat.

Bé, llavors, evidentment, l'esmena número 70 no l'argumento més. A l'esmena número 70 ens proposen, simplement, que reduïm la plantilla de l'any passat. De tota manera ... —no, que la reduïm— perquè si no em surten malament els números és una reducció exactament d'un 1,67%. Ara, de tota manera, em fa l'efecte que el senyor Espasa ha sortit a defensar aquesta tirallonga d'esmenes pels aspectes de sanitat, i, per tant, li faré una sèrie d'explicacions en relació amb aquest tema i procuraré ser breu.

Bé, la plantilla de personal que es proposa en les esmenes que afecten el Departament de Sanitat en què ve estructurat el servei, i concretament algunes d'elles, la més important, potser, el Gabinet del Conseller, Secretaria General Tècnica, ha estat confeccionada d'acord amb els següents criteris: primer, organigrama i funcions atribuïdes segons les disposicions de creació i les complementàries de desenvolupament. Em sembla que això és d'una lògica absoluta. Segon, anàlisi de les tasques i activitats en les competències de l'òrgan o servei, tant en l'aspecte qualitatiu com en el quantitatiu, en referència al 82, segons programa d'actuació i segons experiència històrica del 81. Tercer, càlcul de l'increment de plantilla de personal contractat, considerant: a) Personal segons categoria administrativa i càrrec de comanament necessari per al 1982; b) Plantilla de personal contractat, segons pressupost del 81; c) Personal transferit ocupant llocs de treball i/o càrrec de comanament; d) Llocs de treball que es preveuen per a poder ésser coberts amb personal transferit i altres reassignacions de personal. I quart, càlcul de la plantilla del 1982 per addició de l'increment a la plantilla del 1981.

També cal fer notar que s'han fet les consideracions següents: la necessitat que hi ha hagut de crear nous serveis centrals com a conseqüència de les extraordinàries responsabilitats noves assignades al Departament, increment del treball dels serveis existents associats amb les transferències — que ha estat també fortíssim—, ja que ha passat de gestionar un pressupost de 6.983 milions de pessetes, a un pressupost de 18.837 milions de pessetes. Els indicadors de personal de suport dels serveis centrals, en relació amb el personal transferit donen uns coeficients baixíssims; els més baixos, segurament, de tots els Departaments de la Generalitat. Concretament un 0,09%, sense comptabilitzar el personal transferit de la Seguretat Social, i un 0,01 si es comptabilitza aquest perso-

nal transferit. Aquest coeficient tan baix, difícilment podrà mantenir-se en el futur, com és obvi. De tota manera s'està negociant amb el Ministeri la dotació de places per als serveis centrals, cosa que alliberaria places pròpies —si s'aconseguís, evidentment.

No s'ha transferit a la Generalitat la part corresponent de serveis centrals a Madrid, tan sols la perifèrica. Això ja ho he explicat aquest matí, això obliga, com es veu, a dotar amb una plantilla de personal contractat els serveis centrals del Departament, i malgrat tot això, la plantilla proposada dona unes xifres baixíssimes, també en relació amb l'estructura central de Madrid, tal com hem comentat.

Bé, senyores i senyors Diputats, tinc una sèrie de consideracions addicionals però els les estalviaré i també els estalviaré, com és obvi, repetir tota l'argumentació que he fet aquest matí en el tema de personal.

Per tots aquests motius —suposo que, a més a més, en l'esmena 70, amb motius addicionals perquè, insisteixo, representa una disminució—, considero que són de rebuig les esmenes que han estat defensades pel Diputat senyor Espasa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació les esmenes defensades pel Diputat senyor Espasa, que són amb la numeració aquesta vegada del Dictamen, les esmenes 131, 309, 310, 311, 313, 330, 331, 332, 333, 455, 483, 526, 532 i 539.

Senyor Espasa?

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*): Senyor President, perdó, però és que per un error que no entenc, quatre números més que podien ésser defensats amb aquestes esmenes, han estat deixats. Ho dic per si li sembla que faci un torn de defensa per a aquests quatre, o després de la votació, m'és igual.

El Sr. PRESIDENT: Potser podríem votar-les conjuntament.

El Sr. ESPASA: Aleshores, si em permet, defensaria...

El Sr. PRESIDENT: Quins números?

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*): Són la 231, és que m'he saltat una ratlla en llegir ..., la 232, 233 i 234, del Grup parlamentari.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara les hem de localitzar (*rialles*).

Bé, el senyor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquestes quatre esmenes completaven el conjunt d'esmenes al personal, i em sembla absurd que ara fem una votació i després haguem de tornar a argumentar per poder modificar o no la votació.

Voldria afegir només a tots els arguments donats abans que aquestes quatre esmenes es refereixen —tres d'elles, l'altra no, és igual a totes les que havia defensat— a una Direcció General de Seguretat Social que es proposa de nova creació. No entraré en el tema que tantes vegades hem discutit de si el cistell s'ha de fer abans, s'ha de fer després. En tot cas, nosaltres, el que sí que voldríem posar novament a la consideració de les senyores i els senyors Diputats com a raó suplementària per la qual defensem aquestes esmenes, senyor Subirà, és el següent: Aquí estem jugant a dues cares ...no, a «fireta», no; ara a dues cares. A dues cares perquè a vegades ens diuen que els traspassos que obté la Comissió Mixta, que obté, per tant, el treball polític del Consell Executiu, són fantàstics, són tan fantàstics que tots hem d'aplaudir i hem de pensar que estem fent

un gran treball per a Catalunya i això, en part és cert, però immediatament després se'ns diu —i ho acaba de dir el senyor Subirà— que en els traspassos darrers d'aquest o d'aquest altre Departament no hi ha el personal central corresponent a les transferències. En què quedem, senyor Subirà? Els traspassos, ¿són bons o no són bons? Si són bons, no hi hauria de faltar cap personal, si no són tan bons —si falta personal és que potser no són tan bons— és que potser negociem, agafem el que ens donen i, aleshores, si els plau, no diguem que els presupostos són ..., perdó, que els traspassos són tan bons o, en tot cas, diguin-nos quan són bons i quan no ho són perquè vostè, fa un moment, acaba de fer un magnífic exemple de contradicció. Ens ha dit que els traspassos eren molt bons, però ens ha dit que com que faltava el personal corresponent als serveis centrals, aquí l'havíem de contractar. M'agradaria tenir una opinió més exacta sobre si els traspassos que es van aconseguint són tan bons o no ho són, perquè si ho són resulta que estem contractant per sobre del que necessitem i si realment hem de contractar, vol dir que els traspassos no són tan bons com diem.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà desitja parlar?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Senyor President, sí, molt breument, des de l'escó perquè, evidentment, no tornaré a repetir res del que he dit en relació amb el personal, però sí que em referiré brevíssimament a la qualificació dels traspassos.

A mi em sembla que —jo ja ho sé que el Grup parlamentari del PSU ha anat durant molt de temps dient que es negociaven els traspassos a la baixa—, és clar, el drama ens ve després, quan la Comissió Mixta de Valoracions aconsegueix una valoració que el Conseller qualifica de correcta i que algun altre Grup d'aquesta Cambra ha qualificat d'excel·lent.

Llavors, jo li vull recordar al senyor Espasa que entre les valoracions de les quantitats transferides finalment i acordades per la Comissió Mixta de Traspassos, hi ha partides per al que se'n diu «infraestructura». I llavors, aquestes partides per infraestructura són les que permeten el finançament i la contractació del personal d'infraestructura, que és al qual ell s'ha referit. De manera que els traspassos estan ben valorats, nosaltres creiem que correctament i adequadament valorats.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores passem a votació les esmenes que jo havia indicat abans, amb la numeració del *Butlletí* i, a més a més, també amb la numeració del *Butlletí*, les números 343, 344, 345 i 347.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 40 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Bé, senyores i senyors Diputats, donat que la complexitat del tema fa difícil d'anar seguint això i, per tant, doncs, és possible que molts dels senyors Diputats desitgin uns minuts de repòs, anem a suspendre la sessió, però jo pregaria que només per un quart d'hora, de manera que la tornéssim a reprendre, exactament, a dos quarts de vuit.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a un quart menys dos minuts de vuit del

vespre i es reprèn a tres quarts menys tres minuts de vuit del vespre.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Hem arribat ara a l'esmena número 133 del Dictamen, que correspon a l'esmena número 79 bis del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la... *(Pausa.)* Retirada. Segueix ara l'esmena 134, que correspon a l'esmena número 28 bis, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat: retirada.

Finalment, ara passem ja a la Direcció General d'Organització i Coordinació Territorial, i amb el número d'ordre 135 tenim el vot particular número 13, del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ *(de l'escó estant)*: Senyor President, el retirem.

El Sr. PRESIDENT: Retirat. Ara, a la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya, tenim el número d'ordre 137, el vot particular número 2, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-lo té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest Diputat voldria intentar allunyar-se un xic del component de possible compromís polític que pugui haver-hi en la sala, a l'hora de defensar no una esmena sinó un vot particular i, per tant, el retorn al text del Dictamen del que considerem, des del nostre Grup parlamentari, un error lamentable de la Comissió.

En plena cascada de reduccions per transaccionals del Capítol de personal, la Comissió va reduir en 10 el nombre de noves contractacions de bombers professionals a Catalunya. Aquest és un cos que té en aquest moment 1.434 professionals, és a dir, acudint a les estadístiques a l'ús en tot debat parlamentari, podríem afirmar que tenim un bomber i mig professional per municipi a Catalunya o, si ho prefereixen, 14 bombers professionals per cada municipi amb servei de parc de bombers.

El nostre Grup es va abstenir en totes les votacions que reduïen personal en matèria de caps de servei, caps de secció, de negociat, auxiliars administratius, de qualsevol Direcció General, i va votar en contra, concretament, d'aquesta reducció, no tant per la seva importància quantitativa sinó pel seu significat, evidentment, qualitatiu.

Algunes dades que ens subministraven des de la Direcció General en uns llibres dels serveis d'incendis ens expliquen com a l'àrea de Lleida hi ha una mitjana de prop de quatre sortides diàries, de com a l'àrea de Bellaterra això se'n va a trenta-tres, o de com a Tarragona se'n va a pràcticament deu sortides dià dels bombers professionals. Ens explica també que hi ha a Catalunya un total de 93 municipis amb serveis, és a dir, el 10% del total dels municipis de Catalunya.

Tanmateix, en aquest llibre s'especificaven en el seu preàmbul, en la seva presentació, dos conceptes que em semblen clars a l'hora de defensar aquest vot particular. Es deia que la voluntat de la Conselleria era fer arribar el servei amb garantia a tots els llocs de Catalunya. I es parlava també que això avui no era possible per insuficiència de material, i això està escrit i encapçalat pel mateix Departament de Governació, per insuficiència de material i de personal professionalitzat per dificultats pressupostàries.

Tanmateix, si acceptem que el risc industrial o el risc poblacional d'incendis que es detalla en aquest mateix llibre és de 500 a 2.000 sinistres/any en sis comarques de Catalunya en el cas del risc industrial, o de 100 a 500 sinistres/any a tretze comarques en el risc poblacional, entén el nostre Grup parlamentari que no és bo que el Parlament de Catalunya hagi d'explicar al conjunt de la nostra ciutadania que hem reduït voluntàriament, encara que només sigui en 10, el nombre de bombers a contractar per a l'any vinent.

Nosaltres, que compartim plenament la voluntat que aquest sigui un servei que arribi a tots els indrets de Catalunya, com diu la presentació del llibre dels serveis contra incendis, i que entenem que no podem ficar traves pressupostàries a les dotacions de material i de personal, per tal de fer possible que això arribi al conjunt de Catalunya en les millors condicions, reiterant des d'aquí la nostra salutació al conjunt de bombers voluntaris, que són aproximadament 2.000 en aquests moments a Catalunya, entenem que cal dotar-lo —perquè segurament tots vostès van rebre un opuscle que es deia «collaborin amb els bombers», que no l'ha fet el nostre Grup parlamentari, sinó que l'ha fet el Consell Executiu de la Generalitat—, entenem que no és bo que el Parlament de Catalunya redueixi voluntàriament, i encara que només sigui en 10, un dels serveis que més falta fan en aquests moments al conjunt del nostre poble. I, per tant, sotmetem a la consideració de les senyores i els senyors Diputats la possibilitat de desfer allò que considerem un lamentable error dels debats en Comissió i retornar, no a cap esmena del PSU, o de cap altre Grup parlamentari, retornar simplement el text del dictamen inicial incorporant de nou i passant aquesta contractació de bombers de 201, com està en aquest moment, a 211.

Entenem que l'important no és segurament la quantitat, l'important és el gest del Parlament de Catalunya desitjant que un dels serveis, dels que està més necessitat el nostre poble —i aquí hi ha els incendis que darrerament han ocorregut a casa nostra— sigui dotat a bastament, i no fiquem, com diu el mateix Conseller de Governació, dificultats pressupostàries perquè aquest servei arribi al conjunt de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra... Té la paraula per al torn en contra el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la Comissió d'Economia, Finances i Pressupostos, en el seu Dictamen va aprovar tota una colla de reduccions en el personal a contractar. I això, ho va fer per un criteri que nosaltres compartim també d'intentar de trobar la màxima prudència, la màxima cautela en l'ampliació del volum de personal.

I moltes d'aquestes reduccions, al nostre Grup li van saber greu, perquè realment sempre és convenient tenir uns serveis, si és possible, cada cop més eficients. Ara bé, aquest és el Dictamen de la Comissió, i nosaltres voldríem dir, i amb això assentariem una mica quin és el criteri del nostre Grup en relació amb aquest tema de reduccions de personal, que hi ha reduccions de personal, totes elles evidentment sensibles, que són d'ordre de magnitud, perquè el personal, més o menys dintre del que cap, té una gran dosi d'homogeneïtat; o sigui, en aquest cas concret, perquè em sembla que és un cas típic, el que ens proposa el Grup del Partit Socialista Unificat de Cata-

lunya és una esmena de magnitud: se'ns diu, no 201 bombers professionals, que ha dit la Comissió, sinó 211. Però, evidentment, podrien ser 217, i per què no 232? En canvi, es podria trobar el cas —i jo mateix tinc l'esperança de poder sortir posteriorment a defensar uns vots particulars, en un altre cas en què ja no és problema de magnitud, és problema de funcionalitat— que si es mantingués una certa reducció, hi hauria uns serveis els quals serien d'impossible prestació.

Per tant, doncs, nosaltres tenim el criteri que 201 bombers és una quantitat pràcticament tan correcta com 211 o com qualsevol altra quantitat similar, perquè realment ens movem dintre una forquilla, ho hauran observat les senyores i senyors Diputats, d'un 5% o d'un 2,5 o un 2,5; per tant, no hi ha alteracions sensibles. I, de més a més, això és possible, i m'associo al clam i al cant que ha fet el meu contradictor, el senyor Vives; a l'esforç gegantí, a l'abnegada tasca dels bombers voluntaris que arreu de Catalunya aporten la seva elogíssima aportació a aquestes tasques de lluita contra els incendis i a favor dels salvaments. Per tant, doncs, en virtut de tot això que he explicat, i per aquest problema, que entenem purament de magnitud, nosaltres votarem en contra d'aquest vot particular i demanem a les senyores i senyors Diputats que vulguin fer exactament el mateix.

Gràcies, senyor President, gràcies senyores i senyors Diputats.

Passem, doncs, a votació el vot particular que ha estat defensat pel senyor Maties Vives.

Les senyores i senyors Diputats que hi estan d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i senyors Diputats que s'abstenen?

El vot particular número 2, del Grup parlamentari de Partit Socialista Unificat, ha estat rebutjat per 38 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Arribem ara a l'esmena que porta en el text del Dictamen el número d'ordre 140, esmena número 75 del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ara sí, per defensar una esmena del nostre Grup parlamentari, la 140, que agruparíem amb la 143, la 145...

El Sr. PRESIDENT: 140, 143, 145...

El Sr. VIVES: ...i 146 del text del Dictamen, referides totes elles a la mateixa Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya. I referit, com no, a aquesta dotació de bombers que, bé, nosaltres plantejàvem que fossin 211 i no 314 perquè ho havia dit el Consell Executiu, senyor Escudé; és a dir que no és cap número aleatori, ni és una voluntat del nostre Grup, és de vostès. Si vostès voten en contra del que van preveure fa dos mesos és un problema del Grup parlamentari de Convergència i Unió i d'aquells que li donen suport.

Bé, esmenes que fan referència totes elles a dotació de material per a aquest mateix cos de bombers —i concretament a un increment de partida de material divers d'extinció d'incendis, que el nostre Grup parlamentari multiplicava per dos les dotacions inicialment existents en el Pressupost—, a la compra d'autobombes rurals ateses les destrosses efectuades per l'incendi de Pratdip i Vandellòs en aquestes mateixes autobombes rurals, que el nostre Grup parlamentari també multiplicava

per dos, i per a incrementar, també multiplicat per dos, la reposició de material especial del mateix cos. Atès el cas que els Grups parlamentaris que donen suport al Govern —el corró— han fet d'aquest folletó «Col·laboreu amb els bombers», que li prometo retornar dedicat al senyor Escudé quan acabi aquesta intervenció, nosaltres retirem aquestes tres esmenes i sotmetem només a la consideració de les senyores i els senyors Diputats l'esmena 140, 75 del nostre Grup parlamentari, perquè entenem que és expressió de la filosofia del que aquestes esmenes volien representar.

Aquesta és una esmena que treu 6 milions de pessetes d'una partida que es diu «Promoció i desenvolupament», en definitiva una de les coses que fa és aquest folletó, pel cas que en fan, 12 milions sembla excessiu, i per tant reduïm aquesta partida a la meitat traient-li 6 milions de pessetes. Perquè a la partida a la qual van destinades, adquisició de vestuari per als bombers, no és, com molta gent es podria imaginar, una partida molt superior dels 12 milions de promoció i desenvolupament, és exactament la meitat, 6 milions. És a dir, el Consell Executiu dedicarà durant l'any 82 12 milions de pessetes a explicar el que fa aquesta Direcció General, entre altres coses reduir en 10 el nombre de bombers possibles professionals a Catalunya, i només 6 milions a dotar de vestuari aquests 201 bombers que hem acabat d'aprovar.

Per tant, nosaltres multipliquem per dos, és clar se'm dirà, bé, es que es podria multiplicar per tres, es podria multiplicar per quatre, s'hi podria anar ficant una pesseta més, una pesseta menys. Entenem que, en qualsevol cas, aquest increment que nosaltres fem, tot i ser insuficient, és molt més racional que el que proposa el Consell Executiu.

El vestuari d'un bomber... Per entendre'ns, hi ha qui afirma que amb 100.000 pessetes pot estar absolutament dotada cada una de les unitats professionals/home. Tinguin en compte que hi ha tot el problema de les botes, tot el problema del tipus d'equip i tot el problema del casc, de les màscares, etc.

Hi ha qui afirma... Jo agrairia en tot cas la no realització de bromes, que ja en vam fer prou amb les porres, diguem que no cal que en fem ara amb les mangueres; penso que és una broma, en tot cas, si més no de mal gust en un debat com aquest, que almenys aquest Diputat se'l pren seriosament. Hi ha qui afirma amb criteris molt més racionals, dit sigui amb tots els respectes, que aquest uniforme no està complet fins a les 300.000 pessetes.

Partint de la base de la consideració modesta, de la consideració que un equip normal per unitat de bombers val 100.000 pessetes, llavors ens trobem que amb la dotació que preveu el Consell Executiu es podran equipar 60 vestits, la qual cosa vol dir que o hi haurà 140 bombers que no en tindran, o que hauran d'evitar aquella partida d'hores extraordinàries perquè es podran fer quatre o cinc torns i per tant serà impossible fer hores extraordinàries per manca d'instrumental, per manca de vestimenta dels mateixos bombers professionals de Catalunya. Ja sabem que incrementant la partida al doble, a 12 milions, només arribarà a cobrir 120 bombers, i això voldrà dir, si més no, la possibilitat de fer dos torns, cosa que és bastant habitual i bastant normal en qualsevol parc.

Per tant, acudint a criteris de racionalitat, acudint a criteris d'un servei que, repetim, i tots considerem i tots hi estem d'acord —el que passa és que a l'hora de votar no ho de-

mostrem—, és dels més importants de Catalunya i dels més necessaris per a Catalunya, i acudint a aquest fullet «collaborin vostès amb els bombers» i, en definitiva, col·laborem a mantenir o a apaivagar determinats focs de terreny industrial, poblacional, forestal, del tipus que siguin, nosaltres proposem a les senyores i els senyors Diputats que efectuïn una votació en un sentit favorable a aquesta esmena o que, si més no, introdueixin el dubte raonable que alguns Grups parlamentaris van introduir en la votació en Comissió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, quan es va produir aquest mateix debat en el si de la Comissió, realment la passió i la capacitat de persuasió del senyor Vives, almenys a mi personalment, hi va haver un moment que em va fer dubtar sobre si realment el personal d'aquesta Direcció General, el personal de bombers, no tenia un dotació de vestuari adequada i correcta, i per això em vaig permetre comprovar, en la mateixa Direcció General, que no hi hagués —que sempre és possible— un error de transcripció, algun problema d'inconcreció, de descoordinació, i realment puc assegurar a la Cambra que a criteri de la Direcció General això no és així. El concepte de vestuari dels bombers és correcte, almenys a criteri de la Direcció General.

Però és que és més. Perquè, com el mateix senyor Vives ens ha dit, com tantes vegades amb alguna d'aquestes esmenes finalistes del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, hi ha un altre problema, important, que és d'on provenen aquests diners, i aquests diners, com ell ens deia, surten del concepte 282 de la mateixa Direcció General, del programa de promoció, i aleshores —com ja vaig tenir ocasió de dir a la Comissió i voldria dir aquí per a il·lustració dels senyors Diputats i Diputades que no van participar en la Comissió— aquest concepte 282, aquest programa, és un programa molt concret i molt específic, que va destinat a tres facetes concretes de les activitats de promoció.

En primer lloc, una campanya d'informació pública orientada a aconseguir comportaments socials, no dels bombers, de la societat, de tots els ciutadans de Catalunya, perquè evitin la proliferació de focs forestals. Aquest programa està previst d'endegar-lo i portar-lo a terme a principis de l'estiu, que, com veuen, avui és gairebé un inici d'aquest estiu. Una segona campanya és una campanya d'informació pública també, orientada a prevenir els focs als habitatges, i aquesta campanya, si s'aprova el Pressupost, el Departament i la Direcció General tenen la intenció de fer-la a final de tardor i passat el proper Nadal I, finalment, la tercera campanya, que seria d'una gran utilitat —i esperem que sigui de gran utilitat per a les noves generacions de catalans—, és una edició de material audiovisual, similar o encara més il·lustratiu i pedagògic i didàctic que aquell de què ens ha fet esment el senyor Maties Vives repetides vegades, destinat a les visites de les escoles d'ensenyament general bàsic als parcs de bombers, o bé també per a fer sessions de mentalització a les mateixes escoles amb personal del Departament.

Per tant, doncs, per aquests dos motius, d'una banda, tenim una dotació de vestuari que entenem que és correcta, i, d'altra banda, hi ha una necessitat imperiosa, al nostre criteri, de

mantenir aquesta dotació econòmica en el concepte 282, és el perquè no podem acceptar aquesta proposta que ens fa el Partit Socialista Unificat de Catalunya. I acabaria fent una espècie de toc d'alerta en el sentit —i m'imagino que per això el senyor Vives ha retirat les altres esmenes— que les despeses d'inversió, o les inversions, millor dit, en equipament d'aquesta Direcció General són realment modestes en aquest exercici, potser per això al Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya l'ha induït a fer algunes esmenes d'alça, i això és conseqüència de l'esforç inversor realitzat l'any passat a través de les diputacions i completat, aquest esforç inversor, en el primer Pla d'Obres Públiques de la Generalitat. Per tant, en aquest moment hi ha un material que, tot i ser inferior al que es necessitaria en definitiva i teòricament, en aquest moment hi ha una gran quantitat de material i, per tant, en aquests moments és qüestió de fer una pausa i donar una adequada formació als nous bombers per a utilitzar aquest material, i aleshores, en l'exercici de l'any que ve, anuncio que el Consell Executiu portarà en el projecte de pressupost unes inversions, uns projectes d'inversió en aquest capítol molt més importants del que ho han estat aquest any, perquè aleshores es podrà absorbir amb la capacitat tecnològica del personal aquest nou material. I espero i confio que el senyor Vives esmerci, continuï esmerçant aquesta passió a favor del cos de bombers també l'any que ve, ajudant-nos a aprovar aquest pressupost.

Gràcies, senyores i senyors Diputats. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena número 140 de la numeració del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 140 ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Arribem ara a l'esmena 144, que correspon a la 173 del Grup Socialista. Estem a la Direcció General de Seguretat Ciutadana.

En nom del Grup Socialista, defensa aquesta esmena...

El Sr. SANTIBURCIO: Aquesta esmena la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

Arribem ara al Departament d'Economia i Finances, i en el Gabinet del Conseller i Secretaria General Tècnica la primera esmena fins ara no votada és l'esmena número 153, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, 87 en la numeració del Grup.

El Sr. RIBÓ: Retirada.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

L'esmena següent és l'esmena número 161, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, 94 en la seva numeració.

El Sr. RIBÓ: La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

Segueix l'esmena 162, també del mateix Grup, 97 en la numeració del Grup.

El Sr. RIBÓ: La defensarà el senyor Antoni Lucchetti.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Lucchetti té la paraula per a defensar l'esmena 162.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades,

senyors Diputats, voldria dir que faré un sol torn per a defensar de les esmenes 97 a la 102 del text del Dictamen (*Pausa.*). Perdó, sí, de la 162 a la 168 del text que jo hauria dit, i de la 97 a la 102 del nostre Grup.

Aquestes esmenes, en línies generals, obeeixen a una mateixa filosofia, que vam explicar en Comissió i que ens agradaria explicar aquí, tot i que em sembla que aquest no és un debat en què els temes filosòfics siguin massa adients, però ens sembla que estem parlant en aquest moment d'una Direcció General en concret que es diu, porta per nom Direcció General de Programació Econòmica, i que consta en l'organigrama del Departament d'Economia i Finances del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya.

Nosaltres pensem que aquest és un tema al qual la legislació actual del país, tant a Espanya com aquí a Catalunya, dedica una atenció especial. Només voldria recordar l'article 139.1 i 2 de la Constitució, que parla de la necessitat i que aquí a Espanya es desenvoluparà la planificació econòmica, es diu allà, amb una sèrie d'objectius. S'hi diu: «per atendre necessitats col·lectives» —aquest és el primer objectiu que es posa—; «per equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i sectorial, per estimular el creixement de la renda i la riquesa, i, finalment, per una distribució més justa de la riquesa», i es diu, en el punt dos, que les comunitats autònomes participaran d'alguna manera en aquesta planificació, les centrals sindicals, les associacions professionals, empresarials i econòmiques, i que es crearà un consell de la planificació, que ja es desenvoluparà, que encara no està desenvolupat, etc.

A nosaltres ens sembla que estem en una crisi econòmica que és una crisi econòmica diferent de moltes crisis econòmiques que ha viscut la humanitat, i que és una crisi econòmica que entre les novetats que ens aporta n'hi ha una que és el ritme de destrucció dels recursos naturals; el ritme de destrucció de les possibilitats de sortir-nos-en és cada cop més accelerat i, per tant, cada cop és més necessari reflexionar que aquestes recursos naturals no són il·limitats, que hi ha un continuat empitjorament, una tendència a un empitjorament a uns determinats mòduls de qualitat de vida. I em sembla que no s'ha de fer catastrofisme ni s'han d'adoptar posicions maltusianistes, perquè contra això la posició del nostre Grup és que es pot lluitar contra aquesta tendència, cal lluitar contra aquesta tendència i contra aquesta tendència cal oposar al pesimismo de la realitat l'optimisme de la voluntat.

La Direcció General de Programació Econòmica, que ens sembla que seria un instrument, la programació econòmica, per a abordar aquesta lluita per la racionalitat en el terreny econòmic és, de tots els Departaments, Direccions Generals de tota la Generalitat, la ventafocs. Només voldria dir que a l'any 82 es programa exactament —és l'única, jo diria que quasi és l'única— el mateix personal que l'any passat, i es destinen al Capítol II, que és l'únic altre Capítol que té —aquí no hi ha res més; això no ens sembla greu—, però al Capítol II es destinen només 16 milions de pessetes.

Nosaltres pensem que les característiques precisament d'aquesta crisi posen en evidència una no voluntat d'abordar aquest tema pel Consell Executiu. Abans, quan parlava de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient, ja em referia que, de fet, aquestes poques dotacions a determinats temes impliquen una voluntat de no abordar aquests temes. Igual

que del tema del medi ambient, parlarem en un altre moment del tema de la reconversió de sectors industrials —que hi ha un Consell també que encara està per crear, que ja no sé quans terminis s'han incomplert, etc.—, i de la mateixa manera trobem aquesta Direcció General de Programació Econòmica, absolutament infradotada. I nosaltres pensem que això és significatiu, això és un gest polític, això significa que, per al Consell Executiu, davant de tots aquests problemes, és molt millor que la mà invisible continuï fent de les seves. Millor no programar, millor deixar que les coses continuïn d'aquesta manera. A nosaltres ens sembla que en una situació de crisi el grau d'incertesa augmenta, i que, precisament, una de les coses que ve a resoldre la programació, o que intenta resoldre la programació, és reduir —davant de les expectatives econòmiques del conjunt de sectors productius de la societat—, precisament, aquesta incertesa, i no fer de l'economia un joc d'atzar, no fer de l'economia un mer joc d'atzar. Programar, que vol dir coordinar *ex ante* les decisions econòmiques, és sempre, ajuda sempre a introduir elements de racionalitat que permetin reduir aquest grau d'incertesa. I això té diferents objectius: des d'ajudar el desenvolupament econòmic de forma continuada i estable, de manera que no sigui tan sensible a les variacions cícliques de l'economia en una època de crisi, com també aconseguir, amb major economia de mitjans, els objectius proposats. Es tracta, al nostre entendre, de tenir una voluntat d'introduir correctius. Abans parlàvem de desequilibris externes, ara diríem d'introduir determinades economies externes a les tendències acumulatives negatives, tant econòmiques com socials, que s'han d'introduir en el funcionament d'una economia de mercat. Perquè la programació —i aquesta no és, almenys, suposo, ni la política ni la voluntat del Consell Executiu, com ho demostra, la programació— per nosaltres, ha de ser crear fins diferents als de l'òptica estrictament del mercat. Vol dir buscar determinats nivells d'equilibri entre la indústria i l'agricultura en un país. Vol dir trobar la relació tecnològica aquella de què parlàvem ahir, entre capital i treball, amb les inversions. Vol dir introduir el tema de l'atur d'una manera voluntària però, al mateix temps, operativa en l'elecció d'inversions, amb la programació econòmica.

És mentida, senyores Diputades i senyors Diputats, dir que es té present el tema de l'atur i tenir —em sembla que són tres o quatre... no em recordo quantes són— persones en el Departament de Programació Econòmica. Nosaltres pensem que això és no correspondre, no posar els mitjans per a aconseguir els objectius de resoldre el tema de l'atur. Sense programació econòmica, sense una visió global de quin és el procés econòmic que estem vivint, què és aquesta crisi, com s'està donant la reestructuració industrial que avui estem patint en el país... Sense aquesta visió és impossible dir que el tema de l'atur és un tema que es té en compte.

Jo vull acabar amb una frase d'un autor economista, que es va citar també, no sé si ahir o abans d'ahir, aquí; una frase de Schumpeter, per intentar fer veure a un sector dels senyors Diputats i de les senyores Diputades que no s'ha de tenir por a la programació. La frase diu: «Nosaltres mateixos hem d'elegir els fins, la classe de societat i de cultura que desitgem. Cap ciència no pot fer més que indicar els mitjans per a obtenir el que desitgem.»

El Sr. PRESIDENT: Per un torn en contra té la paraula el

Diputat senyor Subirà.

Jo voldria preguntar només, al senyor Lucchetti, si entre les esmenes defensades no hi havia també la número 90 de la numeració del seu Grup.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*): La 90 també és dintre de les esmenes que jo he defensat, tot i que no l'he defensada. Pretenia, a tots els Consells Assessors de tota la Generalitat, augmentar-los la dotació econòmica d'un any a l'altre. A aquest Departament se li la reduïa. Quan em van dir que l'únic Consell Assessor que funcionava en el Departament d'Economia i Finances era aquell Consell de Política Financera, vaig dir que estava molt bé la reducció. Per tant, retiro aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

Bé, el senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, amb una intervenció breu, des de l'escó.

Jo tinc la impressió que la tècnica que ha seguit el Grup del Partit Socialista Unificat ha estat molt senzilla. És a dir, allà on el Consell Executiu proposava un augment, llavors es parlava d'austeritat. Allà on el Consell Executiu proposava una reducció, llavors es parlava que no, que havia de ser un augment. I jo m'adhereixo totalment a la petició que ha fet el meu company de Grup parlamentari al senyor Maties Vives per veure si l'any que ve, aquestes inversions incrementades que ens ha anunciat en el terreny de bombers, tindran suport o no.

I ara resulta que una Direcció General, que no es tocava, i que no es tocava per la senzilla raó que no té traspasos, no té increment d'activitat prevista, fa la seva activitat. Amb aquestes, resulta que, llavors, s'aprofita per fer un discurs sobre clarificació econòmica. Nosaltres creiem, senyor Lucchetti que la manera de lluitar contra l'atur no és ni fer carreteres a mà ni la planificació de l'economia. Ni l'una cosa ni l'altra no resolen l'atur. Nosaltres creiem i estem convençuts que és l'estímul de la iniciativa privada que intentem fer, el que pot resoldre l'atur. Creiem que és una activitat inversora, planejada amb seriositat, com ho fa el Consell Executiu, la que pot ajudar a lluitar contra l'atur, amb dos objectius: un objectiu, pal·liar dèficits d'infraestructura i un objectiu, també important, la lluita contra l'atur. I no digui que estimular l'economia de mercat és fer de l'economia un joc d'atzar. Nosaltres creiem que no ho és. Nosaltres creiem que la línia que porten en aquest terreny és la correcta, creiem que la dotació de la Direcció General de Planificació Econòmica és la correcta i, per tant, ens oposem a les esmenes d'augment que el senyor Lucchetti ha defensat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, retirada l'esmena 166, la número 90 de la numeració del Grup, anem a votar les esmenes 162, 163, 164, 165, 167 i 168.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi són en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 32 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Arribem ara a la Direcció General de Política Financera, a l'esmena 169, que és l'esmena 190 del Grup Socialista. (Pausa.)

Ara ja passem, doncs, a la 104, a l'esmena 177, de la Direcció General de Programació Econòmica. L'esmena 177, que és l'esmena 104 del Grup parlamentari del PSU.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

Entrem ara ja al Departament d'Ensenyament.

La primera esmena és l'esmena número 178, que és l'esmena número 200 del Grup Socialista, que és una esmena a la totalitat, de retorn.

La senyora Marta Mata té la paraula per defensar-la.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, presento ara l'esmena socialista de rebuig a la totalitat del pressupost d'Ensenyament per les raons generals, ja descrites, de manca de pla global de millora de l'ensenyament i, dos, excessiu augment d'infraestructura.

Segurament, aquestes raons podrien ser adduïdes per esmenar els pressupostos d'altres Departaments i ho fem, en aquest cas, per una raó de fons que augmenta la responsabilitat i la nostra pena. Es tracta del pressupost d'Ensenyament, quelcom amb què Catalunya ha dibuixat un model propi, amb el treball de molts, tot al llarg d'aquest segle, i es tracta del primer pressupost real d'Ensenyament de la història de Catalunya.

No es pot excusar, però, com un pressupost fet a corre-cuita o per no iniciats. La Conselleria té més d'un any de rodatge en l'administració i govern de l'ensenyament a Catalunya. Ha pogut preparar bé i amb temps els pressupostos i ha pogut comptar amb estudis previs, amb estudis pressupostats l'any passat i amb tot l'assessorament que el sector de l'ensenyament presta sempre. A desgrat d'això, i repeteixo que amb pena, hem hagut de presentar aquesta esmena, no solament pel que hi ha als pressupostos sinó molt especialment per tot el que hi manca. Repetim-ho: un pla global de millora de l'ensenyament. I distingim entre mancances pròpies i mancances alienes. Coneixem les limitacions de tot el que se'ns ha traspasat; sovint ens ho han explicat des de la Conselleria, ja sabem que a Espanya només es dedica el dos coma tant per cent del producte brut a ensenyament, i que Catalunya sempre ha estat, comparativament, menystinguda pel Ministeri d'Educació; i coneixem també, encara que no se'ns en parli, les limitacions addicionals a causa de com s'han fet els traspasos. Unes i altres limitacions les coneixem però no excusen, per nosaltres, les mancances del pressupost; al contrari, exigirien que el pressupost fos molt més acuradament fet.

No els demanem, doncs, l'explicació d'aquestes limitacions, ni els aconsellem que ho repeteixin, com passà a la Comissió, no fos cas que el Grup Centrista s'ofengués i s'abstingués en la votació, i algú repetís les xifres que allí es donaren respecte a la baixa a Catalunya del percentatge de l'ensenyament a les partides pressupostades a Madrid.

Simplement he de lamentar, d'escreix, respecte als traspasos, que s'han traspasat vicis en la tècnica pressupostària, vicis no corregits i sí augmentats. Molt concretament, la denominació «agrupament i col·locació de les partides» impedeix sovint de conèixer quins diners s'apliquen a què. Tenim retribucions complementàries en capítols on no consten retribucions bàsiques. Tenim les quotes de la Seguretat Social del personal docent: professors de parvulari, d'EGB, de BUP, de Formació Professional, en una sola partida, juntament amb la Se-

guretat Social del personal no docent de programació, personal tècnic de construcció, personal administratiu, etc. Els programes presentats no quadren entre ells ni expliquen totalment els pressupostos del Departament. Els pressupostos d'inversions se'ns donen detallats, conjuntament el compromès per a 1981, que no s'ha complert, i el programat per al 82, que no es complirà.

En fi, si la Conselleria tingués un pla no el podríem llegir en un pressupost presentat d'una manera tan viciada tècnicament. Però, el que en realitat passa és que no hi ha pla. El llibre blanc o negre de l'ensenyament a Catalunya, que es prometé en la primera sessió informativa a la Comissió de Cultura d'aquest Parlament i el mapa escolar que es pressupostà l'any passat no existeixen encara, dos anys després de constituït aquest Consell Executiu. Sense possibilitats de previsions, no pot haver-hi política correcta i ens alarma ara haver sentit ja donar diverses vegades a la Conselleria la dada que el descens de natalitat a Catalunya permet posar en dubte la necessitat de tantes noves creacions.

Certament, aquesta seria una solució. Reduïda la taxa de natalitat no caldrien noves creacions, ni nous pressupostos, ni Conselleria d'Ensenyament, ni altres Conselleries, potser amb la de cementiris en tindríem prou. Però el panorama que tenim al davant no és tan còmode. Mal que desconcerti segons qui, hi ha nens que neixen i viuen a totes les poblacions i comarques; nens que troben una oferta molt desigual d'escola per a complir l'obligatorietat d'ensenyament que els és imposada; nens que necessiten escola bressol i no la tenen o no la poden pagar; zones i zones on no hi ha prou parvularis accessibles a una població que ja els reclama universalment; oferta pública i oferta privada d'escola en proporcions molt desiguals i no sempre a favor de les classes menys poderoses; ensenyament secundari migrat i esquarterat; problemes més forts a Catalunya que a la resta d'Espanya, en general, i problemes propis de l'escola a Catalunya, com ara el del Col·lectiu d'Escoles per l'Escola Pública Catalana, que al no tenir parió en cap altre lloc d'Espanya, no tenen lloc adequat en uns pressupostos, mala còpia dels espanyols.

Catalunya tenia dret a esperar per als seus primers pressupostos d'ensenyament, primer: que partissin del coneixement de la situació real de l'ensenyament a Catalunya. Segon, que proposessin unes fites a aconseguir en cada aspecte. Tercer, que fixessin uns terminis per a aconseguir aquestes fites, i, quart, que els pressupostos del 82 fossin el primer termini.

No tenim res d'això, ni en el temps ni en l'espai. A partir de la problemàtica de les possibilitats, necessitats i característiques pròpies, quines zones escolars es dibuixen a Catalunya? La Conselleria no ens ho diu, suposem, perquè no ho sap. Fa gairebé un any, quan el Grup comunista i el Grup socialista proposaren un pla de mesures urgents per a Santa Coloma de Gramenet, el Grup de Convergència i Unió sostingué que el pla havia d'extrapol·lar-se a totes les zones que el necessitessin. Naturalment, hi vam estar d'acord, però la Conselleria no presentà altre pla que el de Santa Coloma pel desembre —el 31 de desembre—, i, en aquests pressupostos, ni la territorialització de les inversions i despeses corrents és contemplada, ni de bon tros l'existència de zones mereixedores de plans urgents, i n'hi ha, però aquestes mancances que es refereixen a aspectes qualitatius en el temps i en l'espai, ens preocupen especial-

ment perquè dibuixen la gran mancança en l'aspecte qualitatiu, i això és greu en un país amb renovació pedagògica pròpia, feta a contra-corrent durant tot el que va de segle, que podia esperar la seva consagració en els primers pressupostos d'ensenyament de la Generalitat.

Per exemple, sembla que aquests pressupostos xifren la qualitat d'ensenyament —és un terme que no s'empra mai en els pressupostos— en quelcom anomenat catalanització —per bé que aquest Parlament ha preferit el concepte de normalització lingüística—, es dediquen 1.000 dels 64.000 milions de pressupost a catalanització, és a dir, a classes de català, reciclatges, i fins a una mena de campanya, tot plegat realitzat d'una manera ben discutible, mentrestant es programa la contractació de 894 aules, de les quals només 90 són de parvulari de quatre i cinc anys, i cap de parvulari per a nens de tres anys. Més de quaranta de les primeres de les seixanta i tantes escoles que construirà la Generalitat no tindran parvulari, indispensable per a la qualitat d'ensenyament, i cap no tindrà acolliment per a nens de tres anys, que és el moment ideal per a aprendre de parlar i apropiar-se d'una llengua sense traumes.

I tot això perquè segueixen les pautes de construcció vingudes del Ministeri. Així se'ns va dir a Comissió: el Consell Executiu es preocupa de l'EGB, que és l'ensenyament obligatori, i el parvulari no ho és. No ho és a Madrid, amb poc parvulari, una mica més de cinc anys, poc de quatre, cap de tres, no es té en compte la tradició catalana de renovació pedagògica que comença, precisament, pel parvulari de tres i fins de dos anys.

Voldria aclarir que estic defensant un tipus de qualitat d'ensenyament, no pas com a propi d'un Grup polític, sinó com el que crec que es mereixia Catalunya, que no és en aquest pressupost. Aquest pressupost hauria d'haver estat, en l'aspecte qualitatiu, un primer pas de signe, de senyera alegre, cap a la consecució d'una fita ben noble i ben nostra, de renovació pedagògica, en la qual han treballat tants mestres i per la qual han lluitat tants ciutadans, i això hauria d'arribar a tota l'escola, a tots els nens. I això, no es troba en aquests pressupostos, la renovació-catalanització es fa a costa o de convertir la llengua catalana en assignatura dels que no l'empren, o de convertir la llengua catalana en signe i instrument de separació d'escoles. La renovació i la formació del professorat es fa dedicant a aquest concepte partides de muntant inversament proporcional a la valoració de renovació que en fem.

39 milions, només —l'augment del percentatge preestablert—, que hauran de servir per a 22 escoles d'estiu, organitzades per mestres, i que han augmentat molt més del que es pensava. 94 milions per al perfeccionament acadèmic del professorat, 145 milions per al reciclatge oficial, del qual preferim no parlar. I aquesta catalanització, i aquesta formació del professorat, són els únics indicis de quelcom que es podria assimilar a renovació pedagògica, però tot allò altre que ha caracteritzat aquesta renovació a Catalunya és absent dels pressupostos. Mestres suficients i ben tractats; professorat especialitzat en música, en educació física, en plàstica; les biblioteques escolars, les colònies, les sortides, les publicacions. De tants i tants aspectes que tenen al darrera noms i cognoms il·lustres de mestres i polítics a Catalunya, no n'hi ha res. I no parlem de la mesquinesa amb què les flagrants desigualtats socials són contemplades. De 68.000 milions, no arriben a 15 els milions solets dedicats a l'educació permanent d'adults, i no se'n

posava cap per a majors de vint-i-cinc anys. I ja no parlem de la política compensatòria de desigualtats, o d'una política contra la marginació; seria, potser, introduir criteris socialistes en aquest debat, i hem entès que no és el lloc.

En darrer lloc, he de remarcar com en aquests pressupostos, que pel volum i la proporció dels traspassos són només comparables als de Sanitat, es troba aquí el major augment proporcional de despeses d'infraestructura.

Sanitat, amb uns serveis traspassats, pressupostats, de 118.000 milions, té unes despeses d'infraestructura de 2.300 milions. Ensenyament, amb 64 milions, corresponents a serveis traspassats, té unes despeses d'infraestructura de més de 3.500 milions, gairebé tres vegades més, proporcionalment. I tot això sense renunciar a les corresponents partides d'estudis encarregats a fora, de promoció del Departament i fins i tot de previstos i imprevistos, i, el darrer d'aquest pastís, una mena de ciri de primer aniversari, el ciri del qual haurem de parlar.

I vull acabar remarcant la pena amb què hem hagut de fer i presentar aquesta esmena; pensem que aquests pressupostos d'ensenyament són una abdicació de política d'escola que Catalunya no mereixia.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra? Té la paraula el Diputat senyor Pi-Sunyer.

El Sr. PI-SUNYER: Senyor President, senyores i senyors Diputats, se'ns ha dit repetidament que el Departament d'Ensenyament no té una política determinada, no té una planificació determinada, i jo crec que s'ha de tenir molt en compte, bàsicament, que la traducció d'una acció política és, precisament, a través de l'acció que es fa en el pressupost, i que el pressupost que s'ha presentat ens diu bastant clarament que s'ha definit aquest acció.

Una acció basada en continguts i en recursos, com és l'acció que hem pres, s'ha de caracteritzar per unes definicions de quins són precisament els punts en què nosaltres creiem que s'ha concentrat l'acció del pressupost del Departament, i veiem, almenys, cinc classes de política, cinc maneres de fer una política determinada, que apareixen allà.

Hi ha, d'una banda, una política de personal, i de l'altra, una política de dotacions, també una política de subvencions, també una política d'inversions de construccions, i, finalment, una política d'innovacions. Hi ha, per tant, cinc polítiques, o un conjunt de polítiques que es poden definir en cinc etapes, per ser clar i tractar d'especificar.

Tractaré, al més breument que pugui, de contestar, per tant, el que se'ns ha estat dient, a base de referir-me al que significa una mica cada una d'aquestes polítiques que està fent el Departament i que proposa continuar fent, segons que ha presentat en aquest pressupost.

Per a començar, pel que fa a la política de personal, és clar que una de les coses que ha tractat és de mantenir al mínim l'augment de l'estructura administrativa. S'ha fet només, es preveu només un augment d'unes trenta persones, i aquest augment, donat l'enorme volum del pressupost de personal del Departament, no crec que ningú pugui considerar que és un augment inflacionari. Més aviat podríem dir el contrari: que, si peca de quelcom, és, precisament, de modèstia.

Una altra decisió política que es reflecteix en el pressupost és la tendència del Departament a anar equiparant, dins la mesura del possible, les atribucions del personal transferit,

sigui quina sigui la seva procedència, i les d'aquest personal amb les del que ja tenia la Generalitat. Donada la diferent i extrema varietat de costos i situacions d'origen que la senyora Diputada coneix molt bé, dels drets adquirits, dels horaris establerts, etc., i mentre aquests extrems no estiguin regulats per la futura Llei de la Funció Pública, s'ha treballat tant com ha estat possible, per tal d'aproximar aquestes bases salarials.

Pel que fa al personal dels diferents graus, tenim que, en l'ensenyament primari, hi ha un augment de mestres que s'ha dedicat, bàsicament, a l'increment de places d'educació pre-escolar. També estem d'acord que, tant com es pugui, s'hi ha de saber donar el màxim accent; per tant, es fa exactament el que se'ns estava demanant, i es reflecteix plenament, precisament, en el que hi ha en aquest pressupost.

Ara, evidentment, això no es pot fer en detriment del grau —i això és el que es va dir precisament a Comissió— del que significa Educació General Bàsica, que, com se sap molt bé, és un nivell obligatori, que, per tant, de cap manera no es pot deixar d'atendre. De manera que no és que no es tingui en consideració que hi ha unes necessitats prèvies, que hi són, sinó que hi ha el fet que obligatòriament s'han de cobrir els graus en els quals ens hem de concentrar, que són els de l'Educació General Bàsica.

Evidentment, s'ha tingut en compte i s'ha de tenir en compte aquí el fet que s'ha de construir noves unitats d'Ensenyament General Bàsic, precisament per a no prendre aquesta posició, que ja es resoldran les coses, que la baixa de la natalitat ja resoldrà les coses de cara al futur. Crec que el programa de noves construccions i el programa de renovacions de construccions demostren prou bé que el futur es té molt en compte, i que es creu, precisament, que hi continuarà havent una expansió del sistema escolar.

Pel que fa a la resta, crec que no és possible pensar que es puguin alterar bàsicament els paràmetres rebuts quant a l'Educació General Bàsica; els paràmetres es van rebre en el moment de la transferència. Si s'han de dir les coses sense demagògia fàcil, anar més lluny no és possible mentre sigui d'aplicació la Disposició Transitòria Tercera de l'Estatut, que preveu el finançament dels serveis transferits a la Generalitat, amb una quantitat igual al cost efectiu del servei a Catalunya en el moment de la transferència. Per tant, estem lligats per aquesta limitació, i en això ens atensem, com correspon, a l'Estatut.

Pel que fa al personal docent dels ensenyaments secundaris, professionals i especialitzats, dependents de la Generalitat, ha tingut el creixement necessari per a donar les prestacions fins ara cobertes.

El Departament va concedir l'any passat prioritat a les incorporacions al primer curs de Batxillerat i de Formació Professional dels alumnes que havien acabat l'Educació General Bàsica, i aquest objectiu va sacrificar indiscutiblement altres possibles millores qualitatives. El pressupost que es presenta per a aquest any no és absolutament res més que seguir la política que es té, en aquest respecte, l'any 1981.

Quant al segon punt —el de la política educativa—, es defineix pel que fa a dotacions de centres. L'acció normativa del Departament ha anat regularitzant i reconeixent les unitats d'educació pre-escolar i d'Educació General Bàsica que estaven funcionant *de facto*, però que no havien estat legalment

creades i, per tant, no podien disposar d'un pressupost per a llur funcionament material. Un cop creades, en aquest pressupost, són ja dotades de consignacions pressupostàries, prèvia la distribució de tots els recursos existents.

Pel que fa als centres de nivell secundari de l'ensenyament, s'ha introduït un sistema millor i més efectiu —i això és una innovació—, que ha estat l'assignació directa als centres d'uns crèdits per a funcionament i equipament, amb la qual cosa s'evita aquesta cosa que es feia en el passat: que arribessin en un centre determinat martells quan feien falta microscopis, o viceversa, i es fa que cada centre tingui la seva pròpia capacitat de dotació, per a anar-se dotant, almenys, de les coses més insubstituïbles.

La política educativa de subvencions a la gratuïtat dels centres privats s'ha de fer referint-se a l'acord de la Comissió Mixta de Transferències, el qual transferia a la Generalitat, entre cometes, «la tramitació i la resolució dels expedients, i per la concessió de subvencions a la gratuïtat, bo i respectant sempre els criteris generals que estableixen les disposicions de l'Estat». Les partides consignades en el present Pressupost suposen el compliment exacte de les nostres obligacions dintre del respecte a les disposicions que s'han dit.

Passant al punt quart, o sigui a la política de les inversions, hi ha una política molt clara de noves inversions on es porta precisament el màxim volum possible i es fa un creixement substancial de l'any passat. En efecte, l'any passat hi havia en el Pressupost un volum de subvencions de 5.400 milions de pessetes, i aquest total puja, aquest any, entre tot, a 7.900 milions de pessetes, incloent-hi, evidentment, els milions d'infraestructura i transferències destinades a inversions. Així, entenem que hi ha hagut aquest salt de 5.400 a 7.900, però, a més d'això, sabem que hi ha 1.400 milions —que provenen del deute públic, que, evidentment, es gastaran, s'utilitzaran en el curs d'aquest any— que vénen a incrementar aquest augment.

En fi, no voldria estendre'm massa en aquesta resposta, que potser ja és una mica massa extensa, però no voldria acabar sense dir la importància que dona el Departament a la innovació, i el que significa la seva preocupació per buscar noves tècniques i per a estar completament al dia, tant pel que fa a nous procediments com pel que fa a informar els mestres degudament, de cap on es pensa anar en aquest sentit, per tal d'innovar realment l'ensenyament.

En aquest sentit, jo crec que la lectura d'aquest Pressupost permet veure la presència continuada i imaginativa de la innovació. Tinc aquí una llista bastant llarga d'exemples que podria donar, però em referiré només a tres o quatre que em semblen particularment significatius. Un d'ells és el programa de seguretat als centres, l'altre és la introducció de les noves tecnologies —informàtica i àudio-visuals— als centres, l'altre és la creació de centres de recursos pedagògics a diferents indrets de Catalunya, l'altre és la creació d'equips multiprofessionals per a l'educació especial i, en fi, l'altre és el programa de reciclatge de professorat de català, i els de la formació i perfeccionament del professorat, al qual se'ns ha dit que havíem de fer atenció, i, evidentment, part de la innovació és precisament el fet de tenir aquests programes completament al dia.

Crec que amb tot això s'ha vist clarament que el Departament sí que té una política educativa, i que està fent el que

se'ls demana sovint, que és treballar amb rigor, però, a més, una altra cosa important, que és treballar amb imaginació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, donada la importància de l'esmena a la totalitat al Departament d'Ensenyament, demanàriem un torn de posicionament pels Grups parlamentaris que desitgessin fer-ne ús.

El Sr. PRESIDENT: Bé, encara que no sigui pròpiament un debat de totalitat, la demanda sembla admissible, i, per tant, doncs, els Grups que vulguin fixar la seva posició sobre aquesta esmena podran prendre la paraula.

En nom del Grup del Partit Socialista Unificat?

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Sí, la senyora Teresa Eulàlia Calzada.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Teresa Eulàlia Calzada. És a dir, si haguéssim de seguir l'ordre, hauria de començar el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. (*El Diputat Sr. Hortalà manifesta que el seu Grup no vol fer ús de la paraula.*) D'acord. Té la paraula la senyora... I, el Grup Centrista, tampoc? (*Hom manifesta que no.*) Té la paraula la senyora Teresa Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb la màxima brevetat possible, em sembla que el tema s'ho mereix, el Reglament ens ho permet i, per tant, em sembla que és important que els diferents Grups, almenys els que voluntàriament volem sortir aquí, a la tribuna, puguem manifestar la nostra posició sobre aquest tema d'extraordinària importància.

En primer lloc, explicar una qüestió prèvia: quina ha estat la nostra posició davant el Projecte de Pressupostos. Era la primera vegada que s'elaboraven els Pressupostos des de la Generalitat de Catalunya després de les transferències, i nosaltres estàvem disposats a mostrar la nostra més que bona voluntat, pensant que aquests eren els primers Pressupostos, que, en Ponència i, sobretot en Comissió, podríem discutir, podríem veure les esmenes dels diferents Grups i podríem veure quines variacions calia introduir en aquests Pressupostos, basant-nos principalment perquè sembla ser que, per intervencions que ha fet el Molt Honorable Conseller, aquí, a la tribuna, hi ha una coincidència de diagnòstic respecte a com està el sistema educatiu a Catalunya i que tots identifiquem i considerem que és molt deficitari i que cal millorar-lo, que cal canviar-lo.

Per tant, basant-nos en aquesta qüestió —coincidim en el diagnòstic—, pensàvem també que hi havia possibilitat de fer una discussió en Comissió i mirar les esmenes dels diferents Grups per veure on calia variar, on calia impulsar aquest treball en el Departament d'Ensenyament.

Això no va ser possible; el tancament del Grup de Convergència i Unió —el Grup que dona suport al Govern— ha estat total, però estar tan total vol dir que fins i tot en molts casos no acceptaven esmenes de caràcter tècnic que després van haver de modificar-se, evidentment, i en aquestes condicions és claríssim que els Pressupostos del Departament d'Ensenyament que avui es van a votar són, des de la nostra posició, uns pressupostos insuficients, uns pressupostos mal plantejats. I, això, per què ho diem? Pels següents motius. A més a més estic contenta que hagi sortit el Diputat senyor Pi-Sunyer:

perquè ell ha assenyalat uns apartats que són quasi, precisament, els que jo tenia apuntats, però aquí sí que no coincidim gens; és a dir, en una valoració totalment diferent de la que vostè ha plantejat. Primera qüestió —que per a nosaltres era fonamental de variar en aquests pressupostos— és que hi hagués una política activa de millora qualitativa a l'escola pública. I això no ho hem vist, no ho hem vist, i com que els pressupostos volen dir números, doncs, anem per números. Capítol II, és un Capítol especial, en el tema d'ensenyament, perquè, a més a més de les despeses dels béns corrents i de serveis, etc., dels mateixos serveis centrals, hi ha les dotacions que van a parar als centres directament, que són els que permeten el funcionament del centre. Doncs bé, en aquest Capítol veiem que hi ha un 18% destinat als serveis administratius, en el sentit ampli del terme, que van destinats, fonamentalment, al Gabinet del Conseller i a la Secretaria General Tècnica. Això és un 18%. Ah!, però en els centres d'EGB de Catalunya, del sector públic, les dotacions que van directament destinades per al funcionament del centre, representen un 23%, que són els 445 milions que no s'han tocat. 445 milions, amb 420.000 nens que tenim en els centres públics de Catalunya —si no m'he equivocat en la divisió—, són deu pessetes per alumne/any. Evidentment, amb deu pessetes per alumne/any és impossible que pugui funcionar un centre educatiu d'EGB. Per tant, no han millorat, no han millorat qualitativament pel que fa a la incidència directa del centre; no les coses que farem des de l'Administració central que ja oferirem a les escoles, no; no; les del funcionament de cada dia sobre aquesta mateixa qüestió. En canvi sí que s'han fet uns petits canvis en el Capítol IV, capítol de subvencions, del qual ens ha dit el senyor Pi-Sunyer que és un tema que ja ve condicionat per les transferències, però aquí cal diferenciar diverses coses. Primer, jo no crec que vingui condicionat per les transferències, perquè vostès mateixos no apliquen que ve condicionat per les transferències, però suposem que acceptem que la subvenció a la gratuïtat en els centres d'EGB són 14.000 milions els que ens vénen, i aquests s'han de repartir entre l'Educació General Bàsica i els centres privats, però resulta que, a més a més, aquí sí que el Departament ha incrementat una partida de 232 milions també per a funcionament, per a subvencions de centres privats, en un sector que segurament ho necessita, que és l'educació especial, però que, al mateix temps —ara hi passarem de seguida—, en les inversions reals resulta que no hi creen ni un sol centre públic d'educació especial; cosa estranya. Però, a més a més, continuant amb la millora de la qualitat de l'escola pública, en el nivell d'EGB, resulta que, des de la Generalitat, el destinat al sector públic d'EGB entre sous de professors i dotacions de centres a mi em resulten 22.000 milions, mentre que les subvencions als centres privats són 14.000 milions. Pel que fa a la Generalitat, molts esforços destinats directament als centres públics no es veuen. És evident que el sector públic després té les destinacions que fan els mateixos ajuntaments, però ara estem discutint aquí els Pressupostos de la Generalitat.

Sobre la qüestió de les inversions reals —vostè ho ha dit—, ampliació de xarxa pública, jo li dic que una de les crítiques més fortes que fem és perquè no hi ha ampliació suficient d'aquesta xarxa pública. Ens donen la xifra de 6.000 milions. Vegem-ho. 6.000 milions per a inversions reals, però n'hi ha

compromesos, de l'any 1981, 3.500 milions; programats per al 1982, en queden 3.256 milions. Ah! Però, és que en aquests 3.256 milions aquí també s'inclou el RAM, cosa que m'ha costat de descobrir, però s'havia mantingut ja l'esmena en Comissió, etc., i no se'm va contestar, aquella esmena, sinó una esmena del Grup centrista. A partir d'això he pogut aprofitar la informació que es va donar al Grup centrista. Resulta que tenim per al Capítol IV, programat per al 82, 3.200 milions; d'aquests 2.300 milions, RAM i centres nous. Centres nous d'EGB, BUP i Formació Professional, 1.900 milions. RAM, 1054 milions. Per tant, no són 6.000 milions els que dediquem a creació de centres nous públics. Són 1.900 milions, i els centres d'EGB, 999 milions; diferència considerable amb aquesta xifra de caràcter global que vostès utilitzen més que ningú, dels 6.000 milions.

Hi ha una partida que sí que és interessant, que la hi inclouen, que és la de la seguretat en els centres. Partida important, partida important, perquè aquí el que se'ns planteja en aquests moments és una partida que no s'ha transferit. Per què no s'ha negociat amb el Govern central, quan és un problema de males construccions de les èpoques passades? En això no hi ha hagut força per a negociar-ho; per tant, vol dir que el mateix Departament ha hagut de crear la seva pròpia partida.

Evidentment, totes les esmenes que nosaltres, quan correspongui el moment, defensarem augmentaven aquestes inversions reals en 800 milions.

I ja, per a acabar, hi hauria la qüestió de l'ajuda, de la qual se'm diu que no són subvencions per al funcionament dels centres privats sinó ajuda al sector privat per a creació de nous llocs, nous llocs en el sector privat, i aquí sí que hi ha un augment de partida propi del Departament. 237 milions, més 30 milions. És evident que això vol dir que aquest Pressupost no solament manté la mateixa política que fa el Govern de la UCD a Madrid, sinó que reforça aquesta política de la UCD.

Per tant, senyores i senyors Diputats, per totes aquestes raons, i veient que ha estat impossible en Comissió i, pel que sembla, ara també, serà absolutament impossible modificar res d'aquest Projecte que aquí estem discutint, és pel que votarem a favor de l'esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, anem a votar aquesta esmena, que és al conjunt dels conceptes del Departament d'Ensenyament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 55 en contra i 2 abstencions.

L'esmena no votada que segueix és l'esmena 184, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, 106 en la seva numeració. Retirada? (El Sr. Ribó indica que ha estat retirada.) Segueix l'esmena 185 del mateix Grup, número 107 de la seva numeració.

El Sr. RIBÓ (de l'escó estant): La defensarà la senyora Teresa Eulàlia Calzada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Calzada té la paraula per a defensar l'esmena 185.

La Sra. CALZADA (de l'escó estant): Senyor President, des de l'escó. Defensaré al mateix temps la 187 i la 198 del Dicta-

men, que són la 109 i 117 de la nostra numeració, més la 107 que vostè havia dit.

Aquesta és una esmena que fa referència a una partida estrambòtica d'aquest Pressupost —des del nostre punt de vista— que es titula «Escola d'Assistents Socials». És un tema que vam discutir àmpliament en Comissió, com molt bé recorda el senyor Subirà, i que vam acabar dient que era una escola fantasma. Era una escola fantasma perquè resulta que hi ha tres partides destinades a aquesta escola d'assistents socials, una per a neteja, l'altra per a lloguers i l'altra ... sí, per a neteja i per a lloguers, pràcticament. Ara bé, no se sap quin personal hi ha en aquesta escola, no sabem de qui depèn, no sabem si són funcionaris o no, si són contractats o no, quines característiques té aquesta escola des del punt de vista acadèmic, des del punt de vista professional, no hi ha despesa per a dotació d'aquest centre, no sabem si és que no necessiten pis-sarra o no necessiten guix o no necessiten... No sabem res de tot això; se'ns va passar una informació, evidentment, i se'ns va dir que era una escola que l'havien transferit al Departament de Cultura, que el Departament de Cultura no se n'havia volgut fer càrrec, que l'havien passat a Ensenyament. No sabem si són ensenyaments mitjans, si són altres ensenyaments, no en surt cap més apartat d'aquest Pressupost, i és per això que nosaltres l'hem mantingut, perquè pensem que és una demostració que les transferències no s'han fet bé i que el Departament no tot ho controla, quan caldria que ho controlés. De tota manera, senyor President, una vegada informada la Cambra d'aquesta partida estranya que nosaltres definíem, retirem aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, queden retirades les esmenes 185, 187 i 198. A continuació tenim, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, l'esmena 186, en la seva numeració la número 108. *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Sí?

El Sr. RIBÓ: Retirada, senyor President.

El PRESIDENT: Retirada. A continuació tenim l'esmena 188, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, en la seva numeració la 110. *(La senyora Calzada demana per parlar.)* Sí?

La Sra. CALZADA *(de l'escó estant)*: Senyor President, aquesta també la retirem perquè de fet han estat ja defensades amb les esmenes horitzontals...

El Sr. PRESIDENT: També retirada.

La Sra. CALZADA: Si, potser per facilitar ... Ah!, no, que ara en ve una del Grup Socialista, em sembla, no?

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Aleshores, l'esmena a la qual arribem ara és la 191, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, esmena 125.

Té la paraula el Diputat senyor Fornas.

El Sr. FORNAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres, en aquest moment de l'aprovació del Pressupost, no podem agrupar un considerable nombre d'esmenes, perquè de les 260 que varem presentar, la majoria van ser assumides en Comissió, a través de la seva aprovació o de la seva transacció, per la qual cosa creiem que hem contribuït positivament a un reajust d'aquest Pressupost. Per tant, les nostres intervencions seran poques, i dit això, l'esmena 125, que correspon a un paquet de 37 esmenes que varem presentar a l'article 25 i que fan referència als conceptes 251, 252, 255 i 259,

o sigui a «estudis i dictàmens fets per persones alienes», a «publicacions i treballs», a «organització de conferències i cursets» i a «relacions públiques i protocol», aquestes esmenes que varem presentar, en realitat, corresponien perquè creiem que existia una diferència considerable amb el pressupost de l'any 81. Els resultats de les informacions que se'ns van donar durant el debat de la Comissió, de les 37 esmenes presentades, en varem retirar 9. Les altres 24 les vam ajustar d'acord amb uns criteris que creiem ponderats, i amb la qual cosa aconseguírem una reducció de 64 milions de pessetes. Aquesta concreta que ara ens ocupa, i que va ser rebutjada, correspon a «Estudis i dictàmens a encarregar a persones alienes al Departament d'Ensenyament i a la seva Secretaria General Tècnica».

Després de la poca informació que se'ns va donar en aquell moment hem mantingut l'esmena i creiem, doncs, en tot cas, que si se'ns dona una informació complementària i més satisfactòria veurem quina consideració seguim en aquest tema.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? Té la paraula el senyor Pi-Sunyer.

El Sr. PI-SUNYER: Senyor President, evidentment tenim informació complementària, tindrem molt de gust a proporcionar-la a la Cambra i especialment al senyor Diputat d'Esquerra Republicana que ens ha fet aquesta esmena, que ha presentat aquesta esmena. Com se sap, aquesta és l'aplicació pressupostària 251 destinada a finançar estudis, dictàmens i informes realitzats per persones alienes al Departament, que suma la quantitat de 35 milions de pessetes —donaré xifres rodones per no anar amb detalls fraccionals.

Dels estudis i els dictàmens que estan inclosos en els projectes, es fraccionen en primer lloc les continuacions dels treballs iniciats l'any 81 i els estudis que es començaran l'any 82. Pel que fa a la continuació dels treballs iniciats l'any 81, tenim assessoraments externs, tècnics i jurídics, 1.400.000; treballs de revisió de llibres de text, 1.000.000; estudi i revisió de diversos projectes de construccions escolars, 950.000 pessetes; mapa escolar, 1.750.000 pessetes; revisió i depuració de centres professionals d'escoles públiques, 1.400.000 pessetes; mecanització del fons de revistes de les universitats catalanes, 2.000.000 de pessetes; mecanització i explotació de l'estadística de l'ensenyament primari i secundari a Catalunya, 1.800.000 pessetes; estudis sobre la política de beques a l'ensenyament superior, 1.000.000 pessetes; estudis sobre l'evolució de l'oferta i la demanda del professorat d'ensenyament primari, 1.000.000 pessetes; cens sobre el coneixement de l'ús del català per la població escolar, 750.000 pessetes; elaboració de les programacions d'ètica i religió de l'ensenyament secundari, 1.000.000 de pessetes; elaboració d'un nou pla d'estudis per a les escoles de formació professional de professorat, 2.000.000 de pessetes; programació i elaboració dels continguts dels cursos de reciclatge de català per correspondència, 500.000 pessetes; elaboració de les orientacions i programes del cicle mitjà d'EGB, 900.000 pessetes; elaboració i seguiment de l'aplicació de les orientacions i programes del cicle inicial d'EGB, 300.000 pessetes; diversos dictàmens sobre educació especial, més de 3.000.000 pessetes; estudis sobre escolarització d'adults, 1.300.000 pessetes. I amb això s'acaben els que havien estat aprovats l'any passat.

Els que s'iniciaran aquest any són els següents: estudis sobre les recomanacions de l'OCDE i el Consell d'Europa sobre temes universitaris, 2.000.000 pessetes —en previsió del traspàs de serveis universitaris—; estudis sobre els ensenyaments musicals, 500.000 pessetes; elaboració d'un catàleg informatiu sobre els estudis universitaris que s'imparteixen a Catalunya, també en previsió dels traspàsos universitaris, 455.000 pessetes; estudis sobre l'organització i el contingut del perfeccionament del professorat de primària i secundària, 1.200.000 pessetes; elaboració de les orientacions i programes de cicles superiors d'EGB, 1.000.000 pessetes; diversos estudis sobre la valoració del treball escolar, 900.000 pessetes; estudi de models orientatius per a l'adscripció de professorat, 300.000 pessetes; diversos treballs sobre ensenyament de català i en català, 1.300.000 pessetes; estudis sobre les construccions escolars, 950.000 pessetes; estudis sobre l'organització i els continguts dels ensenyaments secundaris de diversos països, 1.800.000 pessetes; elaboració de guies informatives sobre la localització i característiques dels centres d'ensenyament primari i secundari, 790.000 pessetes, i altres treballs amb entitats externes al Departament, 2.000.000 pessetes.

Amb això creiem que queda clar que hi ha un ampli ventall d'estudis i de dictàmens i que el Departament tracta realment d'acudir als llocs importants precisament per a la programació que tant ens preocupa.

Moltes gràcies. *(El senyor Fornas demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Senyor Fornas?

El Sr. FORNAS *(de l'escó estant)*: Nosaltres retirem l'esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Hi ha a continuació l'esmena 192, també del Grup d'Esquerra Republicana, que correspon al 271 de la seva numeració. Senyor Fornas?

El Sr. FORNAS: Senyor President, l'esmena aquesta 271 va juntament amb l'esmena 272 i 185 bis, que són baixes que serveixen per a finançar l'esmena 267. Aquesta esmena 267 és per a la subvenció de l'Institut d'Estudis Catalans amb 15 milions de pessetes. El fet que aparegui en aquests moments en el Ple d'aquest Parlament prové que varen quedar aparcades, perquè la dotació provenia de l'article 25, que vàrem deixar per al final del debat en Comissió i en el moment de la repesca les vàrem oblidar. L'augment fins a 50 milions de pessetes de subvenció a l'Institut venia donat per dues partides, una de 25 milions, que tots els Grups vàrem votar per unanimitat, i aquesta de 15 milions, que se'ns va traspaperar, i que ara posem a la consideració d'aquesta Cambra perquè sigui aprovada.

Ara bé, per dotar-ho, com ho vàrem determinar per aquestes partides del 271, 272 i 185 bis, en una, la 185 bis, com que es va fer una reducció transaccional d'una part d'aquest concepte, nosaltres presentem una esmena transaccional dotant-lo d'un altre concepte que passem a la Mesa tot seguit.

El Sr. PRESIDENT: Això faria referència a totes les tres esmenes?

El Sr. FORNAS: O sigui, que nosaltres retiràrem les esmenes 271, 272 i 185 bis, per votar la 267, per l'altre concepte.

El Sr. PRESIDENT: Sí, i aleshores canviarien els conceptes amb els quals es fa la dotació?

El Sr. FORNAS: La dotació vindria donada pel concepte 631 de la Secció 09/04.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El senyor Secretari llegirà l'esmena per veure si els Grups parlamentaris estan d'acord a admetre-la a tràmit.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'esmena transaccional consisteix que es transaccionen les esmenes 271, 272, 185 bis i 267 per a la subvenció de l'Institut d'Estudis Catalans. Consisteix a passar 15 milions de pessetes del concepte 631, Secció 09/04, al concepte 471.01 de la Secció 07/01.

El Sr. PRESIDENT: Algun Grup parlamentari té inconvenient a admetre a tràmit aquesta esmena? *(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)* Bé, aleshores hi ha un torn en contra? El torn a favor podem considerar que ha estat fet pel senyor Fornas. Hi ha un torn en contra?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No és torn en contra, exactament. El que voldríem és que repeteixi, si us plau, el finançament d'aquesta esmena, d'aquests 15 milions.

El Sr. PRESIDENT: Sí, aquesta es faria amb 15 milions del concepte 631, Secció 09/04. Busquem en la nomenclatura a què correspon això... 09/04 és la Direcció General de Política Territorial, i el concepte 631...

El Sr. FORNAS: Senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. FORNAS: Aquest concepte 631 és sobre programes d'actuació, estudis, projectes i dictàmens, que en el projecte de pressupostos està dotat amb 40 milions de pessetes, i d'aquí reduïm 15 milions.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra respecte a l'esmena transaccional? *(Pausa.)* Aleshores, passem a votar l'esmena transaccional, que representa la retirada de les esmenes 271, 272, 185 bis i 267 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, és a dir, en la numeració del Dictamen, les esmenes 192, 196, 201 i 234.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Arribem ara a l'esmena número 200 —senyors Diputats n'hi ha més de 600—, arribem a l'esmena número 200, que és l'esmena 118 de la numeració del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la, té la paraula la senyora Calzada.

La Sra. CALZADA *(de l'escó estant)*: Be, aquesta és una esmena que nosaltres hem extret de les que hem presentat a la defensa, referides al Capítol II. El seu concepte és promoció i desenvolupament pel Departament, amb 14 milions. Nosaltres, la xifra, la vam trobar excessiva. Se'ns va explicar, no amb massa profunditat ni massa extensió, que era que es volien fer unes exposicions per a explicar el que feia el Departament. Nosaltres creiem que del que es tracta és que faci, i les exposicions ja les farem més endavant, no pas ara. No se'ns va dir gaire cosa més sobre aquesta partida, però en la mesura que està també dins del Capítol II, que nosaltres hem esmenat com a capítol excessivament inflat, jo només els voldria recordar, a partir de la intervenció que ha fet el Diputat senyor Pi-Sunyer, que en aquest mateix Capítol hi ha l'apartat de dictàmens i informes; ell ens ha llegit la llista d'aquests dictàmens i informes, ens ha dit que n'hi havia un sobre construccions escolars.

Nosaltres estem d'acord que cal fer un informe i un dictamen sobre això, però el que ens va estranyar és que amb la informació que ens van donar en Comissió sobre aquest estudi hi ha un llistat que diu: «continuitat dels estudis de 1981» i diu «sobre construccions escolars 950 milions». Però llavors hi ha un altre segon llistat que diu «s'inicien estudis sobre construccions escolars». Una altra vegada la partida 950 milions. Vol dir que, o bé un es continua l'any 1981 o es comença de nou, no s'entén massa. Per tant, en la mesura que aquest Capítol II, i també aquesta promoció i desenvolupament que és dins del Capítol II, és un capítol que nosaltres creiem que és excessivament, exageradament inflat, és pel que demanem la votació d'aquesta esmena i plantegem la reducció d'aquesta partida dels 14 milions.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat senyor Pi-Sunyer.

El Sr. PI-SUNYER *(de l'escó estant.)* Senyor President, efectivament es van facilitar ja unes dades a Comissió sobre el que es pensava fer amb aquests fons, amb aquesta partida. Creiem que les dades eren prou interessants. Hi havia, com s'ha dit, dintre dels Serveis Territorials de Barcelona, una partida de 700.000 pessetes per a un muntatge de quatre exposicions itinerants, i llavors això significava un total de 2.800.000 pessetes, però a part d'aquestes exposicions hi havia també altres partides que nosaltres creiem que són molt significatives. No es referien purament a exposicions, malgrat que amb això no volem minimitzar la importància de les exposicions. Hi havia la realització de campanyes informatives sobre l'ensenyament a Catalunya, adreçades a tota la població, 3.680.000 pessetes; celebracions de jornades i d'actes commemoratius; això fa un total de 2.100.000 pessetes. Crec que quan hi ha tants actes de promoció de la joventut fets per diferents corporacions ciutadanes, és bastant lògic que la Generalitat faci actes de promoció d'aquest tipus, acompanyant grups, promovent grups, fent que la participació del Departament sigui a les diferents bandes. Organització, participació en manifestacions firals, 2.900.000. En total, per tant, nosaltres creiem que aquestes xifres són prou significatives i, naturalment, votarem en contra de l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 200 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Segueix ara l'esmena número 202, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Esmena 120 en la seva numeració.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant.)* Senyor President, retirem la número 202, la 206 i la 207.

El Sr. PRESIDENT: Arribem ara a l'esmena 209, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. La senyora Calzada té la paraula per a defensar-la.

La Sra. CALZADA *(de l'escó estant.)* Senyor President, defensaria alhora l'esmena 209, del Dictamen, la 443, la 342, la

219 i la 214.

El Sr. PRESIDENT: Senyora Calzada, si volgués repetir-ho per a evitar qualsevol error.

La Sra. CALZADA: La 209 del Dictamen, la 443, la 342, la 219 i la 214.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

La Sra. CALZADA: Seré molt ràpida en la defensa d'aquestes esmenes perquè em sembla que, l'explicació, ja l'he feta en la nostra presa de posició en l'esmena a la totalitat. Nosaltres, amb aquestes partides, el que proposem és un increment de les inversions reals de les construccions de nous centres, a pre-escolar, a l'educació general bàsica, a formació professional i a educació especial, destinades, totes aquestes partides, tots aquests diners, a la creació de centres públics.

Al mateix temps també hi hem posat una partida destinada al RAM, a la reparació, ampliació i millores dels centres públics que en aquests moments estan en condicions molt deficitàries, i, per tant, posem a votació totes aquestes partides, que signifiquen increment de construcció, de creació de nous centres públics als diferents nivells educatius.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Pi-Sunyer per al torn en contra.

El Sr. PI-SUNYER *(de l'escó estant.)* Efectivament, tractarem també d'oposar-nos a aquestes esmenes juntament. En primer lloc, s'ha de dir que tots els crèdits van destinats, bàsicament, a aquells centres docents privats que necessiten un ajut de l'Administració per a un desenvolupament normal de la seva activitat educativa, i que la selecció de centres amb possible ajut es realitza mitjançant concurs públic i tenint en compte una sèrie de prioritats prèviament especificades en la convocatòria, com són les zones amb dèficit de places escolars, els nivells educatius i els peticionaris de qui es tracta: cooperatives de pares d'alumnes o professors, institucions sense finalitat de lucre, etc.

Pel que fa a les quantitats, quant a les creacions de places escolars, són 85 milions; per a formació professional, 600; 5 milions per a ensenyaments artístics, i 60 milions a BUP, i COU per a 500. Però, a més a més d'això, naturalment, hi ha l'equipament i el material corresponents. Tots ells són en bandes que corresponen i quadren perfectament amb els criteris que he explicat prèviament que s'han pres en consideració.

En total, per tant, pel que fa a les subvencions, l'any 1981 hi va haver quantitats subvencionades per 429 milions de pessetes. Hi ha unitats que no obtingueren subvencions l'any 1981 per pura insuficiència de crèdit, que foren 79 milions de pessetes, i unitats de nova creació o ampliació per a aquest any, 43 milions. El total, per tant, fa 551 unitats. Aquestes unitats, subvencionades a 1.300.000 pessetes aproximadament cada una, són 712 milions de pessetes, més 3 milions per unitat, 95 unitats de SEAT a 32.000 pessetes, fan 715.896.000. Aquests totals, al meu entendre, són prou significatius del que creiem que és una obra educacional, que no es pot negligir pel fet que sigui el sector privat, que evidentment s'han fet posat que eren absolutament necessaris, i que, en la major part dels casos, es tractava d'activitats en les quals hi havia projectes importants en marxa.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació les cinc esmenes, les esmenes 209, 214, 219, 342 i 443.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les cinc esmenes han estat rebutjades per 38 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Arribem ara a l'esmena número 210, que correspon a la 212 del Grup Socialista.

La senyora Marta Mata té la paraula per a defensar-la.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, al programa de construccions escolars apareix la construcció d'una escola-llar a la Seu d'Urgell per valor de 83 milions i amb 20 unitats.

El terme escola-llar és la traducció del terme *escuela-hogar* i ens indica una institució amb la qual la burocràcia centralista va pretendre solucionar el problema de l'escola rural, el problema de les petites localitats amb petites escoles unitàries de pocs nens que potser no eren prou bones, o que potser eren massa cares de personal.

La solució va ser aplicar el model aràcnid de Madrid, és baixar tots els nens dels poblets i masies per les poques carreteres a la panxa de l'aranya de la concentració escolar. Resulta, diuen, més econòmic el transport de nens cap a una gran escola, que la dispersió de mestres i el manteniment de petites escoles. Certament resulta més econòmic per a les grans constructors. Quan els economistes de l'educació calculen que el transport diari seria massa oneros, llavors inventen l'escola-llar, és a dir, l'internat, per dir-ho curt i ras, en aquesta mateixa població. Així s'aconsegueix separar els nens de les respectives famílies i medi amb intervals de cinc dies la setmana o de tres trimestres l'any i això a qualsevol edat.

En el cas de l'escola-llar de la Seu d'Urgell, el nombre de vint unitats ens fa sospitar que se la carregaran nens de quatre i cinc anys.

S'aconsegueix també de treure els mestres dels pobles i deixar aquests pobles orfes de focus cultural i per tant decaient cada vegada més en una fatal dialèctica. Són petits per a tenir escola, els traiem l'escola, els fem més petits i desapareixen.

La nostra esmena no proposa treure de la Seu d'Urgell i la seva comarca, dels seus pobles petits i grans unes construccions escolars. Al contrari, pretén que el mateix pressupost sigui assignat a l'escolarització dels nens de la Seu d'Urgell i la seva comarca però no d'acord amb el model aràcnid de Madrid, sinó d'acord amb el model que cada comarca necessita segons la seva configuració geogràfica i demogràfica i la seva xarxa de comunicacions i les construccions pre-escolars preexistents.

A la comarca de l'Alt Urgell hi ha una configuració de valls pirinenques i de petites carreteres que permeten la creació d'un model propi d'una escola reticular, mantenint la petita escola de cada poble de la vall o agrupació i fent-hi circular els nens per grups d'edat i en petit transport circular i no radial. Els càlculs per a un model així, ens el mostren realment molt més econòmic que el model aranya, però nosaltres el propugnem, especialment, per raons humanes, socials i pedagògiques. No separa el nen de la família ni del medi, no es deixa el petit poble orfe d'escola i s'afavoreix el coneixement i la col·laboració entre pobles veïns, que si vostès han viscut al camp ja saben que és una gran proesa, i potser la més educativa per als petits i per als grans.

Pel que fa a l'escola-llar de la Seu d'Urgell, que si no m'equivoco estem discutint quan ja s'està construint, aconsellaria a la Conselleria que mirés si no fóra més útil a la comarca dedicar les instal·lacions casolanes precisament als nois i noies més grans de la comarca, com a annexos a alguna escola secundària, ja sigui de batxillerat, ja sigui de formació professional, que això sí que seria molt millor per a tots.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?

El senyor Pi-Sunyer té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. PI-SUNYER: Senyor President, aquest assumpte de l'escola-llar de la Seu d'Urgell, evidentment, després que en vam parlar a la reunió de la Comissió, es va prendre molt en consideració, i el nou delegat territorial del Departament d'Ensenyament va fer un nou informe sobre la situació de la Seu d'Urgell, en el qual va arribar a la conclusió que la planificació que s'havia fet prèviament, que venia de dues-centes unitats de la Seu d'Urgell era, efectivament, excessiva per les necessitats, i podria significar, com ha dit la il·lustre senyora Diputada, que s'haguessin de traslladar nens que, realment, no en tenien necessitat i que, més aviat, portarien problemes diferents. Hi ha, però, un nucli important de noranta-vuit criatures que estan ja a l'escola-llar de la Seu d'Urgell, que s'han d'atendre sense cap mena de dubte i, per tant, s'ha de mantenir un pressupost per a completar l'escola-llar de la Seu d'Urgell, encara que limitant la seva capacitat. Com a conseqüència d'això, s'han fet els tràmits necessaris per tal de rescindir els contractes que existien i s'està en un procés de nova contractació per fer un tipus d'escola més reduïda i poder aprofitar les facilitats addicionals que té per pre-escolar, etc., de tipus més general, de manera que seria una cosa d'ús general per a la ciutat, per a la població de la Seu d'Urgell, i, d'altra banda, s'ha volgut incrementar la dotació per equipaments del col·legi Albert Vives. Per tant, amb la nova situació actual, que nosaltres volíem presentar com una esmena transaccional, diríem que en lloc del títol que tenia d'«escola-llar de la Seu d'Urgell», aquesta partida, quedant-se exactament en la mateixa quantitat, perquè no hi ha canvi de quantitat en absolut, tingui una denominació més genèrica de «Construccions escolars a la Seu d'Urgell», amb la qual cosa s'iclourien aquí els 48 milions de pessetes que, actualment, s'estima que costarà l'escola-llar, més 25 milions de pessetes per altres equipaments escolars a la Seu d'Urgell.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: És que els Grups parlamentaris estarien d'acord a admetre l'esmena transaccional que proposa el Grup de Convergència i Unió i que ha explicat el Diputat senyor Pi-Sunyer? No hi ha objecció. És que el Grup parlamentari Socialista estaria d'acord en retirar la seva esmena?

La Sra. MATA (*de l'escó estant*): Senyor President, nosaltres sí que estariem d'acord en retirar l'esmena, ja que exactament el que proposa el senyor Pi-Sunyer és el que nosaltres demanàvem. El que, a més a més, encara demanàvem a la Conselleria és que acceptés també el consell que li donàvem i que procurés transformar aquesta escola-llar per a nens petits en internat per a nens grans, en els casos que sigui necessari. De tota manera, acceptem l'esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, doncs, passem a votació l'esmena transaccional que posa com a títol del concep-

te «Construccions escolars a la Seu d'Urgell i comarca».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que voten en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Segueixen ara el vot particular número 1 del Grup Socialista, que porta el número d'ordre 211 al Dictamen, i el vot particular número 3 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que porta en el Dictamen el número d'ordre 212. Aquets dos vots particulars són coincidents en part. És a dir, que el vot particular del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat està contingut dintre del vot particular del Grup Socialista, que és més ample. Aleshores, suposo que convindria, potser, debatre-ho conjuntament.

Té la paraula, pel Grup Socialista, la senyora Marta Mata.

(*El senyor Santiburcio demana per parlar.*)

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*): Sí, una cuestión de orden. Nosotros reduciríamos nuestro voto particular solamente a los dos primeros apartados, es decir, todo lo que hace referencia a la reducción de los conceptos 631 y 651, que en total suponen 41 millones de pesetas y que supone una reducción de inversión en puestos escolares. En definitiva, dejaríamos el voto particular tal cual es el presentado por el Partido Socialista Unificado de Catalunya, y por tanto haríamos igual.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Santiburcio. Gràcies. Així queda retirada la part que era suplementària al vot particular socialista.

Té la paraula la senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, es tracta de dues parelles de xifres, tan llargues totes elles, que amaguen el valor de les diferències. Entre 1.225.390.000 pessetes i 1.245.390.000 pessetes, hi ha una diferència de 20 milions. Entre 1.870.450.000 pessetes i 1.891.450.000 pessetes, hi ha una diferència de 21 milions. Tot plegat, només 41 milions. Però 41 milions que a Comissió s'aprovà treure de construccions escolars i passar a subvencions de recerca a repartir per la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica.

El nostre vot particular va contra aquesta decisió, perquè una decisió així la considerem doblement inexplicable. No hi ha explicació per treure diner d'una partida tan necessària per a l'escola i tan mesquina com és la de construccions, als nostres pressupostos, però encara n'hi ha menys, d'explicació —i no serem pas nosaltres qui la donarem— per convertir construccions escolars pròpies en subvencions a uns investigadors, a través d'una Comissió que espero que siguin altres els que l'expliquin. Recordem que en el primer projecte de pressupostos publicat en el *Butlletí del Parlament*, la Comissió la CIRIT sortia amb unes partides diferents de les que en un segon pas aparegueren en les fotocòpies de detall de partides; el tercer pas del sàinet aquest de la CIRIT va ser la presentació d'esmenes per tothom, fins i tot pel Grup de Convergència i Unió; cadascú encaixava les seves partides al Departament que creia millor, entre dos decrets contradictoris i entre opinions i pressions contradictòries. La discussió es va aparcar diverses sessions de Comissió —em sembla que per diferències dintre del mateix Grup de Convergència i Unió—, i, final-

ment, sortí una esmena transaccional i es posaren d'acord a repartir partides, i per suplir el que mancava per a contentar tothom es tragué una partida, una partideta, de 41 milions, i les construccions escolars van pagar els plats trencats.

Bé, l'afer de la CIRIT ja l'explicarà qui el conegui, nosaltres hem de dir aquí el que sabem de les construccions: són construccions migrades —ja ens han dit per què—, però no sabem com són planificades i les considerem mal concebudes —vull recordar el que he dit: per a nosaltres, tota escola de Catalunya hauria de tenir lloc per tres unitats de parvulari. Segons les xifres que tenim, caldria construir 56 unitats de parvulari, és a dir, caldria invertir 168 milions per aconseguir, només per atendre la realització en aquestes escoles noves del cicle inicial que la Generalitat ha propugnat aquest primer any de la seva Conselleria. Només per aconseguir els mòduls de 8+2, —8 EGB, 2 de parvulari—, que propugna la vella Llei General d'Educació de 1970, ja hauríem de construir 157 aules més, és a dir, 471 milions més, i només per aconseguir això que deïem, és a dir, tres graus de parvulari a cada escola nova, caldrien 774 milions. Totes les nostres esmenes a la baixa, dins d'aquests pressupost d'ensenyament, anaven precisament a l'alta per augmentar la partida de construccions escolars —de fet, totes aquestes esmenes s'han perdut. Amb més motiu ara hem de mantenir aquest vot particular, perquè aquesta partida no disminueixi.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat vol defensar el seu vot particular?

El senyor Marcel Planellas té la paraula.

El Sr. PLANELLAS (*de l'escó estant*): Des de l'escó, senyor President, nosaltres també mantenim aquest vot particular número 212 del Dictamen, perquè creiem que la partida de construccions escolars és una partida que, com molt bé ha dit el senyor Pi-Sunyer en el seu torn en contra d'una esmena anterior, hi ha una demanda que és en expansió i que hi continuarà essent per molt de temps. I en funció d'això, el Departament ha fet una programació, una programació que en opinió del nostre Grup ha estat insuficient, però el que ens sembla ja totalment inacceptable és que aquesta programació que s'havia fet en la partida pressupostària, ara, per una esmena del Grup parlamentari de Convergència i Unió, es redueixi aquesta partida. A nosaltres ens sembla que no es pot permetre una reducció en aquests moments, amb l'actual dèficit de places escolars, en la situació en què es troba l'ensenyament, amb una reducció dels centres de construccions de BUP, COU i FP. I, a més a més, aquestes partides es fan dins de tota aquesta història de la CIRIT, que després veurem, per augmentar en 40 milions una partida que en la justificació es diu «destinada als centres de recerca», ja que aquests tenen greus dificultats per mantenir el seu bon estat de funcionament.

Jo, aquí, únicament voldria dir que posteriorment tindrem ocasió de veure l'esmena 236 del nostre Grup parlamentari, on creiem que hi ha unes partides que es van quedar a la Direcció General d'Universitats, i que estan destinades a «Programa per al millorament dels centres de recerca», que són de 40 milions. A nosaltres ens sembla que hi ha altres llocs més adients que no pas els centres escolars per treure aquestes partides, i en aquest sentit mantenim aquest vot particular, per tal de retornar al text original.

El Sr. PRESIDENT: Torn en contra?

Té la paraula el Diputat senyor Pi-Sunyer.

El Sr. PI-SUNYER (*de l'escó estant*): Senyor President, evidentment la construcció de centres escolars té una importància que reconeixem plenament i m'hi he referit, com ha dit el senyor Diputat, amb tot l'èmfasi que correspon, però també creiem que no es pot oblidar de cap manera la necessitat de conservació i de manteniment de serveis essencials i, sobretot, el que es demana tan sovint a casa nostra, que és el que fa referència a la innovació i a la recerca. Crec que constantment es diu que el nostre país està molt baix de recerca, que hi ha d'haver innovació i que en un moment determinat pot ser més important el fet de deixar alguna nova construcció en benefici del manteniment, que no pas fer contruccions que després no puguin ser degudament mantingudes.

Per tant, tractant-se, com s'explica realment a l'esmena, i com s'ha esmentat aquí, que hi ha greus dificultats per mantenir en bon estat de funcionament equips que existeixen i que, en el cas que no es mantinguessin com s'han de mantenir, podrien deteriorar-se d'una manera greu, i per tal de mantenir la plena efectivitat d'aquests equips, hem cregut que valia la pena fer la transferència necessària per tal de poder finançar aquests necessitat urgent.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació conjuntament, evidentment, ja que són coincidents, el vot particular número 1, del Grup Socialista, número d'ordre 211, i el vot particular número 3, del Partit Socialista Unificat, número d'ordre 212.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els dos vots particulars han estat rebutjats per 34 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena número 213 del text del Dictamen. L'esmena número 76 del Grup de Centristes.

Per a defensar-la, té la paraula el senyor Joan Besa.

El Sr. BESA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquest Pressupost que estem estudiant, en aquest Pressupost que ha estat qualificat per alguns Diputats d'aquest Parlament com un pressupost quasi centrista, el nostre Grup té poques esmenes per a mantenir. Però una d'elles sí que creiem que és de justícia exposar-la i mantenir-la aquí, al Ple d'aquest Parlament, perquè ens sembla que és molt coherent dintre de tota la política de construccions escolars que, en definitiva, es vol fer des de la Generalitat.

Mal podem parlar nosaltres, realment, de construccions escolars per fer si no acabem que ja estan mig fetes, mig començades i mai acabades. I aquest és el cas del polisportiu que demanem. A Lleida hi ha, actualment, tres instituts de BUP, amb noms importants per a aquest Parlament. Un d'ells, el Màrius Torres, germà d'un Diputat d'Esquerra Republicana, insigne poeta; l'altre, en Joan Oró, l'insigne absent d'aquesta sala (*Rialles*), i l'altre, gran filòleg, senyor Gili i Gaya. I és el fet que d'una població on abans hi havia no més de cinc-cents alumnes, més o menys, que estudiaven el batxillerat, s'ha passat a una població escolar de dos mil cinc-cents, dos mil set-cents alumnes. I amb aquests dos mil cinc-cents, dos mil set-cents alumnes no hi ha, absolutament, un centre esportiu per

a practicar l'educació física, els ensenyaments físics i les pràctiques esportives, tan de moda i tan aconsellades pels grans experts en pedagogia.

Llavors, evidentment, aquesta qüestió ens sembla que és important. Acabar primer el que està començant, acabar primer el que ja està fet. I per això nosaltres, en aquests moments, demanem que s'acabi aquest polisportiu que està mig començant a Lleida, i les últimes obres que es van fer va ser pintar l'estructura metàl·lica amb unes capes —em sembla que es diu— de mini, —no en sóc un tècnic—, per a evitar l'oxidació i l'erosió d'aquesta obra. Obra important perquè els alumnes de Lleida puguin practicar l'esport.

Si ho feu, em sembla que Lleida us ho agrairà, i, si no, potser us ho tindrà en compte. (*Rialles*.)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Pi-Sunyer.

El Sr. PI-SUNYER (*de l'escó estant*): Senyor President, és per a oferir i per a explicar una oferta de transacció, en aquest cas. Nosaltres reconeixem plenament la importància que tenen aquests polisportius en els instituts que s'han mencionat, que, efectivament, porten uns noms que difícilment se'ls podria refusar, en tot cas, i creiem que, per tant, l'esmena és plenament justificada. De tota manera, el que en si no creiem és que la procedència sigui la més justificada, car no creiem que, per això, es puguin treure diners d'Ensenyament, sinó que el que proposem és que això es passi a càrrec de les subvencions per a instal·lacions esportives, que és el concepte 731.00 de la Secció 02, del Servei 03. Amb aquest canvi, si l'accepten els Diputats centristes, nosaltres estariem plenament d'acord i mantindríem la xifra.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, el Grup de Convergència i Unió proposa una esmena transaccional que significa variar el finançament del crèdit sol·licitat en l'esmena del Grup parlamentari de Centristes.

Normalment, hauríem hagut de rebre per escrit aquesta esmena. (*Pausa*.)

Tenim, doncs, per escrit l'esmena. Em penso que no cal donar-li lectura.

L'esmena transaccional que presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió, corresponent a l'esmena 76 de Centristes, 213 del Dictamen, modifica el finançament, que es farà amb càrrec al concepte 731.00, de la Secció 02, Servei 03.

El Grup Centrista estaria d'acord a retirar la seva esmena?

El Sr. PEDRÓS: Nosaltres hi estem d'acord, sempre que s'obtingui el finançament.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores, tots els altres Grups parlamentaris estan d'acord a admetre a tràmit aquesta esmena transaccional?

Molt bé. Doncs, aleshores, considerem que l'esmena transaccional ha estat ja defensada.

Hi ha algun torn en contra? (*Pausa*.) No hi ha torn en contra. Per tant, podem passar directament a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 54 vots a

favor, cap en contra i 31 abstencions.

Senyores i senyors Diputats, donada l'hora que és, anem a interrompre la sessió aquí, en aquest moment. D'acord amb l'article 57, apartat 2, punt tercer, del Reglament, la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va decidir que tindriem

reunió, és a dir, que continuariem aquesta sessió, dilluns vinent. Per tant, la sessió s'ajorna fins dilluns, a les onze del matí.

Se suspèn la sessió.

(Manquen sis minuts per a les deu de vespre.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

L'OBRA LEGISLATIVA 1932-1939

Edició i estudi introductori a cura
d'Ismael E. Pitarch

Prefaci
del M. H. Sr. Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
BARCELONA
1981

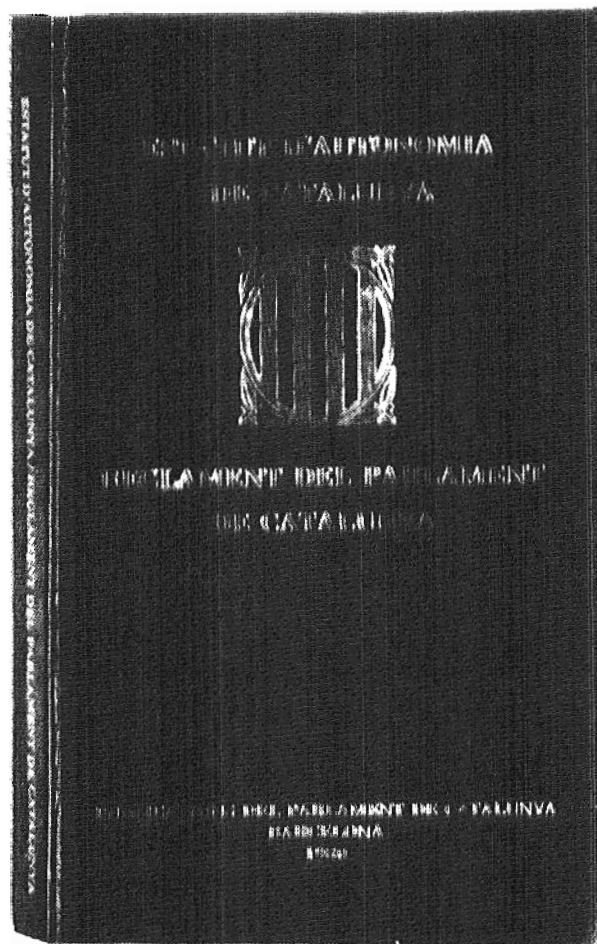
Recopilació de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya durant el període de 1932-1939, reproduïdes en facsimil i ordenades per matèries. Estudi introductori sobre la funció legislativa al Parlament de Catalunya.

Format 210x310 mm

425 pàgines

Relligat en símil pell i daurats, amb sobrecoberta a 4 tintes.

De venda a la Majordomia del Palau del Parlament, i a les llibreries següents: Barcelona: Ballester, Bosch, Hogar del Libro, Llibreria de Ciències Mèdiques i Jurídiques i Porter.— Girona: Llibreria 22.— Lleida: Urriza.— Madrid: Llibreria Marcial Pons.— Mataró: Llibreria Robafaves.— Tarragona: Vyp.— Vic: La Tralla.

Publicacions del Parlament de Catalunya

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

REGLAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistèmatics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 350 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella,
BARCELONA-3.

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia..... de..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de..... de 198 envia

per núm. la quantitat de..... pessetes
(gir / taló al portador)

..... de..... de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona-3.
Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 2.500 pessetes. Número solt: 60 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona-15.

Dip. Leg. B-27.966-80.